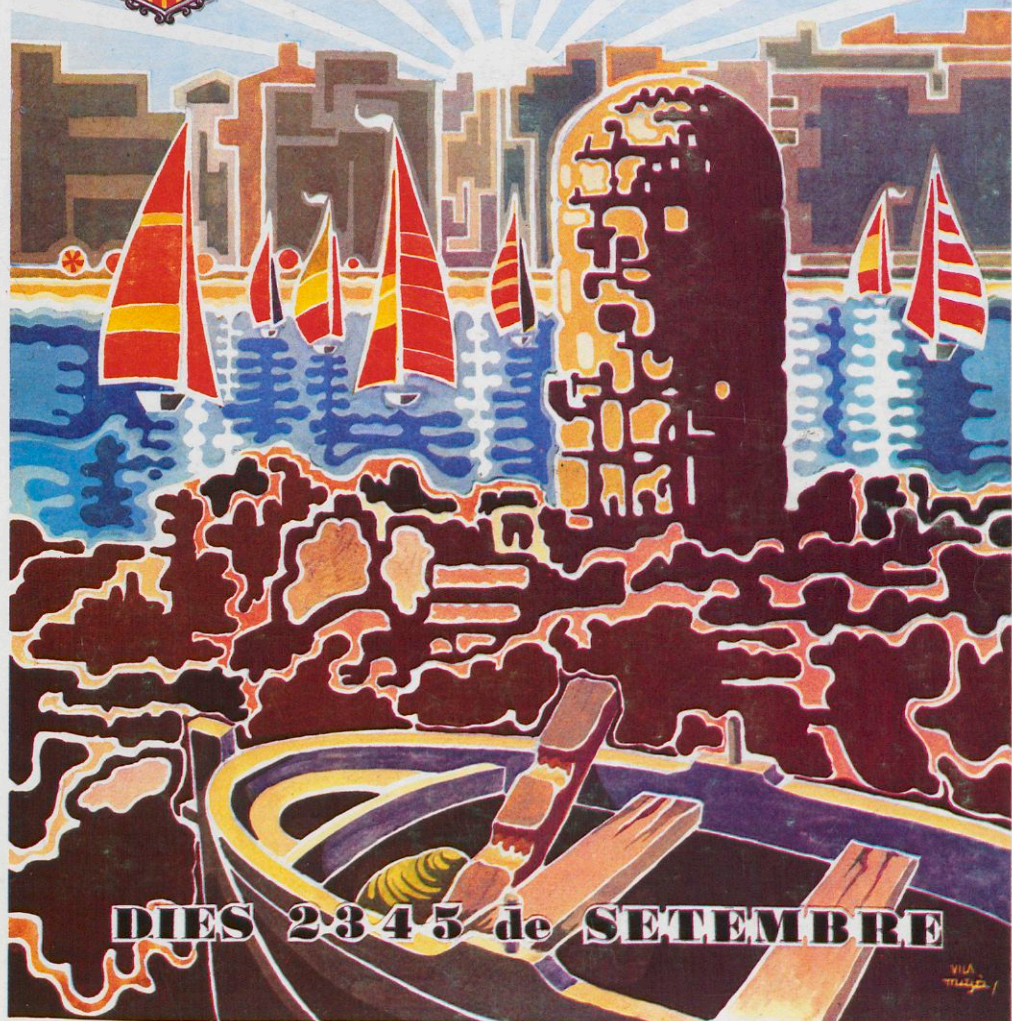

FESTA MAJOR

L'ESCALA 1987

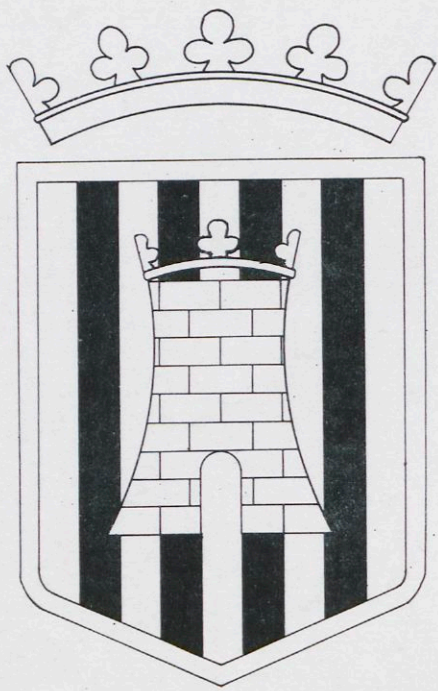

DIES 23 45 de SETEMBRE

FESTIVITAT DE
SANTA MÀXIMA

R. 6364

L'ESCALA

A. B. E. número 13.657

*Desitgem tota mena
de joia i felicitat en la
celebració d'aquestes festes*

BANCOTRANS
Banc Comercial Transatlàntic

Carrer del Port, 27

L' ESCALA

SALUTACIÓ

Novament amb vosaltres, el programa-llibret, enguany el de la Festa Major 1987.

Reportatges actuals i antics, fotografies d'ahir i d'avui, el que abans s'acostumava a fer –oficis, tradicions...– i que avui dia no s'estila amb els avantatges i inconvenients que això comporta, el creixement demogràfic, la gent gran, l'esport escalenc, el patrimoni, les sardanes, el Cinquantenari del Col·legi Públic Empúries, etc. Història escalenca en qualsevol cas.

Aquests i molts temes més conformen la part escrita i documentada de la present edició que ha vingut preparant, un any més, la secció de Tennis Taula del CER l'Escala.

Amb la il·lusió i l'interès de cada any hem procurat anar recollint tota mena d'escrits i informació de l'activitat escalenca i tot tipus de referències històriques de la nostra vila.

Ens agradaria que aquesta part fos encara més completa –no carregosa ni tampoc cansada sinó amena i diversa– donant notícia de totes les entitats locals. Elles saben que s'edita anualment per la Festa aquest programa-llibret i seria molt interessant que donessin raó –per breu que fos– de la situació en què es troben, del que han fet, col·laboració que caldria no regatejar en bé de tots. Ningú més que el poble, que tots els escalencs seríem els grans beneficiats, en gaudir d'una completíssima publicació anual, i tan de bo que en ella apreciéssim una bona salut de totes i cadascuna de les entitats locals.

A més dels articles i de la programació dels actes de la Festa, que apareix a les pàgines centrals, tota una colla de cases anunciantes presten una col·laboració econòmica decisiva que per més que signifiquem mai no serà prou reconeguda.

I com sempre, bona Festa Major a tots!

*Secció de tennis taula
CER l'Escala*

Edita: CER (Secció Tennis Taula)
(1.000 exemplars)
Portada: Vila Mitjà
Dipòsit Legal GE-688
Imprimeix: Gràf. GALLI - Figueres

JULI

PERRUQUER

L'ESCALA

La Torre, 41, 1.er - Telèfon 77 01 18

Mònica Llop Oliveras, Pubillla de L'Escala 1987.

NOVETATS - TEIXITS
ARTICLES PER A LA LLAR

Emili Puig Giralt

c/. Pintor Joan Massanet, 6

c/. Enric Serra, 4

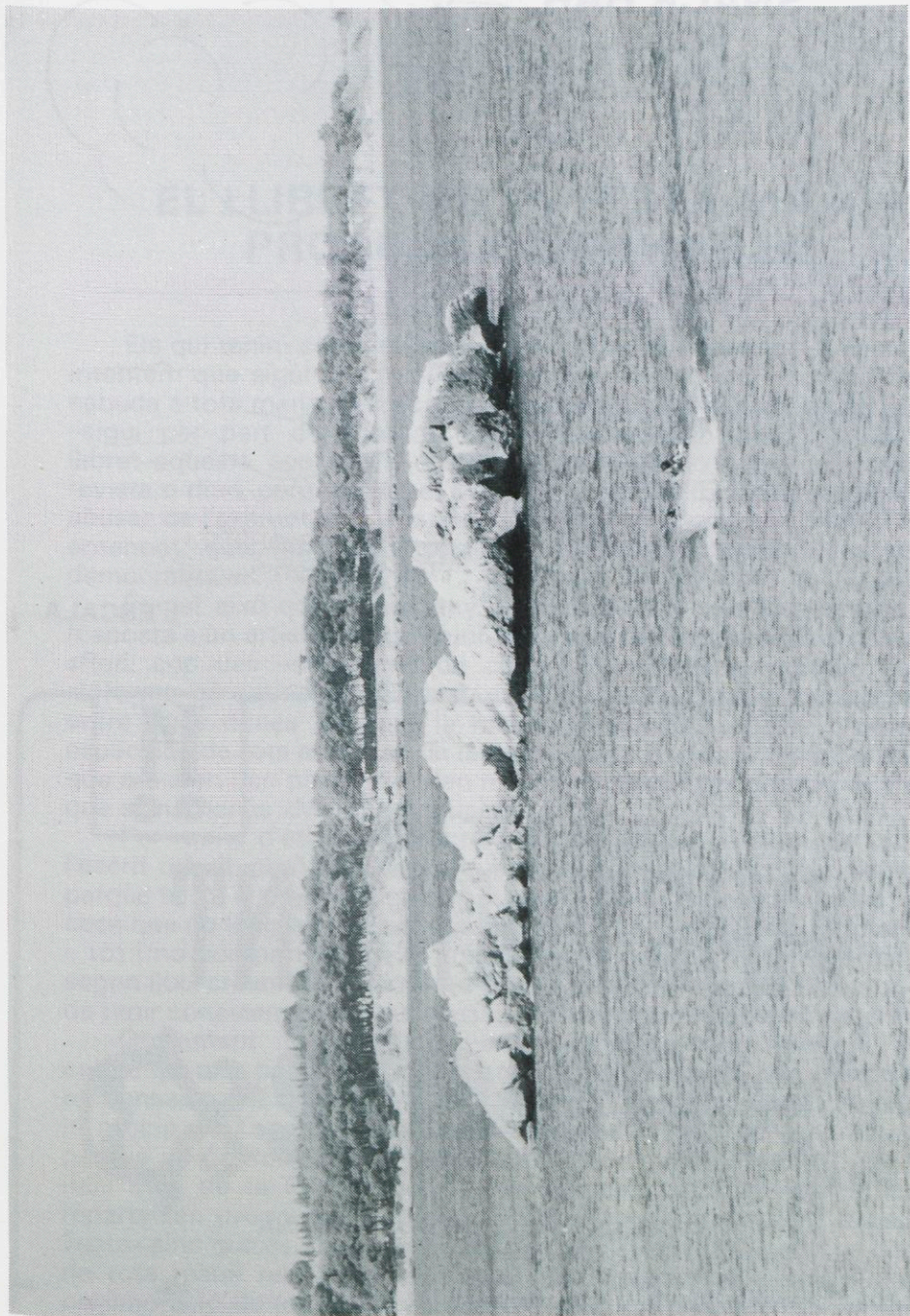
Telèfon 77 03 52

L'ESCALA

Carretera s/n

Telèfon 78 80 12

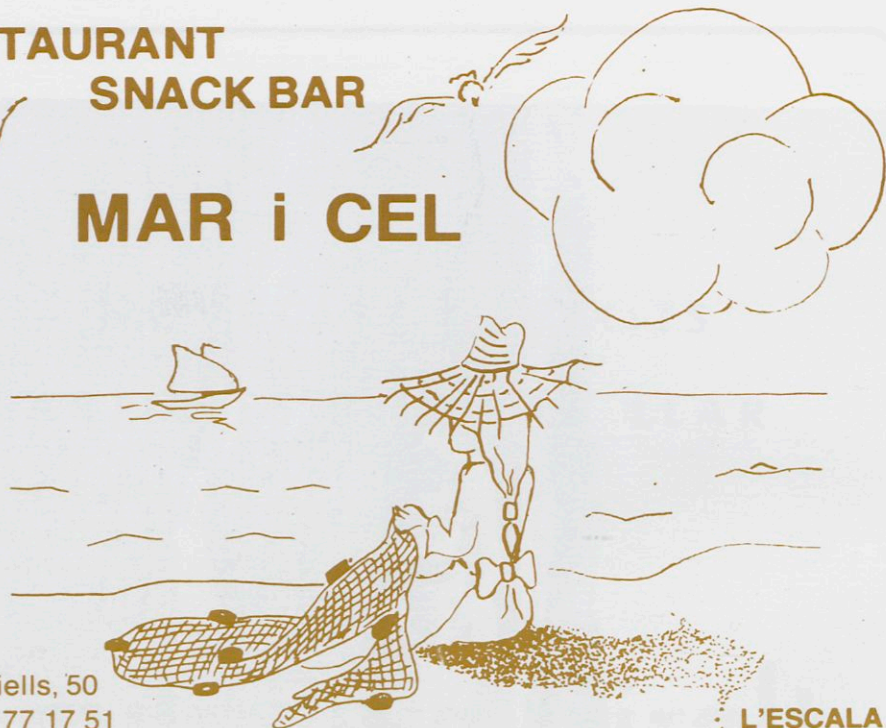
ALBONS

Magnífic aspecte de la Roca del Cargol, amb el Museu i les pinedes d'Empúries al fons.
La presència d'una llanxa motora, en primer terme, dona un caràcter contemporani i modern al document gràfic.

RESTAURANT
SNACK BAR

MAR i CEL

Avda. Riells, 50
Telèfon 77 17 51

L'ESCALA

HOSTAL
RESTAURANT
EXPÒCH

(COSTA BRAVA) GIRONA ESPAÑA

Gràcia, 10 - Tel. 77 00 92

L'ESCALA

EL LLIBRET DE LA FESTA MAJOR PROCURA INFORMAR BÉ

Els qui tenim cura de l'edició del Programa-Llibret de la Festa Major intentem que sigui una publicació oberta i lliure, i ens agrada donar-hi cabuda a tota mena d'escriptors. I si algun d'aquests requereix una resposta –sigui per part d'un lector, un col·laborador o dels qui editem el llibret– aquesta apareixerà en una propera edició o en qualsevol altra revista o diari, però mai en el mateix programa-Llibret, perquè no podem abusar de l'avantatge que suposa veure un article abans de publicar-ho, entenent que les regles de joc de tota publicació han d'ésser democràtiques.

És per això que aquest any –i no l'anterior– ens disposem a donar resposta a un article (Festa Major 86, pàg. 107) signat amb el pseudònim «Roc, cop de» –síntoma de certa covardia– que portava per títol «Informa bé aquest programa?» i en el mateix simulava una conversa entre dues dones criticant la manca d'informació de la programació específica de tots els actes de la Festa Major, indicant també amb ironia que era «tan ben presentat i tan maco» i acabant per dir que valdria més que s'anomenés «Memòria anual del CER».

Per raons d'ètica i respecte a ell, no donem el nom de l'autor de l'escrit referit, però és evident que no s'hauria d'amagar: en primer lloc, perquè té tot el dret –i ningú no l'hi nega– a manifestar críticament alguna cosa que no li agrada i no hauria de témer res. Nosaltres així ho entenem i, tot i no compartir la seva opinió, vàrem publicar-la íntegrament; i en segon lloc, creiem que no hauria d'amagar el nom perquè el lector hauria de tenir coneixement de qui acusa i qui defensa una posició determinada.

Òbviament tothom sap –entre d'altres coses perquè apareix epigrafiat a la part inferior esquerra de la salutació– que qui edita i és responsable del Programa-Llibret de la Festa Major, els últims anys, és la secció de Tennis Taula del CER l'Escala. I diem bé programa-Llibret perquè no és només un programa que recull la programació específica dels dies de la Festa Major a les pàgines centrals –per això ja es reparteixen programes impresos a doble foli, amb tots els actes de la Festa– sinó que és també un petit llibre que aplega una trentena d'articles de tota mena relatius a la nostra vila i que compta amb la valuosa col·laboració de les cases comercials, que fan possible que, un any sí i altre també, malgrat les dificultats, l'edició del Programa-Llibret –el nostre, el de tots– sigui una realitat.

LAMPISTERIA

JOSEP BOSCH

Ronda Pedró, 46
Telèfon 77 06 49

L'ESCALA
(Girona)

Fotos Gildo

Revelat de pel·lícules en color i blanc i negre en 24 hores

Venda de material Fotogràfic

Reportatges i Fotografies carnet

Carrer, del Mar, 11
Telèfon 77 03 79

L'ESCALA

No sembla coherent expressar amb tanta ironia això de «tan ben presentat i tan maco», perquè, dintre les nostres limitacions, intentem donar-li una presentació digna, tot compaginant articles, fotografies i anuncis, sense pretendre que el programa sigui d'una perfecció absoluta, sinó que procurem mantenir-nos en la mateixa línia de cada any, per bé que, respecte l'anterior, sempre intentem millorar el que ens sembla que no vàrem encertar.

Ell, que és un col·laborador habitual d'aquest Programa-Llibret sap molt bé, per l'època que ens lliura l'escrit, que a finals de juny, primers de juliol, ja es porta tot a la impremta, excepció feta de la programació dels actes dels dies de la Festa, que es deixa per darrera hora. Dos mesos i mig abans de la Festa Major no tenim notícia –ni tampoc en té encara la Coordinadora d'activitats– de les pel·lícules de cinema, dels conjunts que vindran, del que es farà al Camp de futbol, a la platja, dels horaris dels actes religiosos, etc... Abans de completar el llibre, s'inclou en el darrer moment la programació de la qual es disposa, i prou. Més, ja no es pot fer perquè ja no depèn de nosaltres.

Tampoc no s'ha de pretendre que la nostra finalitat sigui exclusivament la d'informar sobre els actes, perquè si s'edita el Programa-Llibret és també per a incloure tota mena d'escrits, informació gràfica, anècdotes, poemes o comentaris actuals o de la nostra història que puguin despertar l'interès del lector, escalenc o no massa deslligat de l'Escala.

Com que qüestiona el fet de referir les activitats de les seccions del CER, tampoc no deu saber –o fa veure que no ho sap, perquè es evident– que qui edita aquesta publicació és la secció de Tennis Taula, secció originària del CER l'Escala que, al llarg de la temporada esportiva, porta a terme una activitat competitiva important i, evidentment, n'hem de donar raó, per bé que hi hagi qui no ho entengui així. I qui diu Tennis Taula, diu la resta de seccions del CER que, malauradament, no viuen pas moments d'excessiva eufòria –almenys algunes– com ho prova el fet que no aportin informació de les respectives activitats, entre d'altres coses, perquè no en deuen fer o bé en fan, ben poques.

Entendre el contrari és no voler acceptar les coses tal com vénen donades, per bé que criticar ja sabem tots que és fàcil.

Per tant, de «Memòria Anual del CER», res de res, perquè el que recopilem és memòria d'un xic de tot, com ho sap el lector i tota persona que hi col·labora, el treball de la qual, per senzill que sigui, és sempre ben acollit.

I res més. Canviant o sense canviar el nom de les protagonistes d'aquella xerrada, de mullader en podia ocasionar molt poc, perquè el que va exposar, sense cap ni peus, cau pel seu propi pes.

Però no volem acabar sense convidar-lo a formar part d'aquesta Comissió del Programa-Llibret de la Festa Major i, entre tots –com més serem més riurem, perquè suposo que ens ajudarà de valent– procurarem que aquest programa informi bé.

COMISSIÓ PROGRAMA-LLIBRET FESTA MAJOR
Secció tennis taula del CER

BANCO DE BILBAO

Sucursal a L'ESCALA

c/. Pintor Joan Massanet, 25

Tel. 77 04 54 ; 77 04 58

Agència n.º 1

Platja de Riells

Tel. 77 08 00

PER SANT PERE, PATRÓ DE L'ESCALA I DELS PESCADORS... VAIG FER VAGA

Tothom fa vaga. Fins i tot els metges i els policies.

Heu llegit mai que els capellans facin vaga? Doncs jo, per primera vegada a la meua vida, *vaig fer vaga*: no vaig fer despatx, no em vaig assegurar al confessionari, no vaig treballar... era la diada del Patró.

Però com que no podia estar-me parat, vaig començar a escorcollar els llibres vells de l'Arxiu parroquial i, tot furetejant, vaig topar amb una CONSUETA de l'any 1831, és a dir, de més de 150 anys d'antiguitat.

L'encapçalament és ben expressiu del que és una consuetuda: «*CONSUETUTS DE LA PARROQUIAL IGLESIA DE LA VILLA DE St. PERE DE L'ESCALA, en lo any 1831*».

L'Església de Sant Pere de L'Escala l'any 1965.

L'Altar Major, abans de la reforma litúrgica del Concili.

PER APROVAR ES INDISPENSABLE

SABER CONDUIR

MAXIMA EFICACIA EN

AUTO ESCOLA MARINA

ESTEM AL VOSTRE SERVEI:

MARTI MORENO, EMILI SERRA, MIQUEL BAIX

Avda. Ave. Maria s/n

Telèfon 77 06 78

L'ESCALA

El llibre no podia ésser més oportú... i seguint els incentius de la meva curiositat tafanera vaig anar fullejant aquell llibret ple de pols fins a trobar el relat de la festa de Sant Pere. Us ho transcrib literalment:

«Dia 28 de juny, dia de la vigília del Gs. (gloriós) St. Pere se cantans solemnes completas despues de post el Sol.

Dia 29, dia del Gs. Patró St. Pere, Missa matinal com se acostuma. A les 10 se canta solemne Tercia, Offici ab monistres y capé. A les 3 y mitja de la tarde se cantan solemnas vesperas, se fa la Professó ab ministres, voltant esta per la Plaja y tornant per lo Carrer Major com altre, y se canten los goigs del dit Patró...».

Vaig sentir tristesa, nostàlgia i em vaig preguntar:

–Què ha pogut passar en aquests 156 anys que ens hàgim malversat la Festa del nostre Patró?... Com hem pogut arribar a tanta depreciació?

–El dia del Patró, dia laborable? –em qüestiono.

–Jo no! jo protesto i... faig vaga!!!

No busquem excuses dient que hem traslladat la Festa al dia del Carme. No seria preferible que la festa de Sant Pere retrobés el seu lloc i els escalencs la poguéssim celebrar amb tota esplendidesa?

Les raons que podrien moure a fer el canvi podrien ser aquestes:

- Sant Pere va ésser posat Patró de l'Escala quan va néixer el poble sota el nom de «Sant Pere del Port de la Escala de Empúries», cosa ben natural, en tractar-se d'un *poble de pescadors*.

- Els escalencs ho podríem celebrar i participar-hi més ja que per Sant Pere encara no hi ha massa turistes i es conserva més la imatge tradicional del poble.

- El clima, per Sant Pere, és més benigne. Tots recordem les grans calor de mitjan juliol. Els avis ens ho agrairien.

- La raó que va motivar el canvi de festa fou que molts pescadors, en aquella diada de Sant Pere, es trobaven lluny de la població per motius de la pesca... però això ara ja és història i avui dia no és aquest el cas.

Es podria *fer una consulta* al poble i a totes les entitats de la nostra població per tal d'avaluar els pros i els contres i prendre les determinacions que calgui i semblin més adients, pel bé de la majoria dels escalencs.

Nosaltres, per descomptat, acataríem democràticament la decisió majoritària.

I encara estem de xamba ja que en els programes mantenim l'encapçalament tradicional de FESTA DE SANTA MÀXIMA I NO EL QUE modernament posen alguns pobles: Festes de Primavera, Tardor, etc.

Ah! I si això no s'arregla i Sant Pere continua essent laborable, nosaltres ho protestaríem i continuariem *fent VAGA*, que per alguna cosa Sant Pere el tenim presidint, tant a la façana de l'eglésia com a l'Altar Major.

Mossèn SALVADOR JUÉ, pvre. Rector

Souvenirs

ART I FERRO

ARTICLES DE REGAL

CERÀMIQUES

ALABASTRES

PORCELLANA

BUSTOS I ESCULTURES

NINES

CUADRES DE NUSOS MARINERS

Enric Serra, 3

Tel. 77 17 59

L'ESCALA

LA FESTA DEL CARME

M'agrada la Festa del Carme! M'agrada veure la Mare de Déu, gronxant-se dins la barca que la porta amb honors de Reina i de Mare, de la Clota a la Platja. Retallada en el blau del cel, avança més amorosa que majestuosa, per entre les ones d'aigua i de gent que la van a rebre.

«Retrobem les arrels de la nostra terra», escoltava una i altre vegada, fa pocs dies, en el Monestir de Sant Joan de les Abadesses, amb motiu de la celebració del 13è centenari de la fundació del monestir.

I jo diria: «Retrobem les arrels d'una devoció autèntica a la Mare de Déu», que es va extingint com tota resta de religiositat.

No ensenyem als nens solament les catifes de flors que els grups fan amb tan bon encert i gust. Ensenyem-los-hi la Mare de Déu, la seva Imatge del Carme, patrona dels mariners, perquè la coneguïn. Perquè els nens d'avui –jo estic en una escola i ho sé– saben moltes coses del cinema, de la televisió, de la ràdio. Saben el nom de tots els artistes, però podria ésser que no sabessin de bona font amb tots els «ETS» i «UTS» qui és la Mare de Déu, com se la coneix algú de la família, l'àvia Pepa, la tia Marieta, la cosina Teresa i la mare i el pare. Perquè Ella és, precisament, la Mare. I això és més que un «fan» o un «artista».

La catifa que a la proppassada festa del Carme confeccionaren les dones dels pescadors a la plaça de l'església és una reproducció del monument a la gent del mar, ubicat a La Punta.

A la fotografia apareix el grup autor de la catifa.

AUTOSERVEI QUEVIURES MONTGÓ

M.ª TERESA LLISTOSELLA

Carretera de Montgó

Telèfon 77 06 09

L'ESCALA

L'excel·lent fotògrafa Christine va saber captar molt bé la bella imatge de la Verge del Carme, el dia de la seva festa, l'any 1969.

Rodejada de flors blanques, és transportada per nois escalencs, habillats de mariners de l'Armada.

Fincas BALLESTA

(AGUSTINA BALLESTA LLINAS)

Agència de la Propietat Immobiliària

LLOGUER i VENDA de:

XALETS - APARTAMENTS

PARCEL·LES i TERRENYS

**Agència d'Assegurances
de OCCIDENTE S. A.**

Carrer de Gràcia, 9

Telèfon 77 01 88

L'ESCALA

I fem-los dir una lletania com dèiem nosaltres, però més entenedora, més al seu estil:

-Verge del Carme, doneu-nos un estiu tranquil, sense bombes, sense amenaces, sense terrorisme.

-Nosaltres els nens, Senyora del Carme, sabem que el terrorisme és dolent... que la violència és dolenta.

-No volem violència

- ni a casa,
- ni a l'escola,
- ni al carrer,
- ni a l'esbarjo.

-Nosaltres volem pau, nosaltres volem amor, nosaltres no volem barallar-nos amb ningú. I us demanem, Verge Maria, que els grans tampoc no es barallin. Ni al davant ni al darrera nostre.

Si fóssim més creatius, sabríem inventar-nos moltes coses. La societat i la televisió ens han fet passius. Ens ho empassem tot i sense haver de mastegar-ho gaire. Ja ens ho donen fet, com aquells menjars preparats, que només cal escalfar-los...

Els que tenim una llumeneta de fe, els que pensem tenir-ne molta, segurament mirarem la Verge en la seva travessa i els nostres llavis murmuraran una pregària.

Quina sort poder pregar!... Quina pena que els petits no en sàpiguen! Quines coses tan boniques escoltaríem que ens farien plorar d'emoció, com aquestes o com unes altres que els nens són capaços de fer:

Mare de Déu del Carme, beneïu els pescadors!... Que pesquin força peix... Que cap tempesta els atrapi... Que no es trobin en perill en alta mar... Que hi hagi pa i peix per a tots. Que tots en poguem menjar, no només els turistes de «peles».

-Mare Verge del Carme, els nens de l'Escala i de tot el món us demanen:

una terra on es pugui jugar i créixer...

unes cases on es pugui saltar i on es pugui córrer...

uns barris amb molts jardins i flors...

unes guerres amb només una bona pilota, un àrbitre ben just i bastant imparcial...

uns diners per a tots, a les butxaques de tothom, perquè totes les coses puguin ésser comprades per tots...

Quina processó fariem si els nens aprenguessin aquest llenguatge de fe i amor, perquè els grans, poc a poc, els hi anéssim ensenyant.

Mare de Déu del Carme, torneu-nos allò que el materialisme i la societat de consum ha arrabassat a l'Escala. Torneu-nos als escalencs, a tots els escalencs, saber-vos dir: MARE!...

NEUS XIMINIS

Pizzeria-Geladeria

Grill-Creperia

Port d'en Ferris, 1 - L'Escala

ABIERTO: 12 mañana a 3 madrugada

HORTIFLORA

AGRO - QUIMICS

MATERIAL DE JARDINERIA I HORT

FLORS I LLAVORS

Avgda. de Riells, 20

Telèfon 77 1271

L'ESCALA

(Girona)

Botigues

ELENA

MODES - FOTOGRAFIA - ESPORTS

C/. DEL PORT, 17 i PLATJA - TEL. 77 01 03

AVDA. RIELLS, 58 - TEL. 77 17 52

L'ESCALA (COSTA BRAVA)

VIATGES

Costa Brava S.L.

AGENCIA DE VIATGES

A. V. G. A. T. 27 U. C. 19-1-81 (B. O. 27-1-81)

SUCURSAL

CARRER DEL PORT, 31

TELÈFONS 77 05 00

77 05 04

TELEX 57191 VCBF E

L'ESCALA

(GIRONA) ESPAÑA

SERRALLERIA
FORJA, ALUMINI
I PORTES BASCULANTS

Jaume Sués Aupí

Avda Girona, 54
Tel. 77 04 67

L'ESCALA
(Girona)

ENTREVISTA AMB «PAQUITA» BASSA

FRANCESCA BASSA i GIRONA, fou la Srta. «PAQUITA» del curs inaugural del Col·legi de l'Escala. Havia vingut de mestra alguns anys abans de la guerra i va continuar durant la guerra civil. Els ex-alumnes d'aquells primers anys del Col·legi la recorden amb afecte. Va acceptar gustosament la nostra invitació a la festa del Cinquantenari i la considerem quasi escalenca ja que després d'haver-hi fet de mestra durant aquells anys, cada estiu ve a passar les vacances a la nostra Vila.

J. M.— Quin any va venir de mestra a l'Escala?

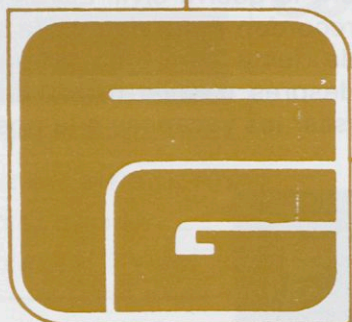
«Paquita» Bassa.— *El setembre de l'any 1934.*

J. M.— Què ens pot explicar de l'ocasió en què li va regalar un ram de flors el President de la Generalitat En Lluís Companys?

P. Bassa.— *Això va ser molt agradable i després se'n va parlar força. Va anar així: el President va venir a l'Escala, perquè en Rauret era el sots-secretari de la Presidència. En aquella ocasió va venir a inaugurar una escola d'arts i oficis que no tenia cap relació amb els mestres, i en aquesta inauguració els havien obsequiat amb dos rams de flors. Van fer un dinar a ca la «Nieves» i ens van dir si volíem anar-hi algunes mestres per conversar durant la sobretaula i hi vam anar la Maria Trill, la Magda Dalmau i jo. Hi havia allí potser unes quaranta persones. Vàrem estar una estona parlant de coses de l'Escala i de Barcelona i després, en un gest molt noble dels que solia tenir En Lluís Companys, va dir: «aquells rams de flors d'allí que siguin per a les mestres, i aquell de roses tan boniques per a la «Paquita». Va fer molta gràcia a tothom i fins i tot van aplaudir.*

ENTREVISTA AMB «PAQUITA» BASSA

FUSTERIA

GELI

Carretera Palafrugell, s/n

Telèfon 77 03 47

L'ESCALA

RENTAT EN SEC

TINTORERIA

PAQUITA

Germans Masferrer, 13

Telèfon 77 06 70

L'ESCALA

J. M.– El que m'acaba d'explicar, va ser abans de la guerra civil o un còp començada?

P. Bassa.– *Molt avançada la guerra, l'estiu de 1938.*

J. M.– Vostè va ésser durant l'any 1937 presidenta accidental del Consell local de Primer Ensenyament. A què fou degut aquest fet, després que n'havia estat president un pare de família des de principi de l'any 1932?

P. Bassa.– *Va ésser quan va haver de marxar el Dr. Isern, que n'era el President, i a més era el Cap de Sanitat.*

J. M.– Van haver de fer les classes en algun altre local fora del Col·legi, durant la guerra?

P. Bassa.– *No, vàrem estar sempre en el Col·legi, fins cap a la fi del mes de gener de 1939, que va ser quan vàrem marxar de l'Escala, perquè va entrar l'exèrcit del general Franco a Barcelona i al cap de pocs dies aquí.*

J. M.– Com la Maria Trill i la Magda Dalmau vostè va ésser «depurada» pel govern feixista, segons consta en una certificació en el llibre d'actes amb data 31 de gener de 1942. Quina impressió li va causar aquella sanció?

L'entrevistada, la Sra. Paquita Bassa, en el moment d'adreçar la paraula al públic assistent.

Bar-Restaurant
LA

COQUILLE

Playa de Riells

Especialidades

en pescados

de costa.

tel(972) 770239

LA ESCALA

PERE GAY FUMADÓ

GESTOR ADMINISTRATIU

COL.LEGIAT N.º 1247

Avinguda Ave Maria, 33 bis

Tel. 77 10 23

L'ESCALA (Girona)

P. Bassa.— *Amb motiu de la sanció vaig prendre la determinació de no reintegrar-me al cos del Magisteri.*

J. M.— *En entrar el govern de la dictadura l'any 1939, les van fer plegar d'immediat en l'exercici de la funció docent?*

P. Bassa.— *Sí, ja no vàrem continuar perquè en aquells moments érem fora. La Maria Trill i la Magda varen estar tres mesos a la presó.*

J. M.— *I fins l'any 1942 van estar sense exercir?*

P. Bassa.— *Ens varen destinar a Burgos, però no hi vaig voler anar perquè jo tenia uns ideals en la meua tasca pedagògica i docent, me'ls van tallar i vaig dir prou. Em varen ajudar per un altre costat i vaig entrar a treballar a l'Ajuntament de Barcelona. Després, a la Delegació de Girona em varen ajudar perquè em donessin plaça provisional, primer a Breda, i després, a les Planes, però m'hi varen posar una substitució i tampoc no hi vaig anar, i l'any 1945 em varen concedir l'excedència il·limitada.*

J. M.— *L'Escala, va ser el primer poble on va exercir?*

P. Bassa.— *Havia exercit interinament en les Escoles Municipals de Barcelona. M'agradava un poble de marina i per això després de les oposicions vaig triar l'Escala, i ja cap més, perquè en tornar a Barcelona vaig tenir altres oportunitat, i en comparació amb el que van patir molts mestres durant aquells anys per causa de la seva ideologia tampoc no em queixo de la vida, perquè em vaig casar i ja no ho vaig necessitar com altres que, els que no ho vàreu conèixer, no us podeu imaginar el que varen passar.*

J. M.— *Sempre va fer classe a pàrvuls?*

P. Bassa.— *No; en arribar a l'Escala, durant uns quatre mesos em vaig encarregar de les nenes grans fins que varen venir les mestres d'aquells cursos. L'últim any vaig tenir els grans en lloc del Sr. Adroher, que el varen posar de director, i d'aquí ve que hi ha alguns nois i noies que llavors eren dels grans i vingueren a classe amb mi. I també vaig fer classe de batxillerat lliure a alguns nois que, durant aquell temps de guerra, els pares van preferir tenir-los aquí que no pas a Figueres o Girona.*

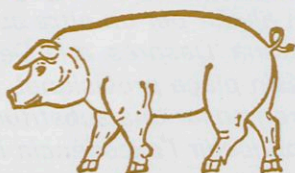
J. M.— *Desitja dir alguna cosa més als qui varen ésser alumnes seus?*

P. Bassa.— *Que sempre vaig treballar tan a gust amb els alumnes que vaig tenir aquí, que vaig creure que no podria exercir ja mai més tan bé com ho havia fet a l'Escala; amb aquesta convicció no em va costar gens de plegar.*

JOAN MORERA

CARNISSERIA
TOCINERIA
XARCUTERIA

RAMON LLANDRICH

GRAN VARIETAT AMB FORMATGES I PATES

Sta. Màxima, 15 - Tel. 77 01 27
L' ESCALA (Costa Brava)

EN DEFENSA DELS LLOCS SAGRATS ANCESTRALS

Les comunitats neolítiques, del moment social i econòmic que dona una cultura molt determinada per la fertilitat de la terra i la necessitat de l'aigua –origen de la ramaderia i l'agricultura–, distribueixen el seu territori de clan amb les àrees d'habitable, treball i llocs sagrats pels cultes a la terra i relligament entre els homes i la mare natura. Si estudiem sistemàticament les valls, muntanyes i planes on hi havia comunitats neolítiques a casa nostra, hi trobarem aquests indrets de culte, ofrenes i enterrament.

Hi ha una relació directa entre els llocs d'enterrament –tombes en fossa a terra, cistes de lloses i els dòlmens– i els llocs sagrats, on hi ha manifestacions d'art rupestre esquemàtic i, sobretot, inscultures en forma de «cassoleta». Aquestes inscultures es feien en lloses que servien d'altar per honrar els avantpassats difunts i per fer ofrenes que servien a la mare natura, per fertilitzar la terra que està regada com si fos la sang per les aigües de les fonts i els seus rius i rierols.

Aquesta manera neolítica de relligar els homes amb el seu micro-cosmos territorial i vincular la comunitat de pobladors amb la seva bio-regió o comarca natural ha perdurat entre certes tribus americanes, en un moment de reinaxença cultural després de dècades en què tenien prohibit parlar i escriure a l'escola en la seva llengua i també se'ls negava fer llurs pràctiques rituals i de culte a la natura. En aquest sentit, els moviments de resistència indigenista, des dels lapons europeus fins les tribus nord-americanes, organitzen grups per defensar els llocs sagrats ancestrals. Als Països Catalans aquests sentiments d'unió entre la gent i la seva terra han perdurat des del neolític, però es desconeixen els seus llocs sagrats ancestrals. En el sentit de donar-los a conèixer i dignificar-los al mateix temps que es defensen de les agressions immobiliàries, carreteres i bretolades, un col·lectiu de gent sensibilitzada i iniciada en el coneixement d'aquests indrets –necròpolis dolmèniques, roques insculpides i pedres dretes– ha fundat una associació per a la *Defensa dels llocs sagrats ancestrals als Països Catalans*.

Cal tenir en compte que en minories reduïdes encara ha subsistit una desfigurada identitat amb el relligament dels cultes naturals neolítics i les seves litúrgiques màgiques –el món clandestí que alguns pagesos i pastors encara en diuen «seguir la llei natural»–, però amb la repressió religiosa del monoteïsmes que comença amb la religió imperialista de Roma i acaba a l'Edat Mitjana amb la persecució dels cultes no cristians (hi ha actes de Concilis medievals en els quals s'acorda destruir els dòlmens, els menhirs i els altars neolítics), aquella identitat es fa difícil.

Grup
d'Empreses

Davis Judith S. A.

Fabricant alta Joieria per a tot Espanya

Vàrem exposar a València en la Fira Internacional
de Joieria els mesos de març i abril de 1986.

Exposarem a la Fira Barnajoya 87.
del 11 - 15 octubre

Exposarem també a la Fira de Basel (Suïssa)
abril 1988.

Associada al Gremi provincial de Rellogers i Joiers de Girona n.º 235
Inscrita a l'Associació Espanyola de Joiers, Platers i Rellogers n.º 677

C. Maranges, 13

Tels. 77 04 89 - 77 08 04

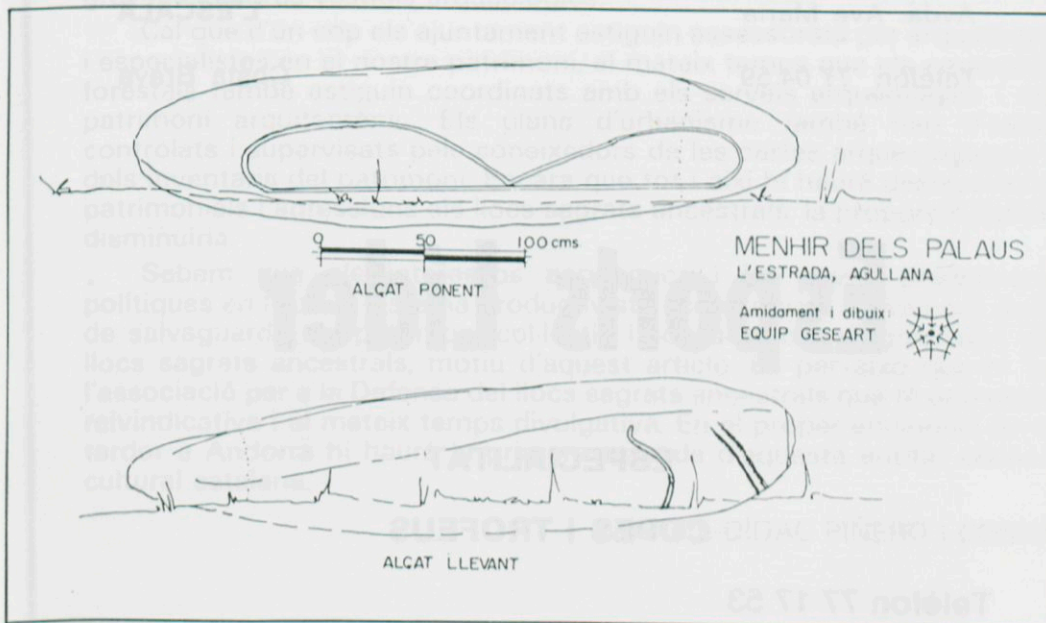
Plaça Mirador, 13 - Telex 56303 JDIT

L'ESCALA

En un principi, l'Església cristiana va intentar fer desaparèixer els llocs sagrats ancestrals i desvirtuar el culte ancestral a les muntanyes sagrades territorials, però més tard va recuperar una part important d'aquests llocs on hi va bastir capelles i esglésies (hi ha casos d'esglésies envoltades de dòlmens, hi ha casos amb creus gravades en les pedres dretes quan no hi havien clavat creus de ferro, hi ha certa cristianització de les muntanyes sagrades ancestrals...).

Les festes tradicionals lligades al cicle de les estacions i els fenòmens astrològics, com els solsticis i equinoccis, varen ser transformades en Sant Joan i Sant Pere, en Nadal i Reis, en el «Mes de Maria» i Sant Miquel i Sant Martí, per posar els exemples més fàcils. Els llocs de fonts devotes es varen transformar en Font Santa o Mare de Déu de Gràcia i on hi havia tradició de fertilitat per la reproducció es varen convertir en santuaris de Mare de Déu negres...

Al meu entendre, la defensa dels llocs sagrats ancestrals és un deure ecologista a més d'una recuperació arqueològico-científica. Políticament parlant, una nació que vol descolonitzar-se culturalment i alliberar-se socialment i territorialment necessita un complement màgic o sagrat en el seu moviment nacional-popular i les seves expressions culturals. I aquesta funció la tenim en els llocs sagrats ancestrals i en els seus testimonis lítics, les roques i les lloses que hi han quedat després de segles de destrucció i oblit.

En el menhir dels Palaus és perfectament visible la insculptura en forma de jou d'una de les cares, mentre que de l'altra només en queda una petita part al descobert.

Tandy

ALIMENTACIO

VINS i LICORS

Barceló - Gifre

Avda. Ave Maria

L'ESCALA

Telèfon 77 04 59

Costa Brava

Esports Líder

ESPECIALITAT

COPES i TROFEUS

Telèfon 77 17 53

Les agressions als llocs sagrats ancestrals han estat de tres tipus: religiós-monoteïsta, d'ignorància i d'especulació econòmica. En temps de Carlemany es destruïa tot el món de cultes que fossin de l'Església cristiano-romana, i més endavant hi hagué certa tolerància en les pràctiques pre-cristianes o ancestrals i una recuperació de festes i llocs, però a partir de la croada contra els cristians purs dualistes (els «càtars») i la creació de la Inquisició, la repressió contra tot vestigi lític o de culte que havia perdurat de forma més o menys tolerada, en llocs més o menys allunyats dels nuclis importants de poblament, va ser radical i permanent... fins arribar als nostres dies en què hi ha un cert despertar per conèixer el passat com a poble i els seus testimonis.

La nombrosa participació de gent a la festa del solstici d'estiu que es va fer el dia de Sant Joan als Palaus de l'Estrada (Agullana), per celebrar el redreçament de la pedra dreta amb gravats neolítics, és un símptoma de la popularitat d'aquests retrobaments amb les creences dels nostres ancestres del neolític, que estimaven la terra i l'aigua i tenien un respecte sagrat per la natura.

Des del punt de vista arqueològic i de la defensa del patrimoni col·lectiu, els perills dels testimonis d'aquests llocs sagrats ancestrals són de dues classes: els cercadors de «tresors», que malmenen dòlmens i altres vestigis arqueològics, i les obres forestals, la creació de tallafocs al mig dels boscos, operacions de neteja forestal, han destruït dòlmens i altres enterraments amb lloses. Les urbanitzacions turístiques o de segona residència també estan destruint dòlmens i roques gravades. L'obertura de carreteres també és un dels factors de destrucció de roques gravades i altres vestigis arqueològics.

Cal que d'un cop els ajuntament estiguin assessorats per arqueòlegs i especialistes en el nostre patrimoni, al mateix temps que els enginyers forestals també estiguin coordinats amb els serveis arqueològics i del patrimoni arquitectònic. Els plans d'urbanisme també han d'estar controlats i supervisats pels coneixedors de les cartes arqueològiques i dels inventaris del patrimoni. Encara que tot i així hi haurà destruccions patrimonials i agressions als llocs sagrats ancestrals, la proporció actual disminuiria.

Sabem que els interessos econòmics i les seves projeccions polítiques en l'actual sistema productivista i consumista no van pel camí de salvaguarda del patrimoni col·lectiu i són una font d'agressions als llocs sagrats ancestrals, motiu d'aquest article. És per això que hi ha l'associació per a la Defensa del llocs sagrats ancestrals que té una tasca reivindicativa i al mateix temps divulgativa. En el proper equinocci de la tardor a Andorra hi haurà la primera trobada d'aquesta entitat cívica i cultural catalana.

MIQUEL-DÍDAC PIÑERO I COSTA

BAR P'ELLY

Carrer del Port, 36

Telèfon 77 00 01

L'ESCALA

Cta. L'ESCALA - TORROELLA

Telèfon 77 11 35

VICENÇ BOU I GELI

Una vida senzilla, un treball prolífic, una obra immortal

Essent aquest any el del 25è aniversari de la mort del mestre-compositor Vicenç Bou i Geli (1885-1962), ocorreguda exactament a les 5 de la tarda del dia 6 de gener de l'any 1962, aprofito l'ocasió que em dona el llibret-programa de la Festa Major d'enguany per dedicar unes ratlles d'homenatge al malaguanyat mestre torroellenc.

La pèrdua del genial compositor, després d'una sobtada mort a la seva vila natal, va commoure els qui el coneixien per l'amistat i per les seves obres musicals, quedant el seu traspàs patentitzat en una perdurable manifestació de dol popular i en un record viu, perquè la seva senzillesa es guanyà l'estima de sardanistes i admiradors.

El fet d'haver estat contemporani del nostre inoblidable Josep Vicenç i Juli, àlies «Xaxu» (1870-1956) em mou a homenatjar particularment el mestre Bou, de la mateixa manera que ho vaig fer per al mestre Josep Vicens, en ocasió del VIè Aplec de la Sardana de l'Escala (31 Maig 1981).

No sé si seria millor de ressaltar primordialment la senzilla personalitat musical del gran mestre de Torroella de Montgrí o la seva obra sardanista, perquè ambdues facetes són prou importants, ja que són el fruit d'una vocació musical arrelada de la seva ascendència familiar, puix que el seu pare i els seus tres oncles, de part de mare, foren músics. Aquesta influència musical havia convertit Vicenç Bou en un músic precoç que, a l'edat de 15 anys, ingressà en la cobla «La Lira» de Torroella de Montgrí (una de les més antigues de Catalunya) al costat del seu pare, iniciant una vida artística transcendental.

El maestro Vicens Bou recibe la cordial felicitación de las autoridades de su villa natal en el homenaje popular que le fue dispensado al cumplir su 75 aniversario.

Banco Hispanoamericano

US DESITJA BONA

FESTA MAJOR

L'ESCALA - 87

SERVEI DE CAIXER AUTOMÀTIC

Carrer Enric Serra, 10 - Telf. 77 09 21

L'ESCALA

Als 17 anys passà a formar part de la cobla «Els Montgrins», en la qual tocà el trombó, a les sardanes, i el violí (l'instrument amb què havia iniciat la seva activitat musical) als balls i concerts. Set anys després en fou director pel seu constant progrés artístic, deixant el trombó per ocupar la vacant de flabiolaire. En aquest moment compon la seva primera sardana, batejada per la seva mare amb un nom molt significatiu: «Esperança». Des de llavors l'activitat musical del jove compositor anà en augment i en aquest títol concentrà el seu anhel en el triomf. I sens parar compon més i més sardanes. A les primeres: «Esperança», «Cants de Maig», «Caterineta», etc. segueixen les cèlebres: «El saltiró de la cardina» (una de les seves sardanes més populars), «L'anell de prometatge», «Angelina», «Girona aimada», «Llevantina», etc.

Però malgrat les seves copioses produccions, no tot foren roses i flors en la carrera artística del músic i compositor empordanès, perquè no quedaren pas enrera els detractors i rigorosos dogmàtics que impugnaren la seva obra qualificant-la de mancada de tècnica musical i d'estil pur. Però, sortosament, l'èxit assolit pogué més que la campanya en contra del mestre, perquè Bou se sentia inspirat per un pur instint intuïtiu i no pels tecnicismes. Hom sap que igual que el seu company en la música, l'escalenc Josep Vicens («Xaxu»), Bou no fou un tècnic ni un mestre de composició, sinó un modest i senzill músic que sentia el viu acord d'unes simples melodies que plasmava en el pentagrama, les quals constituïen la clau misteriosa dels seus èxits populars.

Les seves sardanes reflecteixen el sentit just d'uns moments eufòrics i tradicionals. Són les sardanes creades quan els seus admiradors s'aplegaven en grups i constituïen sectes especials denominades «Penya Bou», «Amics de Vicenç Bou», etc.

La música del mestre Bou era fàcil, espontània, simple, eficaç, cantadora, saltadora... per això va estar de moda entre els reticents (intel·lectualitat sardanística) qualificar-la de dolenta. I és perquè Bou, com he dit abans, no fou un idealista de la sardana, sinó simplement un intuïtiu que no va pretendre mai crear escola. Fou un compositor que va saber introduir un aire nou en el món de la sardana, transformant-la en una dansa que electrifica i subjuga les multituds, car les seves sardanes conserven aquella empena arravatadora del goig que les feu néixer i totes les seves composicions presenten una temàtica senzilla, franca, desimbolta, bategant-hi un toc de melangia.

La vida artística de Vicenç Bou (així era conegut popularment) passà per moments difícils i nostàlgics. Un any després d'acceptar el càrrec de director de la cobla «Els Montgrins» compon i estrena «Sense mare», una sardana melangiosa i trista, que contrasta amb els tons alegres i càlids del conjunt de la seva obra. Més tard, a l'any 1911 estrena «La campana de l'ermita», una de les seves sardanes predilectes, inspirada en el ressò de la campana de l'ermita de Santa Caterina i l'any següent compon sobre el poema «Tossa, flor de mar», la sardana que duu el mateix títol. És l'única obra que compon al llarg de tota la seva vida, a partir d'un poema escrit prèviament.

El 1912 és l'any més prolífic de la carrera del gran compositor. En aquest temps estrena sardanes disperses quant a temàtica, com «Plor d'enyorança», «Illa deserta» (eminentment sentimental), «L'alegria del poble», «Aureneta» (gentil invitació a la dansa), etc. El 1913 estrena, amb un èxit ressonant, «L'anell de prometatge» i crea una sèrie de sardanes com «Conxita», «Alba», «Collint roelles», «Tornant de la verema», «Tonades de pastor», «La festa», etc.

L'èxit de l'obra de Vicenç Bou és extraordinari i amb ell segueixen uns emotius homenatges. La colla sardanista «Emporium», en el Xè Aplec de la Sardana, a Barcelona, organitza (l'any 1916) un homenatge al compositor torroellenc (el primer premi per la seva obra) i en senyal d'agraïment, el mestre dedica a aquella colla barcelonina la seva encomanadissa sardana «Emporium».

Restaurante
Mesón del Conde

Sant Martí d'Empúries

Sant Martí d'Empúries - L'Escala - Tel. 77 03 06

Quatre anys després, Bou obtenia un dels seus èxits més grans amb la sardana «Angelina». Totes les cobles la tocaven i sonava als gramòfons, pianoles i ràdio. És el moment en què Vicentet es troba en el punt àlgid de la seva carrera. Estrena «Continuïtat» (la subtitula «Nina») i és l'època de «Girona aimada» (dedicada a la ciutat de Girona), de «Llevantina» (de gran èxit popular), «Teresa» (dedicada a la seva filla Teresa amb motiu del seu naixement), «Festamajonera» (inspirada en la cercavila dels gegants el dia de la Festa Major de Torroella de Montgrí), «Mar de xaloc» (composició de germanor que, durant molts anys, s'interpretà de conjunt al cèlebre Aplec de Calella de la Costa), «Matí de primavera», etc.

Durant aquests anys, cada estrena de Bou constituïa un èxit que examplava la fama del compositor, així com la de la cobla «Els Montgrins», que fou la més fidel intèrpret de la seva obra. D'aquesta manera el prestigi de Bou no minvava malgrat que seguís en vigor la campanya d'un grup d'intel·lectuals que deien que les seves sardanes eren plenes d'impureses d'estil. I amb aquest reeiximent, l'any 1924 Barcelona dedica un emotiu homenatge a Vicenç Bou, amb audicions i ballades de sardanes a la plaça de Catalunya i a diferents punts de la ciutat.

No obstant els èxits continuats i l'enorme popularitat de les seves sardanes, Vicenç Bou passà per moments difícils i els nombrosos problemes que hagué de resoldre feren que deixés la cobla «Els Montgrins». Fou l'any 1928 quan s'estroncà la seva activitat com a intèrpret de sardanes i des de llavors ja no tocà en cap altra cobla. La seva vocació musical l'empenyé, però, a formar part d'un petit conjunt, de vida efímera, que batejà amb el nom d'Orquestrina Ràdio. És en aquest període (any 1929) quan la cobla «Els Montgrins» actuà a París en l'escenari del «Gran Casino», interpretant «L'Espigolera» de Vicenç Bou, sardana triada per la pròpia direcció del «Gran Casino» com a més representativa de la

BANESTO

**BANC
ESPANYOL
DE CREDIT**

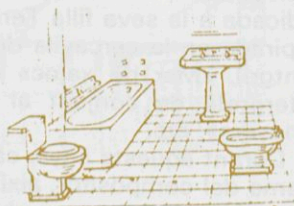
ESTEM A LA VOSTRA DISPOSICIO A

L'ESCALA

Carrer Maranges, 17

Telèfons 77 07 50 - 77 07 54

ELECTRICITAT - FONTANERIA

Ramon Pratsevall

c/. Germans Masferrer, 37

Telèfon 77 05 25

L'ESCALA (Girona)

nostra dansa. Paradoxalment Bou no fou present en aquesta actuació. L'any següent formà un quintet que tocà al Cinema Montgrí fins l'arribada del cinema sonor i continuà donant lliçons de música i escrivint sardanes d'una manera més espaiada, enmig de malalties i trasbalsos personals.

Duran aquests anys difícils en el pla individual i en el col·lectiu, Vicenç Bou repren la tasca de compositor amb sardanes com «Petons de la mare», tot produint-se deu anys de silenci artístic fins que l'any 1948 estrena dues sardanes de títol significatiu, després d'un silenci tan llarg: «La cardina encara salta» i «Pescadors bons catalans». En aquesta època el mestre Bou es retroba ell mateix, l'èxit li torna a somriure i lògicament reviu la flamarada que havia revolucionat places i aplecs; però també com un altre signe de vitalitat reneix la polèmica sobre el seu estil.

L'any 1952 compon «Torroella, vila vella» i «Record de Calella», estrenada l'any 1953 i, com he dit anteriorment, dedicada a Calella de la Costa, vila pionera en l'organització de la festa de l'Aplec de la Sardana. Algunes de les seves obres d'aquesta època han restat inèdites o gairebé inèdites. Altres esdeveniments importants en aquest període foren les celebracions a Barcelona, Mataró, Girona, Vic, Ceret, etc. d'homenatges a la persona del gran mestre-compositor i a la seva obra, que continuà essent una de les més populars del món de la sardana.

Amb les sardanes «De Sant Feliu a S'Agaró» i «Els meus de Barcelona» es pot dir que s'acaba l'obra d'un dels més populars i originals compositors de sardanes; i dels més admirats i festejats, però també un dels més combatuts i envejats.

L'escriptor Josep Pla va escriure en «El meu país» el següent paràgraf, relacionat amb la vida artística dels mestres Bou i Vicens: «Per arribar a aquest prodigi de plasticitat ha calgut escriure sardanes sincopades, d'una ritmació violenta, fàcilment comprensibles, notòriament vulgars, però capaces de fer moure un paralític. Això ho han fet els dos més cèlebres compositors de sardanes, dos bohemis empordanesos, Vicenç Bou de Torroella de Montgrí i el vell Josep Vicens de l'Escala. Bou fou precursor; Vicens, la plenitud assolida».

També una anècdota de la vida artística del compositor escalenc, Pere Mercader i Andreu (nascut a l'Escala el mateix any que el mestre Bou), guarda relació amb el compositor torroellenc. Es comentava entre els músics companys del mestre Mercader, que les sardanes de Bou eren exquisides, saltadores i vibrants, per la qual cosa contrastaven amb les de Mercader. Aleshores, Pere Mercader els digué que també podia compondre'n de tan estupendes com les del mestre Bou i fins i tot s'hi jugaren un sopar. Quan més tard s'estrenà la sardana «La gota d'aigua», tothom exaltà el seu autor Pere Calders, com un dels millors compositors de sardanes. Però resultà sorprenent el fet que alguns dels qui elogiaren la bella sardana hagueren de pagar un sopar, perquè el veritable autor de «La gota d'aigua» fou el compositor escalenc Pere Mercader i Andreu.

Entre altres homenatges que Torroella de Montgrí oferí al seu mestre figura el de l'any 1960, en motiu del seu setanta-cinquè aniversari. Aquest brillant i merescut guardó fou el darrer que rebé en vida i al qual va sobreviure dos anys, fins que els seus instruments: tenora, tiple, flabiol, tamboril, trombó, etc. emmudiren de cop.

Vicentet, el gran mestre torroellenc, omplí una llarga i singular etapa dintre la història de la música sardanística i per aquest sol motiu s'ha d'agrair la seva extraordinària aportació a la sardana, ja que és indubtable que ha desvetllat més cors de sardanistes ell, que cap altre compositor, essent un dels qui més han contribuït a què la nostra dansa sigui coneguda arreu del món. Opino que els qui ens sentim sardanistes nats (sardanàfils) tenim el deure de valorar la seva obra i honrar la seva memòria.

DIPOSIT DE BEGUDES

Pere Gironés i Clúa

VINS - AIGÜES MINERALS - REFRESCS EN GENERAL

**San Miguel - Campo Viejo - Freixanet - La Casera - Vichy
Malavella - Ribes - Pascual - Rania - Cacaolat**

c/. Canyet, 8
Telèfon 77 03 70

L'ESCALA

QUEVIURES

SALPATX

POBLE SEC
Telèfon 77 03 51

L'ESCALA
Costa Brava

El maestro Vicens Bou en pleno éxito popular cuando el estreno de la sardana «El saltiró de la cardina».

Tot i saber-se discutit i menyspreat per molts estaments sardanístics, el popular Vicentet no va perdre del tot la febre creadora ni va deixar mai el piano per retrobar la inspiració i crear noves sardanes. I en la darrera etapa de la seva vida va poder assolir plenament la glòria del triomf i del fervor popular.

L'obra sardanista del mestre torroellenc abasta més de cent sardanes, a les quals cal afegir una trentena d'inèdites. Totes elles tenen el seu propi valor i algunes han passat a ser immortals. Això és motiu suficient perquè n'esmenti algunes a més de les que he anat explicant al llarg del meu escrit. Formen part del seu repertori les sardanes següents: «Liliana», «Regalims del cor», «Esclat de joventut», «La mare cantora», «Montserrat», «Voliaïnes», «Cantant per les muntanyes», «La somrienta», «Mar blava», «Mimosa», «Platges de Lloret», etc.

Un fet palpable que demostra la gran consideració al mestre Vicenç Bou i Geli és la inesgotable llista d'homenatges que se li han tributat al llarg de la seva vida i després de la seva mort. El més actual és el que li va tributar el poble d'Ullà, el dia 17 del passat mes de juliol, amb motiu de la seva Festa Major.

Després de vint-i-cinc anys del seu traspàs, el conegut i famós mestre-compositor de Torroella de Montgrí segueix viu en el record de moltes persones que fan possible que els homenatges dedicats a la seva personalitat i a la seva obra no puguin mai acabar.

PILAR PELLICER de GISPERT
L'Escala, 1 de juliol de 1987

ENTREPANS

EL DULL

Sta. Màxima, 5

L'ESCALA

CREACIONES

M. Vilabrú

LA ESCALA

ELECTRODOMESTICS

Empordà

FERRETERIA

PINTURES

MENATGE

i
JARDINERIA

Carrer La Torre, 53

Telèfon 77 04 88

L'ESCALA

EVOCACIÓ DE LA COBLA-ORQUESTRA «LA PRINCIPAL DE L'ESCALA»

La música, com les arts plàstiques, constitueix un dels pocs mitjans de creació i de comunicació dotats d'un abast veritablement universal. La paraula quedarà sempre curta, empetitada i limitada davant les notes màgiques sortides del pentagrama i traduïdes per un intèrpret amb prou capacitat.

Tot sovint identifiquem, potser de manera precipitada, la personalitat d'un poble a través de la música: Alemanya, amb l'orgue de Bach; Àustria, amb els violins dels valsos dels Strauss; Polònia, amb el piano de Chopin i de Rubinstein; Itàlia, amb la veu dels tenors d'òpera; Els Estats Units, amb la trompeta de Louis Armstrong, etc, etc.

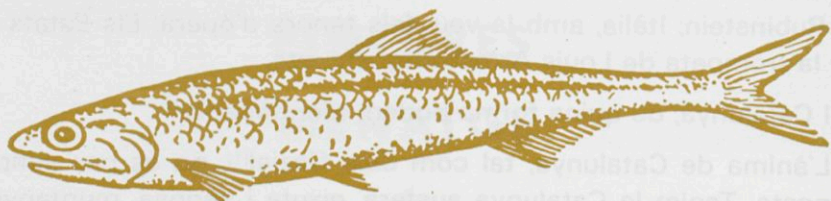
I Catalunya, de quina forma podem identificar-la?

L'ànima de Catalunya, tal com deia Gaziell⁽¹⁾, no és pas simple. Es composta. Tenim la Catalunya austera, eixuta i seriosa, muntanyenca i interior: és la Catalunya romàntica i gòtica.

També tenim la Catalunya lluminosa i riallera del litoral mediterrani: és la Catalunya que emana del món clàssic, dels grecs i dels romans, i es projecta després vers les formes opulentes del barroc.

Existeix una fórmula capaç d'aplegar tots aquests trets característics? Personalment, considero que sí. La trobem en aquest conjunt singular el qual anomenem cobla. L'accent bosquetà, esperitat o enyoradís dels seus instruments de fusta i de metall, de corda i de percussió, apropa fins a nosaltres una alenada que traspua sentors de mar, de pins i de suredes. La cobla contribueix a traduir algunes de les essències definidores de la nostra catalanitat. Però malgrat els seus probables orígens remots —monuments megalítics i vasos grecs— la història coneguda de la sardana és molt recent i sovint mancada d'informació. La cobla, tal com ara la coneixem, té una antiguitat lleugerament superior al segle. Ara ha fet tot just cent anys d'ençà de la mort de Pep Ventura, pare de la sardana

ANXOVES DE L'ESCALA

Magdalena Sureda

Tel. 77 0146

VENDA EN EL CARRER DE LA TORRE, 18

Aquesta fotografia de l'Orquestra-Cobla La Principal de L'Escala ens ha estat cedida molt generosament per en Francesc Sala, nét i fill de dos músics que apareixen a la mateixa.

En «Xiquet» no va voler ser menys que els seus ascendents i fou músic de la nostra Orquestra durant una colla d'anys. La saga dels Sala li donà forta consistència durant tres generacions.

BUGADERIA - AUTOSERVEI

DOLMON

Carrer Codolar, 20
Tel. 77 00 15

L'ESCALA

**BIS-BIS
BIS-BIS**

boutique

c/. Avi Xaxu, 8
Tel. 77 14 11

L'ESCALA
Costa Brava

moderna –sardana llarga– i de la cobla actual. De totes les institucions que giren entorn de la sardana –cobles, agrupacions, nuclis d'estudiosos– les més antigues ara han arribat als primers cent anys de vida. Altres, més velles, desaparegueren per dissort. La seva mort fou conseqüència, probablement, de la nostra manca de tradició i de sentit de la continuïtat. La pervivència de les nostres institucions, a nivell polític i social, i també a nivell artístic, ha estat i és efímera.

Considero que l'evocació de la Cobla escalenca «**La Principal de l'Escala**», dintre aquest món fascinant i sovint gairebé irreal de les cobles-orquestres de la nostra terra, pot suscitar un interès mínim, car no en va els petits o grans esdeveniments relacionats amb la vida de les agrupacions musicals formen part de la nostra modesta història quotidiana pel fet de definir gustos, criteris, tendències, inquietuds, activitats...

L'agraïment dels pobles envers els homes que d'una manera o altra els han enaltit, no pas sempre queda prou ben reflectit i plasmat. Molt sovint ens hem de doldre, de lamentar, d'oblits imperdonables o bé omissions per a les quals no trobem cap mena de justificació.

Per les raons que siguin, la gent de la riallera vila escalenca, allotjada en el litoral més impressionant de l'Alt Empordà, ha sabut fer justícia als homes que dignificaren el seu nom a través de les seves activitats en el món de l'art, la ciència i el pensament. També en el cas concret de la Cobla «**La Principal de l'Escala**», els instrumentistes i compositors, calia fer públic aquest testimoni de manera perdurable, i l'Escala ho ha fet.

El monument dedicat a la Cobla-Orquestra «**La Principal de l'Escala**», malgrat la seva modèstia aparent, té el privilegi de recordar a les generacions actuals i les futures el nom de les figures més representatives dins el món musical escalenc, així com també la denominació i recordança de la Cobla més qualificada de l'Escala.

L'objectiu d'aquest treball és, més aviat, humil, i en ell sols tracto de descriure petites vivències personals fortament vinculades a l'Escala per la meua llarga vida musical i que m'han propiciat una sèrie de bons i entranyables amics. Si més no, aquests records tenen aquella sentor indefinible de les coses genuïnes i autèntiques.

ENRIC VILÀ I ARMENGOL
Músic jubilat

(1) «**Vinyas, Marià, Juli Garreta**. (Pròleg de Gaziell), Sant Feliu de Guíxols, 1955.

ARTICLES REGAL

Record

CUYAS - OLIVERAS

Revelat de pel·lícules en color i blanc i negre en 24 hores

Venda de material Fotogràfic

c/. Enric Serra, 9 - 13

c/. Maranges, 8 - 27

Telèfon 77 04 25

L'ESCALA

ENTORN LA TERCERA EDAT

Durant aquesta última campanya electoral municipal, que en el moment d'escriure aquestes línies tot just acaba, totes les candidatures de l'Escala han parlat dels vells, de la tercera edat, de la gent gran, etc. No s'ha promès «l'oro i el moro», però el casal i la residència, pel temps que fa que es remenen, no semblen pas poca cosa.

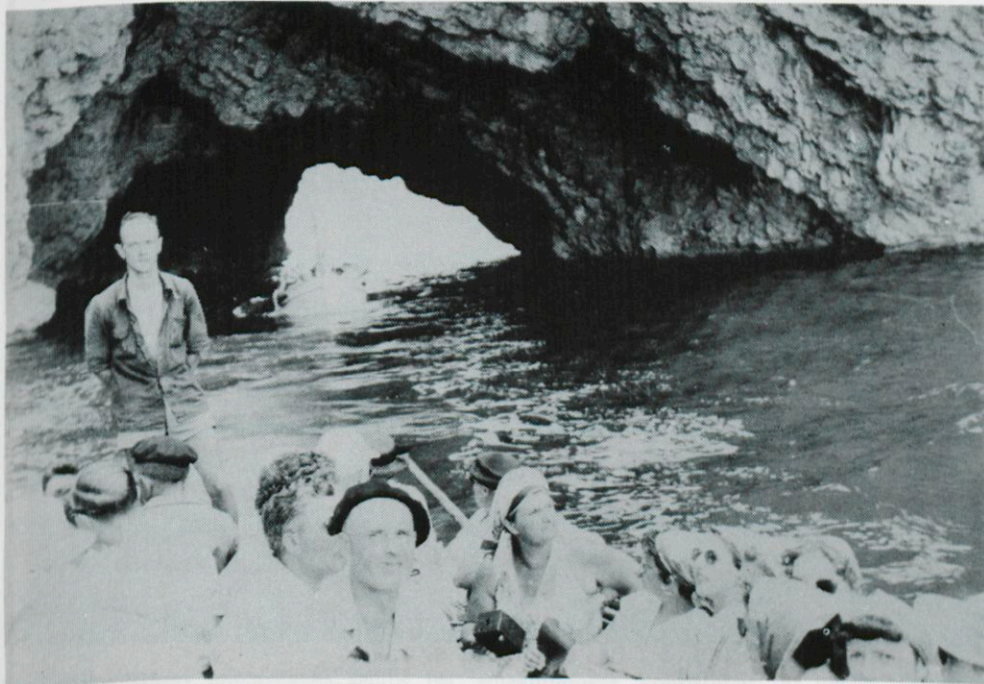
Això m'ha portat a pensar sobre el paper que en la nostra societat juga l'anomenada tercera edat. Totes les societats, segons llur estructura, donen una o altra «solució» al «problema» que representa la gent gran, les persones que per la seva edat ja no ocupen un lloc central dins la societat. La nostra no podria ser menys i també té les seves «solucions», les quals no sempre són les més adients per als nostres vells.

Per tenir perspectiva cal remuntar-nos una mica lluny, al segle passat. En la societat del segle XIX la vellesa es mesura segons el patrimoni familiar que es té. El vell respectable és el que pel patrimoni que conserva, per una part assegura el seu futur, i per l'altra part controla estretament el de la seva descendència, ja que la posició social depèn directament de la transmissió d'aquest capital.

Aquest vell, punt de suport del grup domèstic, que ha inspirat els teòrics de la família del segle XIX el model patriarcal, s'oposa a la vellesa sense herència, que només compta amb la seva força de treball devaluada.

Dintre d'aquesta categoria hi entren el proletariat urbà i diverses capes de la població rural assalariada.

Aquest vellesa pren la forma d'indigència i té per principal recurs les institucions caritatives, des que ells no són capaços de treballar. El treball fins a la mort o fins a la incapacitat era la norma. La vellesa de les classes populars no

En primer terme veiem una «golondrina», després de passar per sota l'atraient roca de la «Foradada».

Els turistes estan molt tranquils perquè en Josep Quintana, molt seriós i atent, els inspira tota la confiança del món.

FINQUES

 Mar.vella

Carrer Maranges, 3

Carrer del Port, s/n. (Edifici Pekin)

Telèfon 972 - 77 09 50

L'ESCALA

(Costa Brava)

MAPFRE

ASSEGUANCES

Joaquim Figueras i Baix

Carrer Maranges, 3 i c/. del Port, s/n.

Telèfon 972 - 77 09 50

L'ESCALA (Girona)

és més que una modalitat de la indigència; només hi ha gestió col·lectiva de la vellesa per aquesta classe social.

L'hospici exerceix un paper moralitzador per la població que hi ha de recórrer i també per tota la població vella.

La funció principal de l'hospici, tal vegada, és menys la disciplina que instaura a dins que les virtuts moralitzadores que exerceix a fora. La sort poc envejable reservada a l'hospici aparta la persona de sol·licitar la seva admissió i l'incita a l'estalvi i al treball continu. En una societat on la reducció de la incertesa de l'existència està basada sobre la propietat, l'hospici és útil perquè és una contra-demonstració de les virtuts de l'estalvi i el treball.

Aquest model, presentat molt esquemàticament, va canviant al llarg del temps, quan es van introduint i generalitzant les pensions i la jubilació. El desenvolupament de sistemes de jubilació determina l'emergència d'una nova definició de la vellesa. Es caracteritza per la situació comuna d'activitat pensionada, que li dóna la seva identitat i la converteix en identificable.

La generalització i la institucionalització de la jubilació trenca amb el principi dominant el segle XIX, on cada un havia de preveure i economitjar per quan fos vell; ara, la caritat pública únicament intervé per fer front a les conseqüències.

Es produeix també una transformació fonamental en l'intercanvi entre generacions. Amb el pas d'una societat d'estatuts que es transmet a una en què l'estatut s'adquireix, la importància del patrimoni que s'hereta disminueix en profit del patrimoni acumulat i del capital cultural, la qual cosa comporta una reducció de l'intercanvi entre generacions. La vellesa que basava la seva força en el patrimoni que deixava es va quedant sense funcions.

A nivell sòcio-polític el pas d'una seguretat lligada a la propietat a una de lligada al treball té també conseqüències en les noves relacions socials i en el declinar del poder polític de la petita burgesia, basada precisament sobre la petita propietat.

Les «golondrines» anomenades també les «magnífiques» constituïen, a l'estiu, el mitjà de transport marítim dels turistes a la costa, durant els anys cinquanta i començament dels seixanta.

Aquí en veiem una, plena de francesos del Rosselló, amb l'Anton Brugués al timó.

JOIERIA - RELLOTGERIA

J. Molinas

REPARACIONS

COPES I TROFEUS ESPORTIUS

Carrer Pintor Joan Massanet, 26

Telèfon 77 05 48

L'ESCALA

Ortopedia Técnica AXIS

CONFECCIÓ i VENDA DE TOT TIPUS
D'APARELLS ORTOPÈDICS
PLANTILLES i CALÇATS ESPECIALS
BASTONS i FAIXES ORTOPÈDIQUES

Tècnic Titulat

Avda. Ave Maria, 43

Tel. 77 12 10

L'ESCALA

A mesura que les pensions es van estenent, la vellesa es converteix en una etapa autònoma del cicle de vida i va apareixent un nova imatge de la vellesa. D'immòbil i de dependent, la vellesa es converteix en activa, autònoma i responsable.

Per un altre costat, l'evolució de l'aparell de producció ha transformat la divisió del treball entre els grups socials. Han aparegut unes noves classes mitjanes assalariades d'enginyers, quadres mitjans i superiors, ensenyats i tècnics. Un cop jubilats, disposen d'un nivell elevat d'aptituds, recursos i de capacitat de consum, que es correspon a la posició que aquest grup ha ocupat durant la vida activa. Els recursos i les pràctiques d'aquestes noves classes mitjanes són el punt central de referència de la nova problemàtica de la vellesa. Anteriorment, en la gestió tradicional de la vellesa, els punts centrals eren, tal com s'ha dit, la propietat per un costat, l'hospici per un altre i una certa imatge de degradació, de sentiment que la vida ja s'ha acabat.

Ara, en aquest nou model que estem descrivint, es posa l'accent en que la tercera edat és el temps de la participació i no de la dependència i de la passivitat. És el temps privilegiat d'una activitat alliberada de les obligacions de la vida professional i familiar. Es veu com el recomençament i no com la fase terminal de la vida, tal com es veia anteriorment. Aquesta és la imatge que es desprèn de moltes activitats pensades per la tercera edat i de les campanyes publicitàries dels mitjans de comunicació. Ara bé, aquesta imatge basada en l'activitat i en el consum té tota una colla d'esclètxes que cal tenir-les en compte.

En primer lloc, aquest model ideal al qual tots els vells han de tendir deixar a fora a segments importants de la població. Els treballadors manuals no han pogut desenvolupar les seves capacitats de decisió i autonomia. No han tingut cap ocasió de renovar l'estoc de coneixements que el sistema escolar els ha pogut dispensar. Dificilment en aquestes condicions poden desenvolupar llurs afeccions i «hobbies», que el nou estat exigeix.

Les dones, en general, també estan excloses d'aquest model, ja que per elles no arriba el moment de la jubilació i segueixen fent les mateixes feines de la llar fins que les forces diuen prou. Per altre costat, les pensions actuals de la majoria no solen permetre els nivells de consum que d'alguna manera s'insinuen. A més a més, no es poden oblidar els col·lectius que queden exclosos del sistema de pensions, més grans del que no sembla.

Finalment, aquest model que pretén el «recomençament» de la vida no pot amagar la pèrdua de funcions de la vellesa, tal com s'ha explicat abans, la divergència d'interessos entre generacions. La realització de funcions, per part de la tercera edat és també molt diferent de la transmissió de l'experiència i del patrimoni.

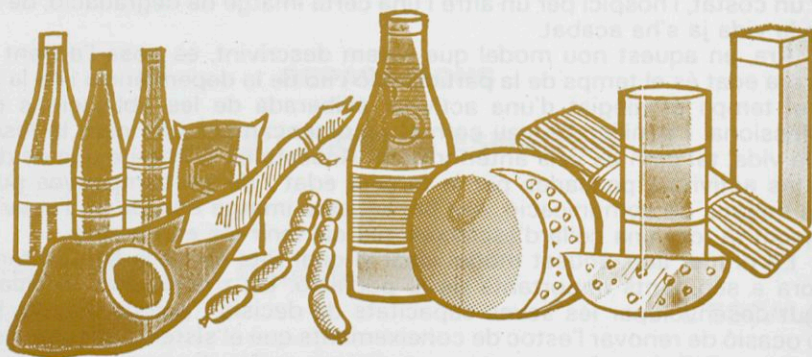
S'ha de sortir de vacances, s'ha d'anar a la platja, s'ha de veure la televisió a unes hores determinades, etc., i l'avi molt sovint no hi té lloc. Els pisos són més petits. Els vells a casa fan nosa. Les residències no són més plenes perquè hi ha la pensió. Hi ha famílies que viuen de la pensió de l'avi, sobretot famílies en atur. Hi ha gent que manté l'avi a casa per la pensió. Un altre tema és que quan es té una criatura es dona per suposat que l'avi o l'àvia l'han de cuidar. Hi ha molta gent que està jubilada, però no es pot plantejar anar d'excursió perquè no sap amb qui deixar el nét. També es produeixen problemes de separacions matrimonials en les quals els avis es fan càrrec dels néts amb tots els problemes que això comporta.

Segurament els exemples que es podrien posar són moltes més, però creiem que són suficients.

El nostre sistema posa l'accent en l'activitat i en el consumisme, però no és capaç de trobar unes funcions reals per la tercera edat, una vegada hom està exclòs de la vida productiva.

Són qüestions que cal pensar a l'hora de plantejar els diferents serveis per als vells de la nostra vila.

PERE GUAN'TER

queviures

Mercè

c./Ave Maria, 36 · Tel. 77 00 83

L'ESCALA (Costa Brava)

ALS COMPANYYS JUBILATS

RENAULT

RENAULT

GARAJE FUMADO

RENAULT

RENAULT

¿BUSQUES UNA BONA BOTIGA
ESPECIALITZADA EN L'ESPORT?

.SPORTS SUREDA.

Trobaràs un gran assortiment amb vestimenta, calçats i
material esportiu. "Tot amb primeres marques".

Trobaràs també un gran assortit amb pesca d'immersió.

T'ESPEREM...

OBERT TOT L'ANY

S
P
O
R
T
S

S
U
R
E
D
A

Carrer Alfoli, 4 - Telèfon 77.06.98

L'ESCALA (Girona)

ALS COMPANYS JUBILATS

Penso que en arribar a la fita de la nostra jubilació, ens sentim de sobte deprimits, fins i tot indiferents envers les activitats que ens havien resultat interessants i agradables.

Ens enfrontem a una dura realitat, a la fi, a quelcom en què teníem posades les nostres esperances, però que, en arribar-hi, ens fa l'efecte de trobar-nos en una inseguretat que ens fa sentir fora de lloc. No obstant això, aquest fet no significa que les nostres oportunitats estiguin anul·lades, ans el contrari, tenim moltes possibilitats de passar dies de felicitat i el temps serà l'encarregat de demostrar-ho. Sobretot a la nostra edat, per superar aquesta crisi, necessàriament hem d'adoptar una actitud positiva. Per evitar les asprors que ens deixarà el desencant del canvi, de moment caldrà sortir alguna vegada de l'ambient a què estem acostumats, per respirar altres aires que ens vivificaran i ens retornaran les nostres esperances. Dintre mateix de la nostra estimada terra catalana tenim moltes coses per veure i admirar i penso que ens poden aixecar els ànims i recuperar la joia de viure. Per altra part, també hem d'assolir alguna petita ocupació que ens distregui i ens agradi. Això ens donarà la certesa que encara és possible trobar felicitat i comprensió al nostre entorn.

Una de les coses més positives i encertades són les excursions i encontres organitzades per les persones jubilades –jo en diria tercera joventut–, ja que també donen molta il·lusió i encoratgen a totes les persones que després d'una vida intensa de treball i lluita, hem arribat, amb més o menys salut, a aquesta fita.

Les fondes i restaurants, tenint en compte que els pensionistes «no lliguem els gossos amb llangonisses», ens ofereixen uns pressupostos ajustats i assequibles. Naturalment, no ens poden donar a cada àpat entrecot, llagosta amb pollastre o llenguado a la «meunière» però dintre la limitació del pressupost ens ofereixen uns menus equilibrats i suficients, vetllant també per la nostra salut, no fos cas que la tensió arterial ens fes una mala passada.

Per acabar diré que un destacat hotel de la Costa Brava, el nom del qual me'l reservo per raons òbvies, ofereix unes vacances d'un mes, totalment gratuïtes, al primer matrimoni que faci les Noces d'Or i tinguin un fill... És complicat, perillós, estret, dur, complex... però ara no hi ha res impossible...

ENRIC VILÀ I ARMENGOL

GARAGE UNIVERSAL

JUAN LAGARÉS

Carretera Vilademat a Palafrugell

Tel. 77 11 74

L'ESCALA (Girona)

foto
disseny

Tel. 77 14 66

Plaça

Rei Martí, 3

L'ESCALA

- REPORTATGES
- FOTO D'ESTUDI I PUBLICITAT
- ALBUMS DE CASAMENT
- VENDA MATERIAL FOTOGRÀFIC
- MARCS PER A FOTOS, LÀMINES, QUADRES, etc.
- SERVEI DE REVELAT
- SERVEI DE FOGRAFIA EN GENERAL

La fotografia ens presenta a n'en Josep Carreras, a n'en Lluïset Figueras i a n'en Marcel Vilabré, moments abans d'interpretar-se una audició de sardanes a la plaça del mercat.

Els, com d'altres escalencs, eren habituals assistents a les sardanes, primer com a balladors i, més tard, com a espectadors.

Reposin en pau aquests tres bons escalencs.

**CONFECCIONS
GENERES DE PUNT**

JUYNAR

Carrer de Gràcia, 4

Telèfon 77 07 47

L'ESCALA

DESENCÍS?

Uns anys enrera, un mot va estar de moda: «desencís». En general, s'havia passat una etapa d'encantament sobre l'esdevenidor de la realitat social del nostre país, que de mica en mica es va anar desdibuixant...

Malgrat tot, el passat el coneixem més o menys, però no el podem canviar. En el present experimentem les conseqüències, bones o dolentes, d'aquest passat i hi trobem coses positives, que voldríem profunditzar i potser més encara, coses negatives de les quals voldríem evitar la repetició i minorar o compensar les derivacions.

És ben clar però, que únicament el present és el temps vital sobre el que podem treballar per tal de procurar un futur millor.

Al passat hi ha les nostres arrels, les causes de les senyes d'identitat, una certa manera de ser i de comportar-se, a nivell personal i social. Però la nostra vida, tant la individual com la col·lectiva, només es pot viure vàlidament en la mesura que podem aspirar i projectar; de manera que si no aspirem sempre a més, si no avancem amb el pensament dirigit endavant, en realitat no podem viure.

Això, que és més clar en la realitat de cada dia, com per exemple, en la preocupació bàsica dels pares de preparar els fills per a un esdevenidor millor, no es tradueix a nivell col·lectiu en una preocupació semblant; l'afany de procurar par a tothom un futur més agradable i feliç, no és del tot sentit per la gran majoria de la població. Cadascú es neguiteja pel seu propi demà, però no té en compte fins a quin punt està vinculat al demà dels altres.

En general, s'acostuma a viure la solidaritat dins de grups ben definits –familiars, propietaris, treballadors...–; en l'interior, els seus components són solidaris, mentre que amb els de fora del grup, sovint resten insolidaris (indiferents, o fins i tot, enemics). Els conflictes són normals entre persones lliures i no es poden amagar o ignorar. El que cal és trobar «canals» per a resoldre'ls justament i pacífica.

Qui més qui menys, tots passem moments de desencís. Tanmateix, el desencís permanent, no ens has de merèixer més crèdit que l'abandonament dels eternament escèptics, dels qui són a punt per a la rebentada i no per a la construcció. Les coses han anat com han anat i, no pas resignadament, cadascú, des del seu lloc, pot empènyer dia a dia perquè vagin millorant.

Girar la vista enrera planyent el que ara ens pot semblar que vam deixar passar és una actitud estèril que no treu cap a res ni condueix enlloc. Hem de persuadir-nos que la tasca positiva que podem realitzar és encara molta, que ningú no hi és sobrer, i que amb el nostre treball anirem afemant els fonaments de totes les millores i de totes les renovacions.

Un poble adult és aquell que pren les regnes dels seus destins quotidians a partir de la millora de les més petites coses, per insignificants que semblin, aquell que és capaç de demostrar-se disposat a lluitar no pas amb paraules, sinó amb fets, aquell que maó a maó sap construir la seva convivència en pau.

Cal doncs, participar activament en els afers col·lectius.

La creació d'una consciència solidària és encara una de les tasques més urgents que cal escometre amb tenacitat.

Bona Festa Major!

JOSEP FERRER I CAMA
Assistent Social

RESTAURANT - MARISQUERIA

Els Pescadors

PORT D'EN PERRIS, 3
TEL. 77 07 28

ESPECIALITATS MARINERES

CASAMENTS - COMUNIONS - APATS

DAVANT DEL MAR

OBERT TOT L'ANY

CALEFACCIO I AIRE ACONDICIONAT

L'ESCALA (COSTA BRAVA) (Girona)

SPORTS

VILABRU

C/. DEL PORT, s/n (Galeries) • Tel. 77 04 40

L'ESCALA (Costa Brava)

COMENÇAR, NÉIXER, CRÉIXER, I...

Durant alguns anys he vist néixer, créixer, arribar al màxim i, de mica en mica anar-se ensorrant i perdent el seu atractiu tota una pila d'activitats, organitzacions, associacions... tasques totes elles que tenien quelcom en comú: la il·lusió i les ganes de fer les coses ben fetes per part de qui ho feia; gent amb ganes de treballar, amb ganes de donar tot el que sabien pel poble, pel seu poble!

Intentar analitzar de quina malaltia han patit crec que seria una tasca difícil. El que sí m'atreviria a dir és que han patit del mal del dia, del mal del nostre temps.

A nivell personal em plantejo: què passa amb el nostre poble? Molts en dirieu «això passa a pertot», però la meva resposta és: «els altres llocs no m'interessen tant com el meu poble».

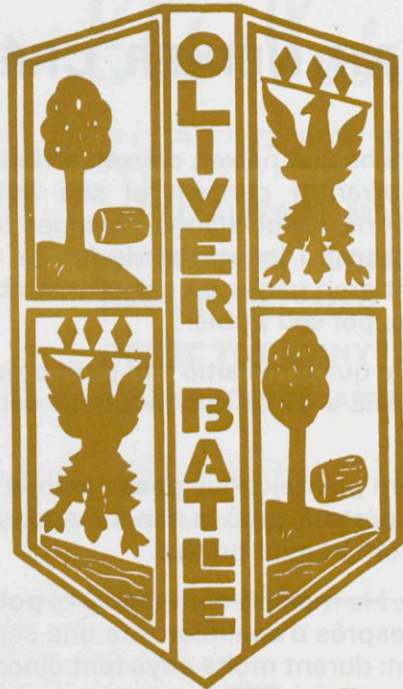
La brutícia política, i la manera com marxa el poble m'han fet canviar el meu punt de vista després d'analitzar tota una sèrie de tasques en les quals he estat treballant: durant molts anys fent cinema al Centre Cultural Xavier Vilanova, a la junta del CER, organitzant competicions, crossos, entrenant atletes, col·laborant a «L'Escalenc», a Ràdio l'Escala, al Patronat de l'Esport, a la Coordinadora d'Activitats Culturals, Esportives i de Lleure, al Patronat de la Festa del Carme, fent activitats per la Festa Major... I quin ha estat el resultat? Inexistent, horrorós, fatal, dolent, bo, molt bo, i tot el que vulgueu, però el que ningú ens podrà negar a molts és l'interès, la dedicació, les ganes de fer-ho bé i sense cap protagonisme i, hem rebut com a contrapartida el desgast personal, crítiques, el menyspreu d'uns quants als quals fem nosa, encara que molt de tant en tant se senti l'expressió: «m'ha agradat molt» i «felicitats».

Però, tot i això, cada any ens oblidem del passat i tornem a organitzar el que l'any anterior tant se'ns havia criticat. Per això aquest any es torna a celebrar la nostra tan anhelada festa, motiu pel qual us desitjo a tots una molt Bona Festa Major!

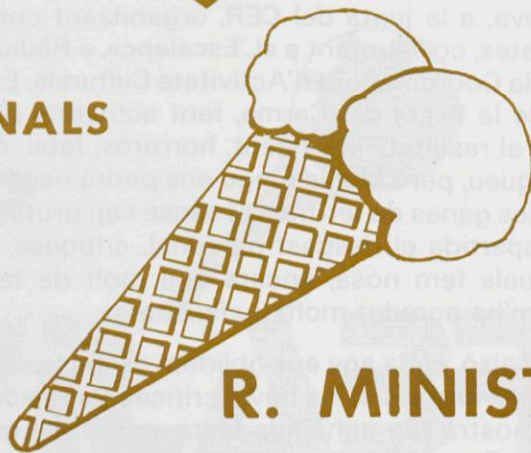
JOSEP LLUÍS SASTRE I BRUGUÉS

PASTISSERIA * BOMBONERIA

FUNDADA EN
1854

**GELATS
ARTESANALS**

R. MINISTRAL

Avda. Riells, 54
Meranges, 6

Telèfon 77 01 80
L'ESCALA

La mainada d'avui dia tenen moltes més distraccions que no les que tenien abans.

Però en canvi no poden tenir el caprici de pujar al cim d'un burriquet collat al seu corresponent carret, en ple carrer de les botigues, en un dia normal i corrent.

BODEGA

S. SALA

c/. L'avi Xaxu, s/n

L'ESCALA (Costa Brava)

PEIXATERIA

XIFRA

c/. Sta. Màxima
Telèfon 77 01 45

L'ESCALA

LES DONES DE L'ESCALA

Tots sabem que de la nostra població han sorgit dones notables que han conquistat fama en el món artístic, en pintura i en literatura.

Però no és pas d'aquestes grans figures que volem parlar, sinó de les senzilles mestresses de casa, de les escalenques que amb l'esforç i el treball de cada dia han destacat en la vida del nostre poble, de totes en general, que amb una manera de ser ben pròpia, arrencades, resoludes, han marcat la capdavantera en nostres llars.

Des de sempre l'Escala ha estat una vila matriarcal, en la qual les dones han tingut un paper preponderant. Els homes han treballat molt a la mar i allà han portat el timó, a la barca; però a casa era la muller la que el portava i la que disposava i tenia iniciatives.

L'esposa, doncs, destacava més, i per això, per anomenar a una persona, per concretar d'on era, per donar-la a conèixer bé, es deia que era de tal casa, i aquesta casa portava moltes vegades el nom de la mestressa! Recordo alguns exemples que ens faran entendre millor el que volem dir: hi havia en Quimet... de l'Adela, en Lluís de l'Elisa, en Vicens de l'Agneta, en Genís de la Flora, en Pepet de la Candelària, i tants d'altres que els que sou grans recordareu per fer-ne una llista llarga.

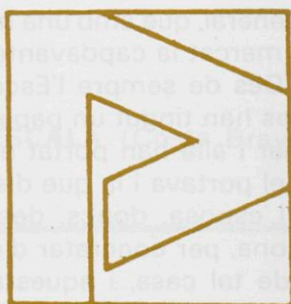
És a dir, que el tal, o el qual, o l'altre de més enllà no eren importants per ells mateixos, sinó sols coneguts pel nom de la senyora de la casa. Els homes quedaven sempre en un segon terme.

I si voleu més demostració de la veritat del títol d'aquest escrit, proveu ara mateix de fer un petit joc: penseu en les botigues, els comerços, les corals, indústries, hotels, que porten nom o direcció de dona, i em donareu la raó.

El predomini de la dona en nostres contrades s'ha palesat des de temps immemorial. Quan nostres avantpassats, els indigetes, s'amagaven atemorits enmig les closes a l'arribada dels primers vaixells grecs, les noies (rebesàvies de nostres rebesàvies) a la platja, entre els joncs, enamoraven els mariners hel·lènics i gràcies a elles s'estabilitzava la situació, tal com conta Manuel Brunet en el seu llibre «El meravellós desembarc dels grecs a Empúries».

Poc després, els romans se sentien tan subjugats per les seves imponents matrones que en un intent de demostrar el contrari, gravaren en relleu a la pedra prop l'entrada de la muralla, un membre distintiu masculí, que encara hi és.

BANCO POPULAR ESPAÑOL

Carrer Maranges, 26 - Tel. 77 09 25

Avda. Riells - Tel. 77 10 56

L'ESCALA

Dones de L'Escala.

I més tard, en l'època medieval, aquí manaven els comtes d'Empúries, millor dit, les comtesses quasi sempre, perquè llegim la història que en aquesta casa feudal van portar la veu cantant una Sibilla de Palau, una Violant, la Blanca, una altra Sibilla (aquesta de Fortià), la Joana de Rocabertí i d'altres.

Els anys passen; les característiques ètniques no.

Avui dia els consellers de l'Ajuntament el senten també, com tots, encara que sols sigui en el subconscient, aquest domini feminista. Això explica el perquè d'aquella obra tan estranya que varen fer col·locar l'estiu passat.

A tot el llarg de la voravia del carrer Major, pujant a la dreta, des de la plaça de l'Església fins a l'Ave Maria, varen clavar-hi uns ferros verticals, unes barres erectes, amb la punta cònic-arrodonida, d'una faiçó fàl·lica inconfusible.

Així, segons em varen dir, amb aquests símbols masclistes tractaven d'anivellar el protagonisme que per actuació i audàcia han aconseguit sempre *les dones de l'Escala*.

FRANCESC SALA BALAGUER

Sastrería

Vilabruï

Carrer del Port, 25

Telèf. 77 02 21

L'ESCALA

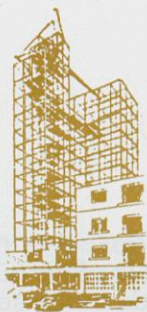
ELS OFICIS

Ja fa algun temps que observem amb certa preocupació la manca d'elements que vulguin donar una continuïtat a alguns dels oficis que fins ara han estat claus en el desenvolupament professional de molts sectors. I per unes raons que serien molt llargues d'explicar, han passat una mica de «moda», davant el que se'n pot dir noves professions.

Els organismes oficials, en voler donar una imatge, de vegades no gaire clara, d'aquestes noves professions, deixen de banda les ja existents, amb el perjudici que això a la llarga pot suposar. Pensem que la nova tecnologia és molt enlluernadora. Ara bé, oficis com paleta, fuster, manyà, lampista encara seran necessaris en un futur. Pensem que per molta informàtica i microelectrònica que vinguin, la figura del paleta, del fuster, del manyà encara es necessitarà.

La poca gent que avui dia, a L'Escala, va a collir raïms s'ho agafa més com un lleure que no com un deure. Baja si s'ho pren amb filosofia. I per això mai no hi manca un bon esmorzar, d'aquells anomenats de forquilla, amb calma i sense presses, sota l'agradable ombra dels pins.

CONSTRUCCIONS

Ll. Parramont

Closa d'en Llop
Telèfon 77 07 15

L'ESCALA

Tot

Boutique

I

Més

Ave Maria, 43
Tel. 77 12 03

La fotografia captada pel que fou excel·lent fotògraf escalenc Josep Esquirol no correspon pas a L'Escala, però la seva imatge és idèntica a les moltes que es produïen ja fa anys en el nostre poble quan arribava el mes de setembre.

Carros, semals, cistelles, coves, gent collint raïms i altres carregant semals.
Era l'ambient propi de les nostres vinyes, abans d'arribar el «boom» turístic.

En Pere Artigas, pels amics en Pere Panxo, és un home que porta en el seu haver moltes hores de cultiu de la vinya.

Ara ja n'està retirat. Vegeu a la imatge una mostra de com es fa un garbó.

HOSTAL

HOSTAL MEDITERRANEO

PEDRO BLANCH COLL

CALLE RIERA, 22 - 24

PARTICULAR: RIERA, 23

Tel. { España (972) 77 00 28
Inter. 34-72-77 00 28

L'ESCALA (Girona - Costa Brava)

El problema que pateixen els països de tecnologia punta ens pot servir d'exemple: el jovent d'aquells països, motivat pels grans avenços tècnics, es formà en sistema d'alta tecnologia i deixaven de banda oficis com torner o ajustador.

Sabeu quina ha estat la seva sorpresa? Doncs que tenen una gran quantitat de tècnics amb microelectrònica o robòtica que fan el disseny de màquines quasi perfectes, però no troben l'ajustador capaç de fer aquelles peces que conformen la màquina.

Tot això pot succeir amb oficis com els que abans assenyalàvem. La mitjana d'edat dels paletes, fusters, manyans és alta. Per tant, el dia que aquests professionals es retirin, qui els substituirà?

Culpables de tot això, ho són moltes coses, factors socials, etc, molt llargs d'explicar, alguns prou coneguts.

En publicar-se la «Ley de Relaciones Laborales» que no deixa treballar fins tenir 16 anys, això comportà la desaparició de la figura de «l'aprenent», aquell personatge que des l'època dels gremis nodria els diferents oficis i en procurava la seva expansió i continuïtat. Aquest problema va intentar resoldre's amb la creació d'escoles especialitzades per formar joves de 14 a 16 anys. Però aquí també els qui hi accedien,

Per remenar i tragar semals plenes de raïms entre els ceps i carenes de borrom es necessita ésser jove i valent com en Pere Coll i el seu cunyat, en Joan Vergés, ens ho demostren en el present document gràfic.

AGENTS D'ASSEGURANCES

ADMINISTRACIONS - ASSEGURANCES - TRAMITACIONS

SUB - DIRECCIO DEL:

GRUPO ASEGURADOR

UAP-UE

L'UNION DES ASSURANCES DE PARIS

UNION ESPAÑOLA, S. A

Assegurances d'incendis - Accidents - Vidres
Responsabilitat Civil - Vehicles - Multi-riscs
Vida - Jubilació - etc.

L'Experiència de quatre
generacions al servei
del client !!

Sta. Màxima, n.º 8

Apartat de Correus, 33

Tel. (972) 77.04.24 - 77.00.96

L'ESCALA (Gi)

a l'hora d'escollir una especialitat, miraven més aquella que «sonava» més bé o que «mudava» més enlloc de la que realment els podia anar millor. Això a la llarga els portava a un estrepitós fracàs.

A l'hora de triar un ofici –cosa difícil quan un té 14 o 15 anys a menys que ja tingui una afeció o predisposició molt clara– jo els recomanaria –als pares, també– que no es deixin influenciar amb subtileses, com si aquesta feina «mudés» més que una altra o allò que aquesta és de més categoria que una altra.

Cadascú ha de mesurar les seves possibilitats manuals i intel·lectuals.

Es poden tenir en compte els antecedents laborals familiars. Ara bé, no necessàriament, si el pare té un determinat ofici, el fill haurà d'ésser obligatòriament allò mateix. Penseu també que avui dia tots els oficis necessiten uns coneixements bàsics generals per arribar a dominar-los, i això vol dir compaginar el treball amb l'estudi.

Cal tenir la paciència d'aprendre de fer quelcom per tornar-ho a desfer, tot i el desencís que pot suposar el primer fracàs. Penseu que «Fent i desfent es fa l'aprenent». És precís aprendre a ser ordenat i no voler fer-ho tot de cop. L'aprenentatge d'un ofici és una tasca lenta que podríem dir que gairebé mai no s'arriba a acabar. Podem arribar a

L'avi Micalet Ximinis es manté ferm a no desfer-se de la vinya. Aquí el veiem atrafegat, després d'haver premsat, recollint la resta de la brisa, a fi de deixar el carrer ben net.

Et vi, en les semals, espera el moment d'ésser dipositat dins les botes.

PENSIO-RESTAURANT

Can Roura

Telèfon 77 03 05

SANT MARTI D'EMPURIES

L'ESCALA - Costa Brava

HOTEL

Río Mar

Sant Martí d'Empúries

Telèfon 77 03 62

L'ESCALA

conèixer unes tècniques que, fetes servir d'una manera més o menys ordenada ens porten un treball a bona fi, però buscar una perfecció o intentar assolir-la és una tasca de molts anys.

Jo diria que aquesta tasca pot durar tota la vida, una vida dedicada a aquella professió buscant aquell perfeccionament que ressalta el bon professional.

Tant aquest com d'altres són uns oficis molt dignes i amb bones perspectives de futur a la nostra població. Potser el camí per aprendre'ls ara és diferent de com ho fèiem abans, però la finalitat és la mateixa.

Penseu que els avantatges de tenir un ofici són molts. Els títols, de vegades no són homologables. En d'altres països, els oficis sí.

Podríem fer una metàfora dels oficis dient que un ofici és un bitllet de banc de gran valor que es fa efectiu a qualsevol lloc.

És una propietat que val sempre i que cada vegada val més, gràcies a l'experiència del seu amo.

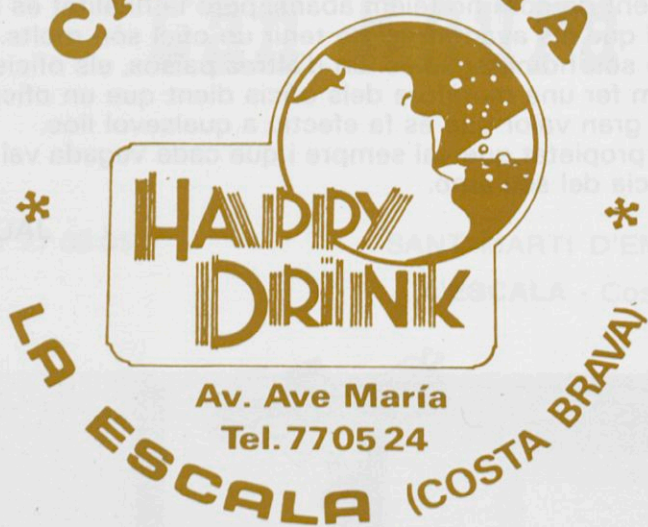
JAUME SALVAT

Quan em disposava a fer aquesta fotografia, una veu anònima em digué: No et torbis a retratar-lo que, de llops de mar, en queden pocs.»

Com podeu veure, vaig escoltar el seu consell i aquí teniu a n'en Pepitu Martínez, en «Juà».

CAFETERIA

Av. Ave María

Tel. 770524

BAR - RESTAURANT

CAL-HAPPY

Quina muntanya més gran no es podria fer amb tot el peix que ha cantat i, segurament cantarà aquest home durant tota la seva vida!

En Josep Galceran, el popular Neron de L'Escala, ha viscut sempre entre pescadors i caixes de peix.

Els compradors i també els curiosos que l'envolten estan pendents del seu ràpid moviment de llavis que posarà el preu definitiu al producte marí quan ell amb el seu oïde fi, sent un imperceptible «meu» o un simple monosíl·lab.

CASA POU

AVDA. MONTGÓ, 46 · L'ESCALA (GIRONA)

TEL. N° 77 02 47

- ARTICULOS PLAYA
- MARROQUINERIA
- BISUTERIA
- CORAL
- MUEBLES AUXILIARES
- SOUVENIRS
- ROPA DE PLAYA
- JUGUETES
- PIEL

Joan Palau

Pintor Joan Massanet, 74

L'Escala

Tel. 77 18 05

ELECTRICITAT
FONTANERIA
BRICOLAGE - MENAGE
ELECTRODOMESTICS
LLUMINARIES
REGALS
LLISTES DE NOCES

ELS MESTRES D'AIXA

FRANCISCO CAPARRÓS

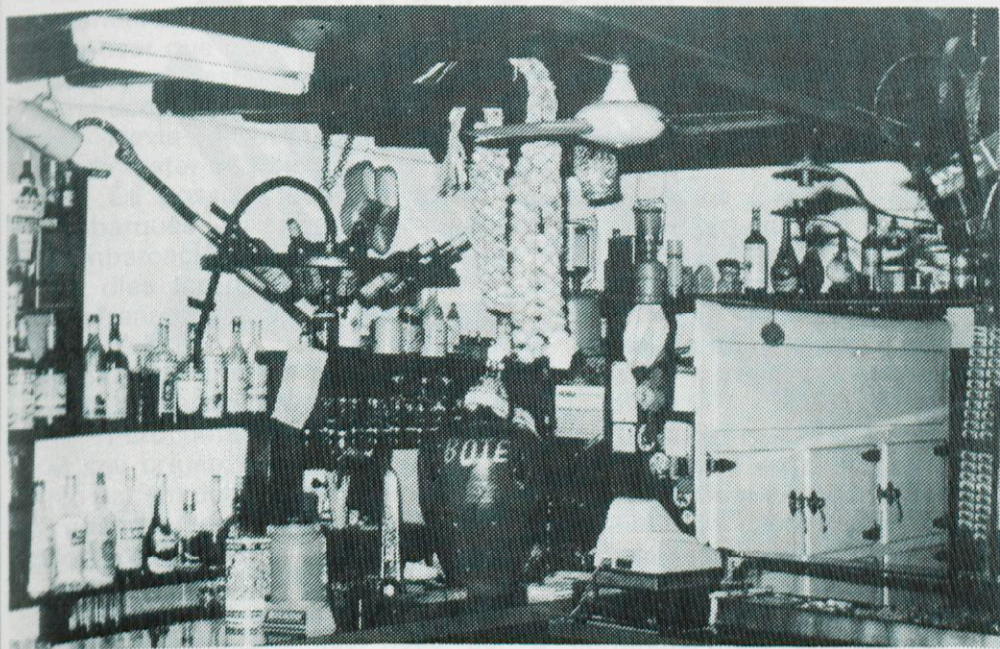
Bar

LOS COMPADRES

c/. Bonaire, 9 - Tel.770855

L'ESCALA

QUEVIURES

Plaça Mercat

Telèfon 77 00 82

L'ESCALA

ELS MESTRES D'AIXA

Tot parlant de la Costa Brava s'ha dit moltes vegades que les coses hi han canviat del tot i que ha sofert una transformació radical, no sols en el paisatge i poblacions, sinó també en les persones i activitats.

A les nostres comarques, una sèrie d'oficis i professions d'autèntica categoria artesanal han quedat eliminats per la màquina, els nous hàbits de feina, els sistemes moderns de treball.

També es va perdent un ofici incomparable que havia estat present en tots els nostres ports i platges: els calafats, els mestres d'aixa. Un ofici important i antiquíssim, que amb el seu treball transcendental féu possible la pervivència de la humanitat en construir l'arca de Noè.

Sense mestres d'aixa és igual que dir sense arca, i dir sense arca és com dir sense humanitat. Avui la terra seria una selva immensa i solitària.

La narració bíblica del diluvi que trobem igualment explicada, amb trets semblants, en totes les antigues religions, ens diu que Jahvè va manar a Noè: «Fes-te una arca de fustes resinoses, dividida en compartiments, i la calafateges amb pega per dins i per fora...» (Gènesi, 6-14).

Però el gran Patriarca, de fuster no en tenia res; era més traçut en les coses de la vinya, com diu l'Esriptura. Per això hem d'imaginar que es va veure obligat a recórrer a uns homes que tinguessin certa habilitat manual en fer coses de fusta: gaiato de pastor, estris domèstics. Hem de suposar que començaren per abatre avets i pins de grans proporcions, ansiosos d'esberlar troncs i fer les combinacions més inversemblants fins aconseguir la construcció d'aquella barca tan enorme.

Havia nascut el primer ofici important del món: el de mestre d'aixa, el de fuster de ribera.

És possible que Jahvè fes els ulls grossos i deixés que Noè embarqués d'amagat els calafats; els necessitaria per conservar l'embarcació, arreglar desperfectes, tancar probables vies d'aigua durant els dies terribles que s'esperaven amb totes les forces de la natura desfrenades.

Vull pensar, doncs, que amb la família de Noè i amb totes les espècies d'animals aparellades, es varen salvar també els calafats que, com a tals, no havien entrat en l'anatema diví.

Però, potser serà pel caràcter incògnit i amagat que tingué l'ofici en el seu origen, que la història ha tractat injustament els mestres d'aixa. No parlem dels fenicis i egipcis que foren artistes de la construcció naval i ensenyaren posteriorment l'art de navegar al món. Cal ressaltar només l'oblit absolut en què s'ha tingut els calafats del temps dels Reis Catòlics. Es parla de Colom, dels Pinzones, d'Elcano, però no es diu res dels mestres d'aixa que en tantes platges i costes d'aquells móns nous, feien possible mantenir les naus per a continuar aquelles singladures fantàstiques. Sense els calafats, Colom hauria sobrat i les seves quimeres haurien quedat en somnis d'un visionari.

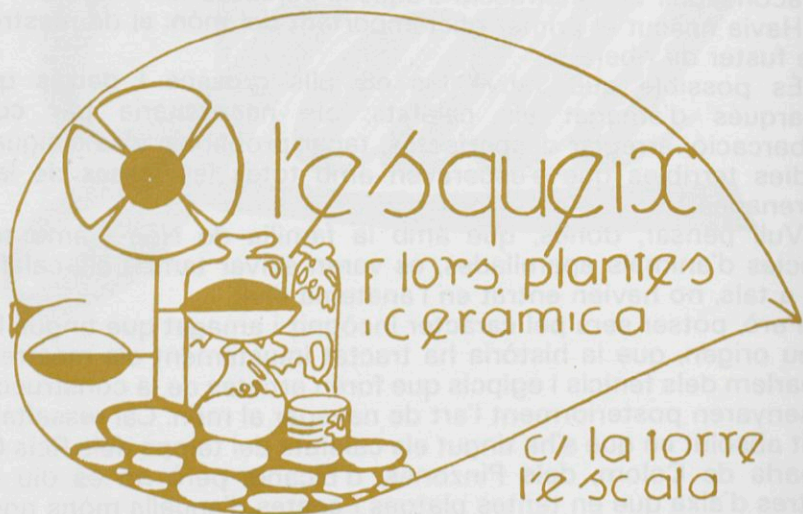
ELS MESTRES D'AIXA

HOTEL - RESTAURANT

AMPURIAS

Telèfon 77 02 07

L'ESCALA

Actualment els calafats van modificant el seu ofici. Les grans embarcacions ja són de ferro i les petites quasi totes són de plàstic. En la nostra Costa queda poca gent de l'ofici. Vull dir que faci l'ofici amb la vocació i el ritual d'abans...

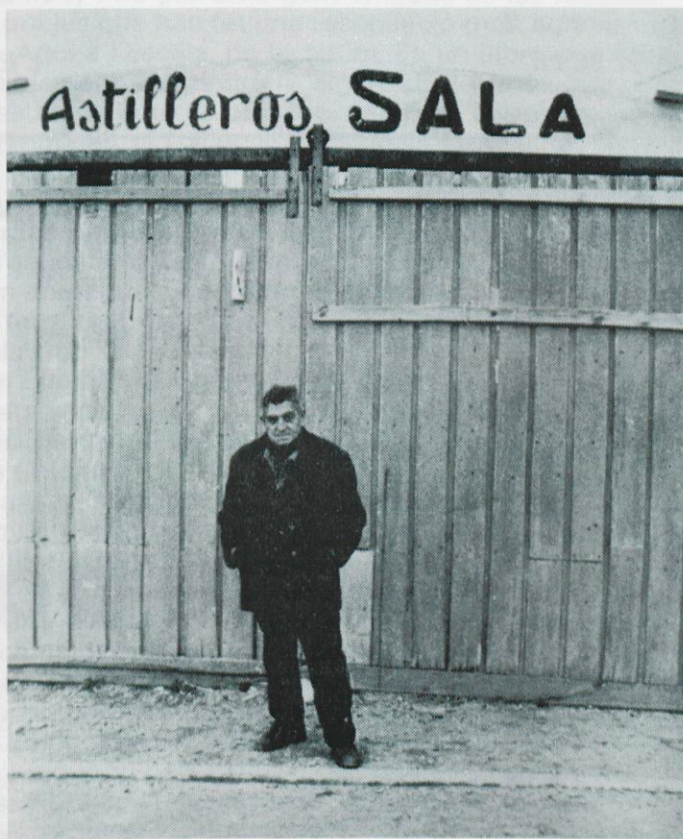
És per això que fa pena pensar que pugui desaparèixer un artesà de treball tan característic.

Quan pels nostres pobles del litoral ja no sigui possible copsar la boirina imperceptible que desprèn la fusta ferida a cops d'aixa o la fortor tèbia del quitrà i de l'estopa, haurà desaparegut per sempre la gràcil silueta d'aquells llaguts que amb la vela llatina desplegada semblava que volessin pausadament a ran d'aigua, i la d'aquells bots mariners que a cops de rem es movien per les nostres calanques i amorraven a la llongada de les platges.

La Costa Brava haurà perdut l'aspecte mariner que fou l'encís durant tants anys.

Queda un raig d'esperança en comprovar que les drassanes d'aquí es renoven i mantenen el mateix esperit dels avis.

SALVADOR SALA

En Salvador Sala i Granes, en Badoret, fou un mestre de mestres d'aixa. Aquí el tenim davant les seves drassanes.

INSTAL·LACIONS ELECTRIQUES

SANITARIES i CALEFACCIO

J. Ribas Torrent

Carrer El Greco, 2

Telèfon 77 02 28

L'ESCALA

FUSTERIA

Esteve Ribas

c/. Riera, 50

L'ESCALA

UNA MICA D'HISTÒRIA

Hi ha notícies de l'Escala de l'any 1575. Notícies que parlen del que és essencial o almenys, del que sempre ho ha estat: la pesca. Les relacions dels pescadors de l'Escala, entre ells mateixos i amb els de dalt, els del món feudal, suposen un etern problema que s'arrossega de temps enrera i que era quelcom de vital. Es tractava dels pagaments. Si avui dia és l'Estat, abans era el senyor feudal perquè de pagaments tributaris sempre n'hi ha hagut: sigui amb espècies, sigui amb «calés». També la gent que de fora venia a pescar seguia un comportament que no era solidari amb la decisió que havien pres els pescadors de l'Escala: la de no pagar.

Hi trobem una quantitat de gent que va testimoniar a Girona. De tota aquella prole, ni un sol és de l'Escala, llevat d'un tal «Maranjia». Això prova que l'Escala va formar-se i va començar la seva existència amb gent vinguda de lluny i no pas amb gent vinguda de les rodalies.

Hi ha pobles que han fet una recopilació molt ben feta, científica, del seu poble. Aquí a l'Escala, no la tenim. És un llibre que falta per editar i que, possiblement, el tindrem algun dia, i més ara que el comte d'Empúries ha fet acte de presència amb un carregament de papers del comtat d'Empúries, la traducció dels quals, ben segur, serà a l'abast dels tècnics, i quelcom de nou aportarà. Serà una riquesa d'esperit per a aquells que tenen afecció als coneixements de les coses nostres.

La sardana és l'autèntica protagonista de la Festa Major. Quin és l'origen d'aquesta dansa? Moltes interpretacions han sorgit, moltes teories han aparegut. Es conta que hi havia tres grecs, que varen arribar a aquesta terra de Grècia per terra, al temps d'Empúries, i quan es varen trobar a dalt de la muntanya i varen veure l'esplanada de l'Empordà, s'adonaren que havien arribat al lloc de destí; la seva alegria va ser molt gran i, agafats de les mans, es varen posar a ballar tots tres. Eren en Sardana, en Sardana i en Shartanau. Aquesta notícia és a la Biblioteca Central de Catalunya.

I tornant a la pesca, en el document esmentat, de l'any 1575, es parla del que hi havia de peix i de qui venia a fer la pesca, o sigui, de la gent de lluny que arribava amb les seves barques a pescar. Podem interpretar-ne que dóna una boirosa notícia de l'Escala dels voltants del descobriment d'Amèrica, l'any 1492. Així, quan se celebren els Jocs Olímpics, coincidiria aproximadament amb el cinc-cents aniversari de la vila. Es podria fer coincidir i, d'aquesta manera, agafaria més coneixença l'Escala, ja que avui dia el turista es fot un embolic entre el que és Empúries, Empúria-brava i Castelló d'Empúries. No és pas estrany que a les Ruïnes preguntin pels canals i que quan són als canals, preguntin per les Ruïnes. Potser, si es canviés el nom de l'Escala pel de l'Escala-Empúries, la projecció mundial del poble, des del punt de vista turístic, seria molt positiva.

J. RIERA

**ES UNA COL.LABORACIO
DE
HOTEL - RESTAURANT**

VORAMAR

TEL. 77 01 08

ACUARIUM CLUB

TEL. 77 03 77

BAR CASABLANCA

TEL. 77 00 02

L'ESCALA

L'ESCALA, TOT ASCENDINT PELS GRAONS DE LA HISTÒRIA

Des de la primera descripció més o menys turística que tinc a la mà de l'Escala, inclosa al llibre «Atlanta Español» de l'any 1781, fins a l'actual «Guia pràctica de l'Escala-Empúries» –completíssim fullet d'unes vint-i-cinc pàgines, editat en els principals idiomes, amb tota mena d'il·lustracions i informacions turístiques, comercials i mercantils, però sense una trista referència històrica– han passat dos-cents anys.

L'Escala, des del punt de vista demogràfic, apareix en el darrer cens oficial de 1981 com una vila amb 4.077 habitants, distribuïts de la següent manera:

Empúries	140
Cinclaus	20
Les Corts.	738
L'Escala	2.213
Montgó	7
Riells.	959
<hr/>	
TOTAL	4.077

Els censos municipals d'avui són massa lacònics. Hem de reconèixer que eren molt més divertits i llegívols els d'abans, perquè permetien satisfer aquella connatural tafaneria que tenim els humans, tafaneria que si l'haguéssim de concretar en un personatge paradigmàtic en la matèria, no dubtaríem ni un moment a citar l'enyorat *Josep Pla*, de Llofriu.

Fixem-nos, si no, amb quin aire periodístic apareix la vila de l'Escala a la «*Geografia General de Catalunya*», de *Botet i Sisó*, just a l'eclosió dels felïços anys vint:

«Forma la vila de l'Escala districte municipal juntament amb el poble de Sant Martí d'Empúries, i els veïnats de Cinclaus, les Corts i els Recs.

Està situat al NE. de Girona, tocant a la mar; essent l'únic districte municipal marítim que pertany al partit judicial de Girona».

RAMIRO PALAU

INSTA AGUA Y ELECTRICIDAD
Perchel 41-43 Tel: 77 03 60
La Escala (Girona)

SERVICIO TECNICO OFICIAL

G - 849

INSTAL·LACIONS I REPARACIONS

D'ELECTRICITAT i FONTANERIA

GAS i CALEFACCIO

INTERHOME

BUSCAMOS

Chalets para alquilar. Ventajas para usted:

- Empresa suiza
- Publicidad gratuita en toda Europa
- Tramitación claramente definida
- Clientela internacional
- Anulaciones pagadas
- Usted puede reservarse los periodos que desee
- Le informamos regularmente
- Pagos puntuales/discreción absoluta
- Oficinas locales abiertas durante todo el año.
- Rentabilidad màxima.

Le asesoramos personalmente

o le enviamos más informes.

No dude en contactarnos.

INTERHOME

Enriqueta Palau

Carrer Perxel, 41-43

E - L'Escala/Girona

Tel. 72-77 13 11

Límits: «Afronta al nord amb els de Sant Pere Pescador i de l'Armentera; a l'est amb la mar; al sud amb els de Torroella de Montgrí i Bellcaire i a l'oest amb els d'Albons i Viladamat».

Cens: Ens assabentem que l'any 1900 a l'Escala hi ha 885 edificis i albergs i 2.515 habitants, distribuïts de la següent manera per entitats de població:

–Veïnats de menys de 10 cases i masies isolades: 54 edificis, 104 habitants.

–Veïnat de les Corts (a 1.000 mts. del nucli): 13 edificis, 29 habitants.

–Sant Martí d'Empúries (a 2.800 mts. del nucli): 33 edificis, 60 habitants.

–L'Escala (cap del districte municipal): 785 edificis, 2.322 habitants.

La nostra curiositat troba, ara, en el desglossament d'aquest cens, totes les satisfaccions del lector més exigent de les avui anomenades «revistes del cor»: se'ns detalla, efectivament, que dels 2.515 escalencs inscrits en el cens de 1920, n'hi ha 1.352 que saben llegir i escriure –un xic més de la meitat– contra 1.163 analfabets. Comparant aquest percentatge amb el d'altres poblacions veïnes, trobem un altíssim nivell cultural a l'Escala, ja que si agafem qualsevol poble a l'atzar, per exemple l'Armentera, resulta que de 1.006 habitants, només n'hi havia 274 d'alfabetitzats.

Cal dir també, en honor a la capital, que dels 15.787 habitants censats l'any 1920 a Girona, 10.056 saben llegir i escriure, 89 només llegir i 5.642 són analfabets. Però en canvi a Salt, molt més industrial, dels 2.280 habitants del cens només 895 consten com a alfabetitzats. És un tema suggestiu que mereixeria un estudi més aprofundit.

Continuem amb el cens de l'Escala. Per raó del seu estat civil, sexe i condició, els seus 2.515 habitants es distribueixen així:

	Solter/a	Casat/da	Vidu/a	Total
Homes	543	606	95	1.244
Dones	530	607	134	1.271
TOTAL	1.073	1.213	229	2.515

Resumint: l'any 1920 a l'Escala hi ha més dones que homes, com a pertot arreu amb el transvasament d'estat; els solters són més nombrosos que les solteres, però les vídues ultrapassen amb escreix la diferència.

El turisme –i per tant els serveis terciaris– encara no havia arribat i els medis econòmics eren fonamentalment els tradicionals: l'agricultura, la pesca i la indústria:

Agricultura: «S'hi cullen grans, llegums, farratges i al present poc vi. I en la part de regadiu, hortalisses i alguna fruita».

Sobre caça i ramaderia, es precisa: «Feta excepció de les aus aquàtiques i de pas, la caça no abunda i és molt perseguida. El bestiar fora d'alguns porcs i d'aviram, es redueix al necessari pr la conreu».

Pesca: «S'hi practiquen tota mena d'arts i oficis i molt en particular la pesca que no acostuma escassejar-hi. La del coral, que havia donat molt bons rendiments, avui està abandonada».

PEIXATERIA

COLL

Carrer Joan Massanet, 52

L'ESCALA

FERRETERIA - ELECTRODOMESTICS

Josep Costals

Distribuidor de **CAMPING GAS**

Germans Masferrer, 41

Carrer del Port, 56

Telèfon 77 03 18

L'ESCALA

Indústria: «Té fàbriques d'esperit de vi, aiguadernt, gasoses, electricitat, gèneres de punt, calçat, pastes per a sopa, conserves alimentàries i sobretot la indústria de salar peix, un molí fariner i dues premses d'oli».

Serveis: «2 escoles públiques elementals —una de nois i una de noies— amb tres de privades —una de nois i dues de noies—. Hi ha duana, carrabiners, caporal de mar, administració de correus i subalterns de la Companyia arrendatària de tabacs; metges, apotecaris, veterinari, dues fondes, diversos hostals i té demarcada una notaria. Hi ha servei sanitari marítim, corresponent al districte de Barcelona; hi havia hagut hospital, avui tancat per manca de rendes suficients; té il·luminació elèctrica, i si no es vol servir d'aigua de pou o de cisterna, s'ha d'anar a buscar a la font del Rec del Molí, distant uns 500 m. de la població. En el districte hi ha dues parròquies, la de l'Escala, dedicada a Sant Pere, amb rector i vicari, i la d'Empúries, dedicada a Sant Martí, amb rector. En el terme de l'antiga parròquia de Sant Martí es troba notícia d'haver-hi hagut tres capelles: Sant Salvador, Santa Margarida i Sant Eusebi. També es troba notícia d'un convent de monges fundat l'any 1328 amb la denominació de Santa Maria de Vilanera, aigües amunt del Rec del Molí on hi ha una masia anomenada "Mas Vilanera"».

Pel que fa referència a les notes històriques, es fa un petit resum, molt exacte i condensat, de la història de l'Escala:

«**Notes històriques:** Del lloc de l'Escala no hi ha memòria anterior a la meitat del segle XVII, temps en què era un barri de pescadors agregat al castell d'Empúries. Consta que l'any 1660 tenia 20 cases i el 1680 uns 80 habitants. Aprés, però, obtingué ràpida creixença, per la despoblació d'Empúries que les guerres havien convertit en un munt d'enderrocs i que la retirada paulatina de la mar havia també greument perjudicat, inutilitzant el seu vell port. El de l'Escala vingué a substituir-lo, essent fortificat pels francesos, l'any 1771».

Finalment, tot parlant de *cultura popular*, s'hi remarca:

«La gent és molt aficionada al ball i al teatre: hi ha constituïdes algunes societats amb son cafè i amb la corresponent sala de ball i espectacles: això fa que compti amb tres professors de música i que no hi faltin cobles i orquestres».

L'espai dedicat a Empúries, en aquell moment dolç del seu redescobriment, és de trenta pàgines; fou un dels estudis més seriosos i exhaustius apareguts en aquells moments sobre la històrica colònia grega.

Qui seria capaç, amb les dades d'avui i a partir de la problemàtica i les necessitats actuals, de fer una «radiografia» de l'Escala com la que va fer-se els anys vint?

JOAN CARRERES I PERA

BEGUDES S.A.

C/. LA FONT, 8 - PALAMOS

MAGATZEM PALAMOS	TEL 31 45 29
BEGUR	TEL 30 23 84
L'ESCALA	TEL 77 01 26
PLATJA D'ARO	TEL 81 73 80

DISTRIBUÏDORA DE:

LA CASERA

XAMPANY CASTELLBLANCH

GASOSA - SUPER "D"

LICORS DESTIL-LERIES - VIRBEN

CERVESES DAMM

VERMOUTH - BITTER CINZANO

PRODUCTES LACTIS RAM

TRINARANJUS - PINYA - POMA

AIGUA VICHY CATALAN

FONTER - FONT-VELLA

PRODUCTES NETEJA

VINS OLIVEDA

VINS A.E.G. (RIOJA)

AIGUA MALAVELLA

NECTARS I SUCS DE FRUITA - "COFRUTOS"

ERCOS

S. A. d'Assegurances i Reassegurances

**AGENT D'ASSEGURANCES
A L'ESCALA I COMARCA**

Fèlix Guanter

G FINQUES GUANTER

AGENCIA DE LA PROPIETAT IMMOBILIARIA

Avinguda Riells, 46

Tel. 77 00 40

17130 L'ESCALA (Girona)

CENTRA

del

BRICOLATGE

LL. SALART

FERRETERIA

DROGUERIA

FUSTES A MIDA

VIDRES

CLAUS

ENMARCAMENTS

MOBLES KITS

SURO

CORTINES

PERSIANES

La Torre, 77 - St. Pere, 50

Tel. 77 11 69

L'ESCALA (Girona)

FESTA MAJOR DE 1987

PROGRAMA D'ACTES

DIMECRES DIA 2 DE SETEMBRE

A les 9 del matí	CERCAVILA
A les 10 del matí	FESTIVAL NÀUTIC A LA PLATJA
A la 1 del migdia	SARDANES A LA PLATJA
Cobla SELVATANA
A les 7 de la tarda	SARDANES A LA PLATJA
Cobla SELVATANA
A les 10 de la nit	SARDANES A LA PLATJA
Cobla CIUTAT DE GIRONA
A les 11 de la nit	BALL PER L'ORQUESTRA
SELVATANA

DIJOUS DIA 3 DE SETEMBRE

A les 11 del matí	REGATA D'OPTIMIST
(Sortida de la platja)
A les 12 del matí	SARDANES A LA PLATJA
Cobla CIUTAT DE GIRONA
A les 7 de la tarda	SARDANES A LA PLATJA
Cobla CIUTAT DE GIRONA
A les 10 de la nit	SARDANES - PLAÇA ESCOLES
Cobla PRINCIPAL DE BANYOLES
A les 11 de la nit	ESPECTACLE «RIA CON NOSOTROS»

Casa Fidel

Concessionari de les millors marques, mundialment
conegudes, en Ràdio i Televisió.

TELEFUNKEN - SANYO - PHILIPS

A més disposa d'una extensa gama d'electrodomèstics.

Ultimes novetats en
components de música.

Carrer del Port, 39 - Tel. 77 00 98

L'ESCALA

CONFECIONS

BRUGUERA

Carrer del Mar, 5

Telèfon 77 02 77

L'ESCALA

DIVENDRES DIA 4 DE SETEMBRE

- A les 12 del matí SARDANES A LA PLATJA
Cobla Pral. de CASSÀ
- A les 5 de la tarda FESTIVAL INFANTIL
A la plaça Víctor Català
- A les 6 de la tarda CONCERT
Orquestra JANIO MARTI
- A les 7 de la tarda SARDANES A LA PLATJA
Cobla Pral. de CASSÀ
- A les 10 de la nit SARDANES - PLAÇA ESCOLES
Cobla BAIX EMPORDÀ
- A les 11 de la nit BALL
Orquestra JANIO MARTI

DIJOUS DIA 5 DE SETEMBRE

- A les 10 del matí GIMKAMA
- A la 1 de la tarda SARDANES - A LA PLATJA
Cobla MONTGRINS
- A les 5 de la tarda ANIMACIÓ INFANTIL
- A les 7 de la tarda SARDANES
Cobla MONTGRINS
- A les 9 de la nit FOCS ARTIFICI - A LA PLATJA
- A les 10 de la nit SARDANES
- A les 11 de la nit BALL
Orquestra MONTGRINS

DIUMENGE DIA 6 DE SETEMBRE

- A les 9 del matí FESTA DEL PEDAL
A la Riba

DE

JAUME SAGRERA

ESTUDI FOTOGRAFIC

SERVEI DE REVELAT EN COLOR,

BLANC I NEGRE, EN 1 DIA

FOTOGRAFIES PER CARNET

DE MAINADA

I REPORTATGES DE CASAMENTS

**Carrer del Port, 34
Telèfon 77 12 85**

L'ESCALA

MARXA ASCENDENT DE L'ESCALA

Avui és

Festa Major

Però demà us atendrem amb
l'eficàcia de sempre.

"la Caixa"
CAIXA DE PENSIONS

CARNS i EMBOTITS
DE QUALITAT

Pere Gardella

ESPECIALITATS:

**BOTIFARRA NEGRE, BLANCA
CATALANA i FUET**

Carrer del Port, 26
Telèfon 77 06 05

L'ESCALA

MARXA ASCENDENT DE L'ESCALA

L'Escala és la tercera població empordanesa de major creixement demogràfic en el que va de segle. Només la supera Figueres i Roses que han triplicat el nombre d'habitants en 86 anys. Altres pobles empordanesos de notable importància a començament de segle, com Cadaqués, Castelló d'Empúries, la Jonquera, Llançà o Portbou han experimentat desenvolupaments inferiors.

L'any 1900 l'Escala era la cinquena població empordanesa en nombre d'habitants. Davant seu estaven Figueres (10.714), Roses (2.690), Castelló d'Empúries (2.591) i Portbou (2.581). L'Escala tenia aleshores 2.515 pobladors.

A l'últim cens demogràfic fet a Espanya, l'any 1986, l'Escala ha mantingut el tercer lloc, que ocupa des de fa uns quaranta anys i que ha anat incrementant en aquest temps. Figueres en té 31.942, Roses 9.219 i l'Escala 4.721, amb molta distància respecte les altres poblacions que segueixen. S'ha afermat la seva envergadura.

Un altre factor demogràfic a tenir en compte és l'existència d'un percentatge de població jove superior a les altres localitats. És la segona vila empordanesa en aquest sentit. D'entre 0 i 14 anys disposa del 26,3% dels seus residents i aquesta és una xifra a tenir en molta consideració.

Tot això vol dir que l'Escala és una població viva, dinàmica i eficient. Té el passeig marítim més important de la comarca, les pinedes de més envergadura, les millors anxoves del món, és pàtria de la poetessa catalana més insigne i, entre moltes altres coses més, disposa del jaciment d'època clàssica més transcendent d'Espanya.

No van tenir gens de mal gust aquells grecs de Focea que, una vegada passat el Cap de Creus, de mar difícil, van creure que els calia un refugi a l'altra banda. Van triar la punta oest de la badia, en un lloc tocat de la tramuntana. Els grecs que vingueren a casa nostra a fer negoci eren també l'expressió de l'art i de la cultura. I van assentar-se en un lloc privilegiat, entremig dels dos rius més importants de la comarca i que només la mà de l'home, segles després, es cuidaria d'allunyar-los. Fou tan gran aquesta cultura de l'empori grec que fins i tot donaren aquest nom a tota la comarca.

Aquells primers indiketes-escalencs que fa vint-i-sis segles residien per aquests paratges devien admirar la factoria dels nou-vinguts amb certa expectació, igual que ara hom pot veure al capvespre, des de la Punta o el Port d'en Perris, en el moment que el sol s'amaga sobre les Ruïnes d'Empúries. És un espectacle meravellós.

Després varen conviure set segles amb els romans, més tard amb el poder feudal del comtat d'Empúries, fins que un dia es varen decidir per fer-ne una ciutat nova al port de «Sa-Cala», d'on sembla deriva el topònim de l'Escala. I com a gent emprenedora, serena i assenyada la van construir de cara al nord, a tramuntana, d'on ve el cel ventejat i la terra neta. És sorprenent veure que l'Escala té quinze carrers amb la porta a nord i només tres que miren a llevant, en el casc urbà. Per això, a l'interior de la vila no es nota mai l'aire humit i fredolec de la marinada fins que s'arriba al passeig. La tramuntana n'és un aire més net i pur. Aquest és el poble que veig amb gran força emprenedora i que s'ha situat fermament com la tercera gran població empordanesa.

JOSEP M. BERNILS I MACH

vacances l'escala

**Agència immobiliària
lloguers i vendes de:**

**APARTAMENTS
CASES
XALETS
BUNGALOWS**

ASSEGURANCES LA CATALANA

Jaume Batlle

Agent d'assegurances

Núria Albert A.P.I.

**Avda. Riells, 14 - Poble Sec, 5
Tel. 972 - 77 09 74**

**L'ESCALA
(Girona)**

FESTA MAJOR 1987

El temps en què ens ha tocat de viure es destaca sobretot per la pressa, fins i tot sembla que la gent no tingui temps per a riure; per això, en aquests dies de Festa Major, pensant en aquelles revistes dels anys vint (L'esquella de la torratxa, La campana de Gràcia, El bé negre, La tralla, etc.), he volgut fer-vos arribar, de la revista satírica o de la barrila «Papitu», de la qual el meu sogre Jaume Pellicer (Quicus) era col·laborador, el següent poema:

EL BON JUTGE

Un pobre home fou cridat
a declarar al jutjat;
i al preguntar-li el fiscal
per què a la seva muller pegava,
contestà molt natural;
—Senyor, perquè no aconseguia
poder viure sossegat
com mana la llei de Déu!
—Mal fet, perquè vos sabeu
que podeu ser castigat!
Penseu que, ni ara ni abans,
enlloc del món s'ha permès
que faci el qui es creu ofès
la justícia per ses mans.
Ans de pegar-li, per què
el mitjà no vau pensar...?
—Tot quant digui vaig provar,
però no en vaig treure res!
Avorrit d'estar així al món,
quan ja en el remei no creia
i el divorci forçós veia...
sense poder dir-li d'on,
vaig tenir una inspiració
molt sublim: Tranquil·litat,
que no és de tranca derivat?
De deducció en deducció
i de pensar nit i dia,
vaig creure que aquest agent
era l'únic convincent
per tornar-me l'alegria.
Amb la tranca puc jurar
que cada dia, cada hora,
vaig coneixent la millora!
I sens deixar-lo acabar...
—Ja estem... podeu marxar,
digué el fiscal, signant a fora

* * *

Sabeu què li va passar?
Doncs que se'n va recordar
de què ell també tenia esposa!
(Mireu per on va trobar
aquell pobre home,
una idea salvadora!).

CARLES GISPERT I BATLLE
l'Escala, 15 de juliol de 1987

Gimnàs Elisabet

C/. Tramuntana, 40 porta n.º 3

L'ESCALA

MANTENIMENT

BALLET CLÀSSIC

GIM-DANCE

JAZZ

CLASSES TOT L'ANY

Inscripcions: Pl. Víctor Català, 10 - 2.ª

Telèfon 77 03 22

Construcció del nou Gimnàs a l'Avinguda de Girona, 34

Serà mixt.

PEGUES DEL NOSTRE SEGLE

(Contalla)

Haig d'anar a veure el metge; per una xeringada. Són coses que arriben, encara que —no em puc queixar— aquesta conjuntura se'm presenta per fortuna molt episòdicament. I vull anar-hi avui, que em sembla un dia ideal; efectivament, obrers i empleats de la Companyia Elèctrica on treballa fem una vaga de 24 hores; noil, un s'ha de defensar per obtenir satisfacció a les seves reivindicacions!

Visc en una gran vila i, com tots els vilatans, m'he hagut d'acostumar a encarar-me, en cotxe, a tots els trencaclosques que ofereix la circulació automobilística metropolitana.

Per a arribar a l'hora concertada amb el facultatiu no em sobra pas el temps; premo l'accelerador tant com puc, torejo els congèneres amb destressa, faig xisclar els frens i contornejo els meandres fent esgaripar les rodes.

Ail, ja me l'he carregada: a 50 metres al darrera, un motorista uniformat. Alto! excés de velocitat. Multa. Au, execució! I no tan sols tot això em costa car, sinó que he perdut deu minuts.

A l'entrada d'una ampla i curta avinguda, parada obligatòria: no es pot passar perquè s'hi desplega una important manifestació. Me caso en la mar que els va ferir! Que no podien escollir un altre dia per a reclamar i no tocar els bous de la gent treballadora? De res em serviria de deixar el cotxe i agafar un taxi. Potser que amb el metro desembocaria a l'altre cap del bulevard... Tal dit, tal fet; faig marxa enrera i col·loco l'auto en un lloc buit entre dos vehicles.

Cerco la boca de metro més propera (però tanmateix ben llunyana) del carril subterrani. Reixa tancada. Metropolità tancat a causa de vaga. Vatúa els quatre pilans que aguanten la comuna de Júpiter! No hi ha dret! Mireu que fer vaga justament avui; aquesta gent ni mira si molesta o no el públic!

No hi ha dubte: quan arribaré a la consulta del terapeuta ja m'haurà passat la tanda. Ja ho tinc: telefonaré dient-li el que passa i que em guardi el torn per dintre d'uns deu minuts. Vingal, una cabina telefònica; a cent metres en veig una, hi entro i en surto tot seguit; l'aparell n'ha estat arrencat. Bandarres! M'allunyo dues maçanes més enllà per trobar-ne una altra. Quina sort, aquesta té telèfon! I una vegada la moneda a dintre m'adono que els fils han estat desarrelats. I el calé engolit. Salvatges! Segueixo a la recerca d'una altra cabina. I el temps passa!

Per fi he parlat amb el doctor; d'acord, m'esperarà. I reprenc el camí del consultori retornant al lloc on havia deixat el cotxe. No hi era. Volatitlitzat! A terra un adhesiu m'anunciava que allà estava prohibit d'estacionar. Malviatre!... Em vaig veure obligat d'agafar un taxi i d'anar al dipòsit a buscar el meu carruatge a canvi d'una forta multa. Maleïdes les xurriaques que flagel·laren Crist!

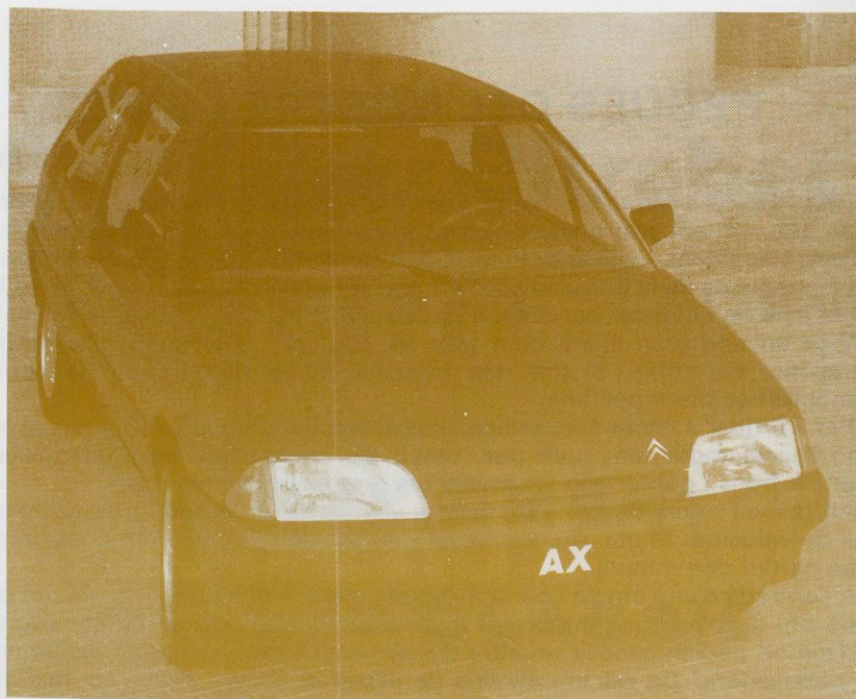
Ja no era qüestió d'anar a cal galè; que se'n vagi a fer pun... xades a un altre desgraciat!

Avui tinc un dia execrable. He perdut temps i diners. Un cop a casa calmaré els meus nervis bevent una tassa de camamilla bullent, ben calat davant de la televisió.

Ai dels aís!: ni fogó elèctric ni pantalla màgica. Per culpa meva i dels meus col·legues avui no hi ha corrent!

On he ficat la pistola? Almenys aquesta no és elèctrica!

JAUME SADERRA I RIERA

CITROËN

Agent Oficial

Tallers Ferrer

JAUME FERRER

Closa del Llop s/n - Tel. 77 12 64

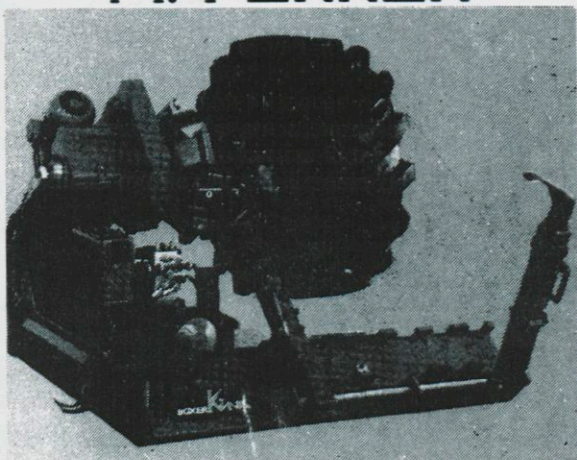
L'ESCALA

SERVEI

MICHELIN

M. FERRER

RECAUTXUTATS I EQUILIBRAT ELECTRONIC DE RODES

**REPARACIO I VENDA DE TOTA CLASSE DE CAMBRES
I PNEUMATICS DE TURISME, CAMIO,
MAQUINARIA AGRICOLA, ETC**

**Ens trobarà a la carretera de
Vilademat a T. de Montgri
CLOSA D'EN LLOP**

(AL COSTAT DE L'HOTEL DELS PINS)

Telèfon 77 12 64

L'ESCALA

R GUILOT

ARTICLES

BRICOLATGE
PINTURES
NETEJA
FERRETERIA
JARDINS

Carrer del Mar, 6
Telèfon 77 04 86
L'ESCALA (Girona)

CUINA D'ESPECIALITATS

MARINERES

Ronda del Padró
Telèfon 77 02 87

L'ESCALA

SETEMBRE

En el calendari napoleònic francès, el Setembre era el Vendimiare, per ser el mes de la recol·lecció dels raïms. És també el mes de traspàs de l'estiu a la tardor, que ens porta cap a l'hivern, i és l'època en què dels arbres cauen les primeres fulles.

Les nostres platges, que durant l'estiu per obra i gràcia del sol i de la calor s'han vist atapeïdes de gent semidespullada torrant-se al sol, comencen a restar desertes. Ha estat el pas d'una cavalcada de pits tremolosos, cintures vincladisses, gropes de moviments acompassats i cadenciosos... En aquesta cavalcada també hi hem vist l'home jove, viril, empaitant les nimfes.

Pel Setembre comença a bufar la tramuntana amb violència i els arbres drets i ufans, amb la força del vent s'inclinen, llançant el primer clam d'angoixa, intuïnt que la caiguda de la fulla és imminent.

En un racó, el més amagat d'un jardí, hi ha una parella que forma una massa compacta, aprofitant els darrers dies en què es pot anar encara lleuger de roba i que aquesta no representa un obstacle per palpar el fruit de l'arbre prohibit, que amb la calor de l'estiu ha madurat. Ells no senten el vent ni el xiular de la tramuntana i no els importa res més que no sigui el desig de ser feliços i gaudir plenament de la vida. A prop seu, sobre un pedestal hi ha una estàtua de marbre d'Hèrcules que, amb músculs inflats i cantelluts forma la fontana del jardí. Aproximadament un pam més avall del llombrígol de l'estàtua, d'on raja l'aigua que dona vida a la font, ha quedat atrapada una fulla.

En aquest instant una dona quarantina passa prop de l'enfeïnada parella, s'asseu a un banc i mirant-se la parella i l'Hèrcules, sospira i esguarda encisada.

Esperarà potser la caiguda de la fulla?

CARLES GISPert I BATLLE
L'Escala, 15 de Juliol de 1987

MAGATZEMS

TITUS

S. A.

CONGELATS

CONCESSIONARI

GELATS

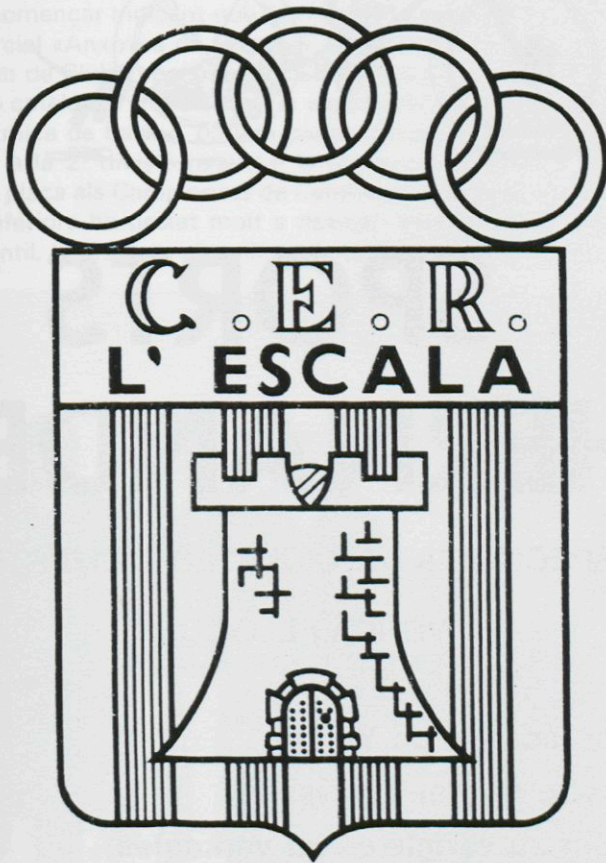
Ctra. Viladamat
A Palafrugell, Km. 7
Tels. (972) 77 04 04
- 508 - 584
L'ESCALA (Girona)

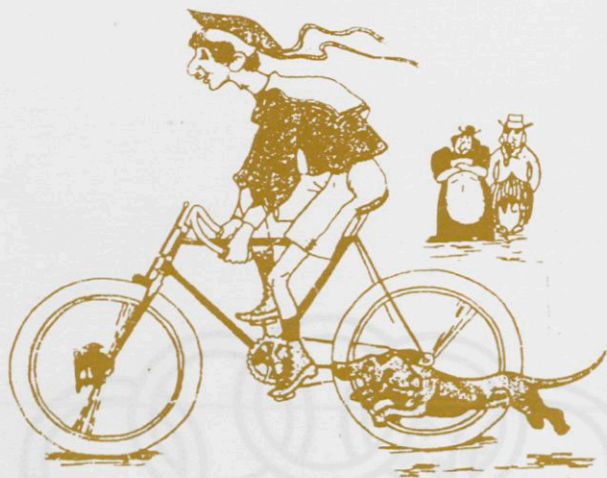

TENNIS DE Taula

A mitjan setembre, doncs, el sabadellenc Ricard Pons, amb el primer equip. També hi ha un altre que es farà a proclamar el campionat de Catalunya de tennis de taula, dividit en masculí i femení, nacional i classificat en etapes. El 25-26 a fi de consoldar el campionat.

Item de començar a treballar la nova competició que s'ha adoptat al nivell de Catalunya a la Federació Catalana de Tennis de Taula. Fent un nou equip que s'ha de treballar amb un altre equip de la categoria infantil.

SPORTS HERNANDEZ

ESPECIALITAT BICICLETES COMPETICIO

VENDA I LLOGUER

Vente et location de Vélos

Bicycles to rent and for sale

Fahrrader zu vermieten zu verkaufen

C/. dels Horts, 7

Tel. 77 07 30

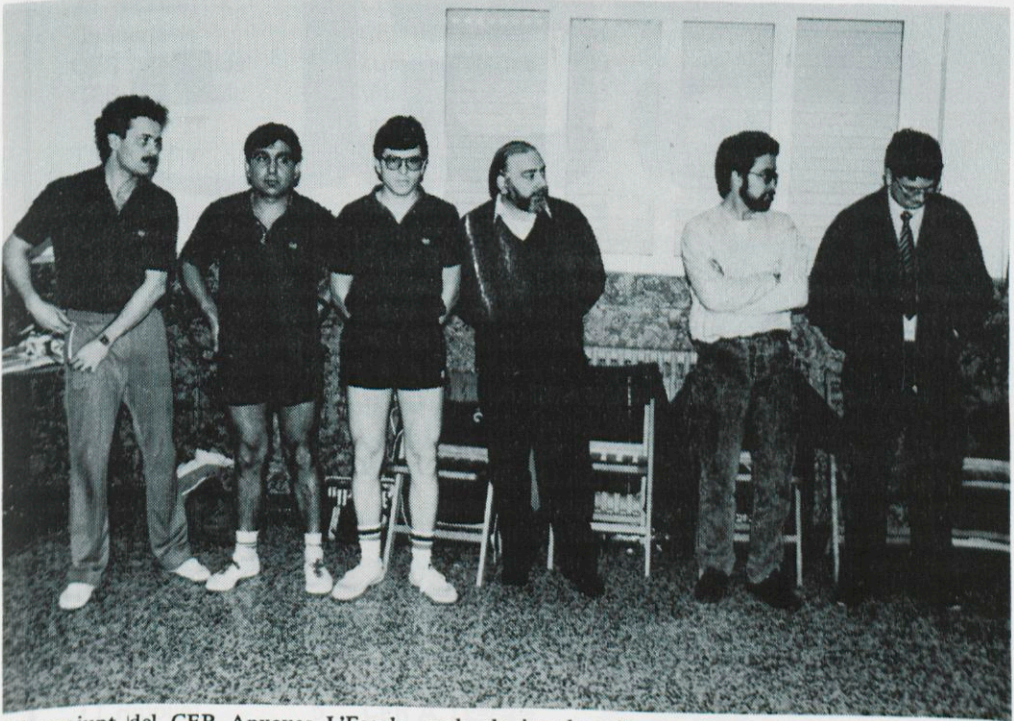
L'ESCALA - Girona

TENNIS DE TAULA

A mitjan setembre donava inici la temporada 86-87 amb la novetat del sabadellenc Ricard Palau en la doble funció d'entrenador del Club i jugador del primer equip. També seguia, com la temporada anterior, en Joan Carles Fajardo, que es tornà a proclamar campió provincial. I, ja iniciada la lliga nacional de segona divisió, fitxàvem en Ramon Junyent –jugador de reconeguda categoria a nivell nacional i classificat en el lloc núm. 12 del *ranking* de la divisió d'honor espanyola 85-86– a fi de consolidar les aspiracions d'obtenir el desitjat ascens a primera.

Hem de començar indicant que, ben aviat, i després d'arribar a un acord amb la casa comercial «Anxoves de l'Escala», en qualitat d'espònsor de l'equip, es va adoptar el nom de Club Tennis Taula CER Anxoves l'Escala, prèvies notificacions a la Federació catalana i a la Federació espanyola de tennis taula.

Fent una mica de balanç, podem parlar d'una molt bona actuació del primer equip –jugant a la 2ª divisió nacional la promoció d'ascens a 1ª i obtenint una brillant sisena plaça als Campionats de Catalunya Absoluts– mentre que l'actuació dels equips inferiors ha deixat molt a desitjar, especialment l'equip juvenil. A la categoria infantil, la discreta classificació no ho és tant si tenim en compte que

El conjunt del CER Anxoves L'Escala, amb els jugadors Ramon Junyent, Ricard Palau i Joan Carles Fajardo; l'entrenador Joan Marquès, encara relativament vinculat al club; i Joan Sues i Fèlix Guanter, responsables de la secció. Quedava poc per a donar inici al partit d'anada del Play-Off d'ascens a primera davant el TT Ripollet, partit molt disputat i que comptà amb la presència de molt de públic.

TENNIS DE TAULA

BOUTIQUE

Escala

Avda. Ave Maria s/n

Telèfon 77 04 37

L'ESCALA

la major part dels jugadors acabaven de començar i actuaven per primer cop com a federats, cosa que fa concebre fundades esperances de cares a la propera temporada.

Veiem, ara, més en detall els resultats aconseguits la temporada 86-87 tot començant, òbviament per la lliga nacional de 2ª divisió, la competició de màxim interès, que tingué en les confrontacions entre el TT Ripollet i el nostre club els seus moments més àlgids, emocionants i espectaculars.

LLIGA NACIONAL DE SEGONA DIVISIÓ

A la primera fase es jugava una lliga en el grup parell de la zona nord entre set equips: Lumen-Villegas de Calella (Barcelona), TT Ripollet (Barcelona), T. M. Basauri (Biscàia), Zatikatzaileak (Biscàia), Vilanovenc, de Vilanova del Bellpuig (Lleida), Cassanenc (Girona) i CER Anxoves l'Escala (Girona). Els nostres resultats varen ésser els següents:

CER A. l'Escala	5	Cassanenc	0	(Fajardo 2, Palau 2, Sues 1)
CER A. l'Escala	5	Zatikatzaileak	0	(Fajardo 2, Palau 2, Sues 1)
Vilanovenc	1	CER A. l'Escala	5	(Fajardo 2, Palau 2, F. Guanter 1)
CER A. l'Escala	5	TM Basauri	1	(Fajardo 2, Palau 2, J. M. Guanter 1)
Lumen-Villegas	0	CER A. l'Escala	5	(Junyent 2, Palau 2, Fajardo 1)
TT Ripollet	5	CER A. l'Escala	2	(Junyent 2, Palau 0, Fajardo 0)
Cassanenc	1	CER A. l'Escala	5	(Fajardo 2, Palau 2, Sues 1)
CER A. l'Escala	5	Lumen-Villegas	0	(Junyent 2, Palau 2, Fajardo 1)
CER A. l'Escala	5	Vilanovenc	0	(J. M. Guanter 2, Palau 2, Fajardo 1)
TM Basauri	1	CER A. l'Escala	5	(Fajardo 2, J. M. Guanter 2, F. Guanter 1)
Zatikatzaileak	4	CER A. l'Escala	5	(Fajardo 2, Palau 2, J. M. Guanter 1)
CER A. l'Escala	2	TT Ripollet	5	(Junyent 2, Palau 0, Fajardo 0)

Ens vàrem classificar en segon lloc, després de perdre els dos partits enfront el TT Ripollet, i amb dret a jugar la lligueta final de la promoció d'ascens.

A les semifinals del Play-Off d'ascens ens enfrontàvem al primer classificat del grup imparell, el Gimnàstic de Tarragona, a qui vàrem guanyar 5-0 i 5-1:

(anada)

CER A. l'Escala 5 Gimnàstic 0 (Junyent 2, Palau 2, Fajardo 1)

(tornada)

Gimnàstic 1 CER A. l'Escala 5 (Junyent 2, Fajardo 2, Palau 1)

I a la fase final d'aquesta promoció d'ascens retrobàvem el campió, el TT Ripollet:

(anada)

CER A. l'Escala 3 TT Ripollet 5 (Junyent 2, Palau 1, Fajardo 0)

(tornada)

TT Ripollet 5 CER A. l'Escala 3 (Junyent 2, Fajardo 1, Palau 0)

Com a detalls a tenir en compte, hem d'anotar que Ramon Junyent només prengué part en els partits més compromesos –davant el Lumen-Villegas i el Ripollet, i en els de la fase de promoció– i únicament va perdre davant el base del Ripollet, el gran jugador Ignacio López, que la temporada anterior jugava en el Gin

Ballester - Guinart

Assegurances

Immobiliària

c/. Ave Maria / Migdia - Apart. 85 - Tel. (972) 77 03 72

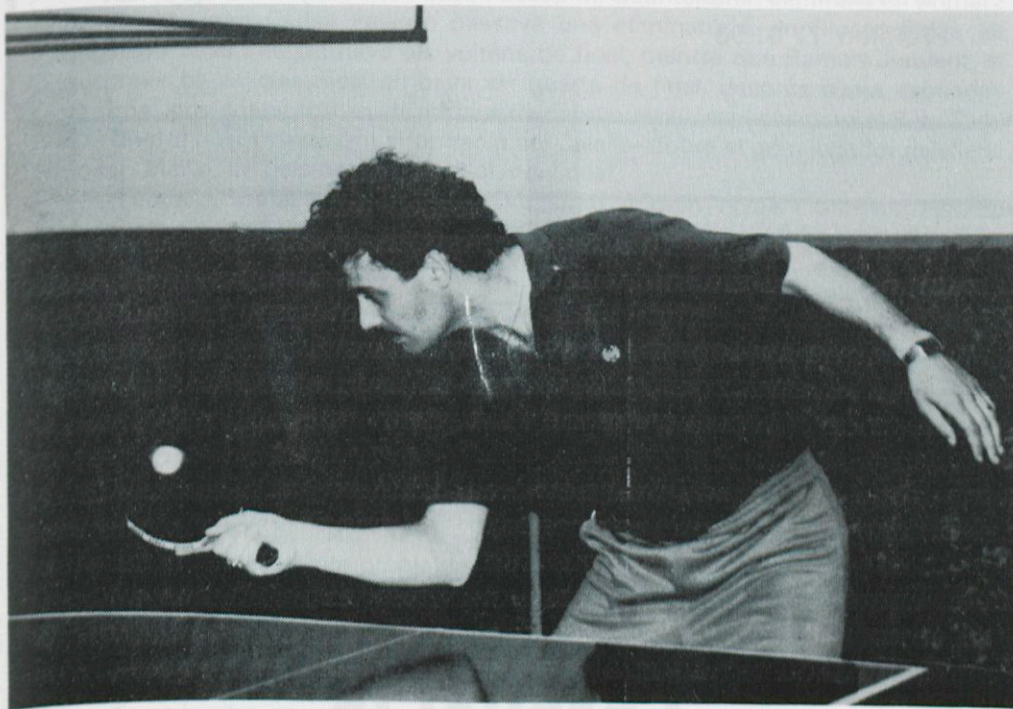
L'ESCALA (Girona) - España

Rives Medicina de Sevilla i es classificà en setzè lloc en el ranking de la divisió d'honor espanyola.

La fase final enfront el Ripollet, amb el doble guarisme de 3-5 i 5-3, va ésser d'allò més renyida i disputada. Si bé el Ripollet va ésser lleugerament superior i no discutim la seva victòria, no és menys cert que en cap moment li va resultat fàcil, ans el contrari, la va suar de valent.

Sense que això serveixi d'excusa, la sort no ens acompanyà en moments crucials, deixant escapar punts que gairebé eren nostres. Per exemple, en el partit d'anada del Play-Off jugat aquí l'Escala, es perdé per 3-5 després d'anar dominant en el marcador 3-1, i amb el 3-4 Fajardo no va poder aconseguir l'empat a 4 havent guanyat a Soisa per 21-6 en el primer joc i perdent fins a sis avantatges en el segon joc abans de cedir aquest i el tercer per 23-25 i 19-21. També a Ripollet Palau perdé davant Vila un punt decisiu després d'apuntar-se el primer per 22-20 i desaprofitar un 19-17 favorable en el segon.

Repetim que el Ripollet va ésser un just guanyador i que el millor que es pot dir del CER Anxoves l'Escala és que va posar les coses molt difícils al Ripollet i que vàrem vendre cara la derrota enfront un conjunt que presentava jugadors ni de primera ni de segona, sinó d'autèntica divisió d'honor.

Enguany hem comptat amb un jugador de gran categoria, en Ramon Junyent, que en la seva millor època fou internacional i gaudeix d'una llarga experiència a la divisió d'honor. Concretament, la temporada 85-86, jugant en el TT Bagà, es classificà en el lloc n.º 12 del Rànking espanyol. El seu joc és tota una garantia de seguretat, espectacle i eficàcia, com ho demostrà en els Campionats de Catalunya Absoluts, superant amb autoritat el calellenc Maillo en la tercera ronda dels individuals.

VINS i LICORS

Els Barrils

GABRIEL VENTURA

c/. Alfoli, 10 i 15
Telèfon 77 01 98

L'ESCALA
Costa Brava

Caravel·la

CAMPIONATS DE CATALUNYA ABSOLUTS

Els dies 1, 2 i 3 de maig es disputaren a Riudellots de la Selva els Campionats de Catalunya Absolutos en els quals s'hi ha pres part en les modalitats d'equips masculins, individual masculí, dobles masculins i dobles mixts.

Per equips, s'aconseguí una meritòria sisena plaça, la millor de totes en les que s'hi ha pres part. A la primera fase, ens classificàvem segons del grup, amb aquests resultats:

CER A. l'Escala	5	Arboç	0	(J. M. Guanter 2, Palau 2, Junyent 1)
CER A. l'Escala	5	Lumen-Villegas	0	(Junyent 2, Palau 2, Fajardo 1)
CER A. l'Escala	0	Spontex	7 a 9 5	(Palau 0, J. M. Guanter 0, Fajardo 0)

I fins aconseguir la sisena plaça, es jugaren dos partits més:

CER A. l'Escala	5	Amistat	2	(Junyent 3, Palau 2, J. M. Guanter 0)
CER A. l'Escala	1	TT Bagà	5	(Palau 1, Fajardo 0, J. M. Guanter 0)

A la prova individual Joan Sues i Josep M. Guanter eren eliminats en primera ronda; en Joan Carles Fajardo passava una eliminatòria; en Ricard Palau en superava dues i es plantava als vuitens de final; mentre que Ramon Junyent, el que més bé es classificà, arribava als quarts de final, després d'una «sonada» victòria –poc destacada en els mitjans de comunicació, especialment al Punt Diari que aporta majoritàriament informació del Calella– sobre el gran jugador calellenc Josep Maillo, un dels aspirant al títol individual.

També a dobles masculins es va jugar a gran nivell i Junyent-Fajardo estigueren a punt de sorprendre Caymel-Torres.

I a dobles mixts, Junyent-Gauchia perdien en vuitens de final davant Moles-Domènec.

Per tant, el triomf de Junyent sobre Maillo i el sisè lloc per equips foren els millors resultats en aquests Campionats de Catalunya Absolutos aconseguits pel CER Anxoves l'Escala, primer equip gironí a la màxima categoria.

COMPETICIÓ PROVINCIAL

PRIMERES, SEGONES I TERCERES

Sense el més mínim problema, s'ha revalidat el provincial d'equips primeres i, a nivell individual, en Joan Carles Fajardo –guanyador també del Torneig de Fires Girona-86– tornava a quedar campió provincial. Només s'escapava la prova de dobles en benefici de Busquets-Del Barrio, del Jovent Saltenc. El segon i tercer lloc eren per Fajardo-Palau i Sues F. Guanter, respectivament.

També s'ha pres part per equip a segones, però l'actuació va ésser discretíssima, en consonància amb el baix rendiment de l'equip juvenil.

I la participació per equips a terceres ha servit perquè els infantils tinguessin més competició al marge dels partits propis de la categoria que els corresponia.

El millor resultat el tenim en l'individual de terceres, prova guanyada per Xavier Cortal, tot sorprenent Álvarez i Ribas del TT Palafrugell, encara que estava menys entrenat que aquells i menys rodat de competició.

PASTISSERIA-BOMBONERIA

**Es complau en oferir les seves
mes escollides elaboracions**

TARTES GELADES

REPOSTERIA FINA

CANAPES

PASTES SALADES I DE TE

i la seva especialitat

ESCULLS

PROVEU-LOS!

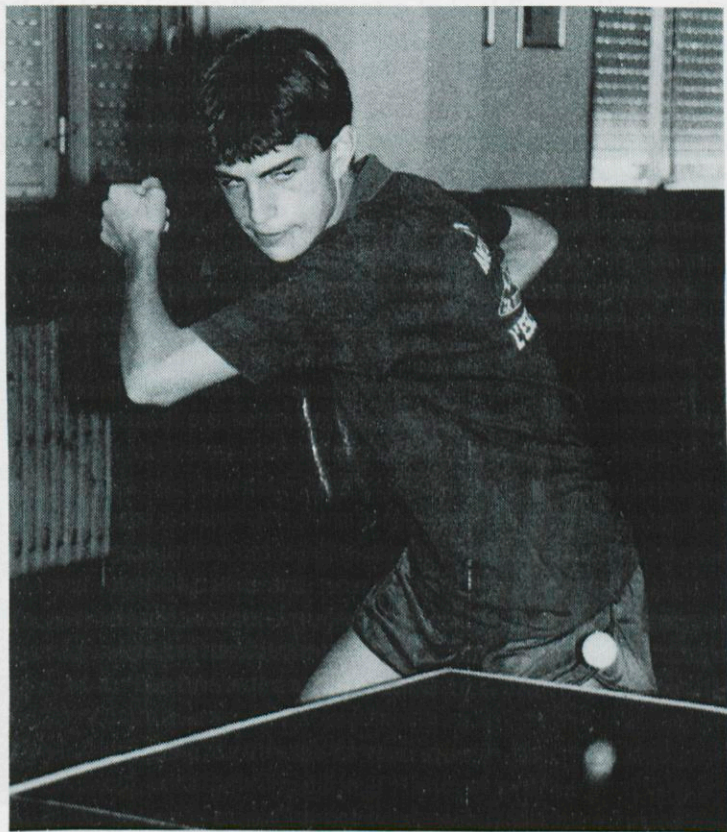
Maranges, 16 - Telèfon 77 00 89

L'ESCALA

A dobles terceres, Xavier Cortal i Josep M. Guanter obtenien el subcampionat. La mateixa segona plaça era aconseguida a dobles segones per part de Lluís Bofill i Josep M. Guanter.

LA CATEGORIA JUVENIL

L'actuació de l'equip juvenil ha estat d'allò més decebedora, ratllant el ridícul per un club com el nostre. I diem ridícul perquè no és normal que uns jugadors que, fa dues temporades, quedaven subcampions infantils de Catalunya, enguany, en el provincial juvenil, ocupin la penúltima posició, darrera dels dos equips del TT Palafrugell, de l'Olot –equip campió– i del Cassanenc, classificació poc adient per a una entitat, el primer equip de la qual juga la promoció per pujar a primera i que hauria de comptar amb un planter de joves jugadors aptes per donar el salt al primer equip. I per aconseguir-ho, és evident que cal dominar en la pròpia categoria que juguen, en aquest cas la juvenil.

Josep M.ª Guanter, campió provincial del Torneig Fires Girona-86, no aconseguí les primeres places ni per equips ni en l'individual, prova en la qual s'hagué de conformar amb el sisè lloc. Ha jugat diversos partits de lliga nacional i aquest estiu ha pres part en un «stage» organitzat per la Federació Catalana de Tennis Taula que tingué lloc a Bellver de Cerdanya de l'1 al 13 d'agost.

ESPECIALITATS EN TAPES
i MARISCS
Bar LA PUNTA

JOAN HUERVA

EL QUE TE BON PALADAR
SAP ON ES EL «BAR LA PUNTA»
I QUI S'HI VOL ENTAULAR
SI NO HO CONEIX HO PREGUNTA

Passeig Dr. Isern s/n

L'ESCALA

Santa Maxima, 29

Tel. 77 04 78

L'ESCALA

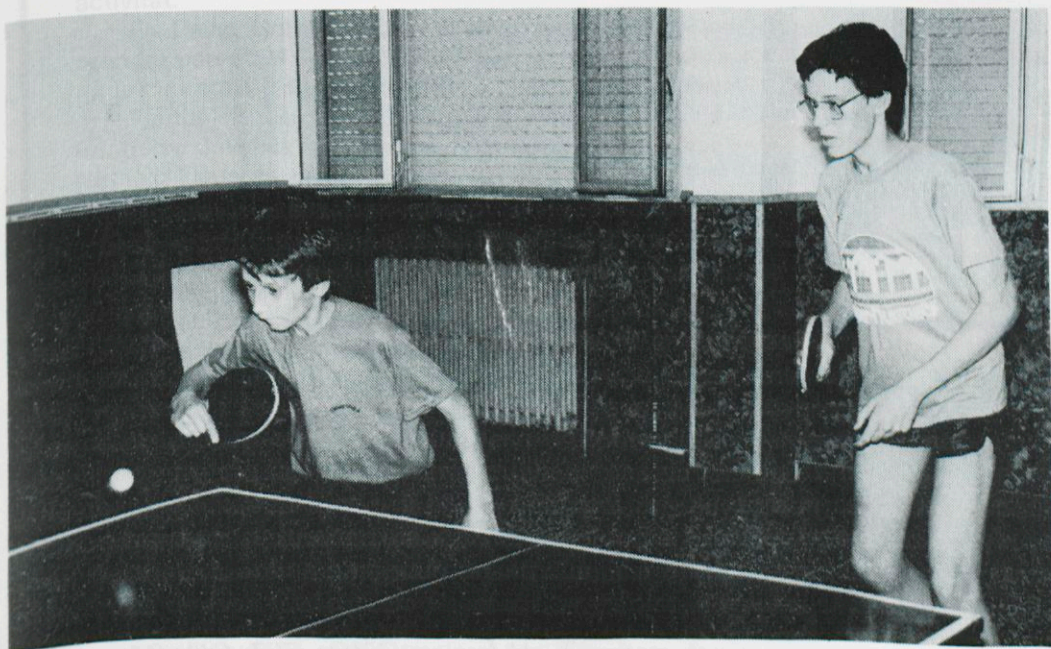
I això que després de la gran temporada anterior d'en Josep Lluís Cortal, campió provincial infantil, i amb en Josep M. Guanter, que guanyava el Torneig de Fires Girona-86, en la categoria juvenil, es tenien serioses aspiracions de guanyar per equips. També es reincorporaven en Robert Mas i en Josep Escat, però ben aviat deixaven l'equip.

I amb l'equip desfet –sigui perquè no s'entrena, sigui per manca d'interès o d'encert, o per mala coordinació amb qui els entrenava– el cas és que no es podia esperar que els resultats acompanyessin.

També va ésser discreta la participació a individuals i dobles: en Josep M. Guanter quedava sisè, i per parelles en Josep Lluís Cortal i en David González, quarts.

Tant en Josep Lluís Cortal com en Josep M. Guanter han estat convocats en algunes «estades de tecnificació» organitzades per la Federació Catalana, però no els ha servit de suficient motivació per a completar una temporada tan sols acceptable.

En el cas del primer, en Josep M. Guanter, podem indicar que va guanyar el Campionat de Fires Girona-86 guanyant a la final Esteve Homs d'Olot, campió provincial aquesta temporada, i que a Bilbao, en el partit de lliga nacional enfront el Zatikatzaileak, aconseguí un punt decisiu quan es perdia 4-3 i que suposà l'empat a 4, i que posteriorment acabà en apurada victòria per 5-4 amb el darrer punt de Fajardo.

Albert Surrell i David González representaren l'equip infantil del CER Anxoves L'Escala, en els Campionats d'Espanya infantils, participació molt meritòria en el primer any com a jugadors després d'haver aconseguit el tercer lloc en el provincial gironí per equips infantils.

A Badalona, ells dos jugaren els individuals i el doble, com a la instantània en la qual veiem en David que es disposa efectuar una devolució de revés, mentre l'Albert es mostra atent a la jugada del seu company.

A.P.A., S.A.

*Us desitja
Bona Festa*

Telèfon (972) 77 00 81
17130 L'ESCALA (Girona)

LA CATEGORIA INFANTIL

La categoria infantil és una altra història. A excepció d'en Jaume Sues, tots els altres començaven aquest any. I per tractar-se del primer any, Déu-n'hi-do: tercers en el provincial d'entre vuit equips –només superats pel Jovent Saltenc i el CN Figueres amb jugadors que porten uns quants anys jugant– no està gens malament. Com tampoc no ho està gens el fet d'haver participat –representats per en David González i l'Albert Surrèl– en els Campionats d'Espanya Infantils jugats a Badalona de l'1 al 4 de juliol, oportunitat que, per l'entrenament i constància, s'han merescut i guanyat.

Del nombrós grup de nens que començaren a principis de temporada, la major part han estat inconstants i només uns pocs –els dos referits anteriorment i algun altre– han mantingut un ritme estable i progressiu.

El tennis de taula, com tots els esports, no té secrets: el sacrifici, la constància en els entrenaments, disciplina i afany de superació tenen tanta o més importància que les qualitats innates en un jugador. Malament aquell que s'ho creu, que s'auto-considera un gran jugador i no reconeix que li queda un llarguíssim camí per recórrer. Com tampoc, els tècnics o delegats, els qui els orientem, no hem de cometre l'error d'ensenyar a guanyar abans d'ensenyar a jugar.

De competició, n'han tingut força: equips terceres, equips infantils i algun que altre torneig amistós. Per tant, es pot afirmar que constantment han tingut activitat.

En David González, de 12 anys, jugador amb unes grans possibilitats, va prendre part en el Top Català-87 que es jugà a Tortosa els dies 28 i 29 de març, i a la categoria d'alevins, d'entre 12 jugadors, es classificà sisè: un gran resultat.

També els dies 20 i 21 de juny prengué part en els Campionats de Catalunya Infantils i Juvenils a Mollerusa, jugant alguns partits amb l'equip infantil del Club Natació Figueres, en un gest que qualifica el delegat figuerenc Joan Vilarmau, el qual també acompanyà els nostres infantils a Badalona, i a qui estem agraïts per la col·laboració i favors prestats.

A Mollerussa també hi va ésser present en Josep M. Guanter en la prova d'individual juvenil.

En el provincial de dobles infantils, jugat a l'Escala, González-Sues hi quedaven tercers i Surrèl-Barragan, en quart lloc.

Com apuntàvem, David González i Albert Surrèl representaven l'equip infantil del CER Anxoves l'Escala en els Campionats d'Espanya Infantils jugats a Badalona. La discreta plaça que ocuparen –la núm. 50 entre 64 equips– no és obstacle, però, per a valorar com a remarcable –segons testimonis presencials– l'actuació d'aquests dos nens escalencs en la primera vegada que competien en una prova de tanta transcendència, com uns Campionats d'Espanya, la participació en els quals és el premi a una temporada en la qual –a diferència d'altres companys, malauradament– han entrenat constantment i els progressos no s'han fet esperar. Ells saben –i els altres també– que si segueixen en aquesta línia, els qui som responsables de la secció, malgrat les dificultats, farem els possibles per a no negar-los-hi cap oportunitat.

Precisament, del 6 al 17 de juliol, els infantils David González, Jaume Sues, Johnatan Vilà i Pere Rieimbau varen prendre part en un *stage* de tennis de taula a Perpinyà, en el qual es combinava la preparació tècnica diària –dirigida per professionals especialitzats–, les estones de joc lliure, algun que altre torneig i també temps per a l'esbarjo i la diversió.

SNACK BAR

GALAN

PLATS COMBINATS

Corriol de L'usac

Telèfon 77 01 40

L'ESCALA

**CARNISSERIA
CASAS**

Plaça Víctor Català, 6 - Tel. 77 00 93 - L'ESCALA

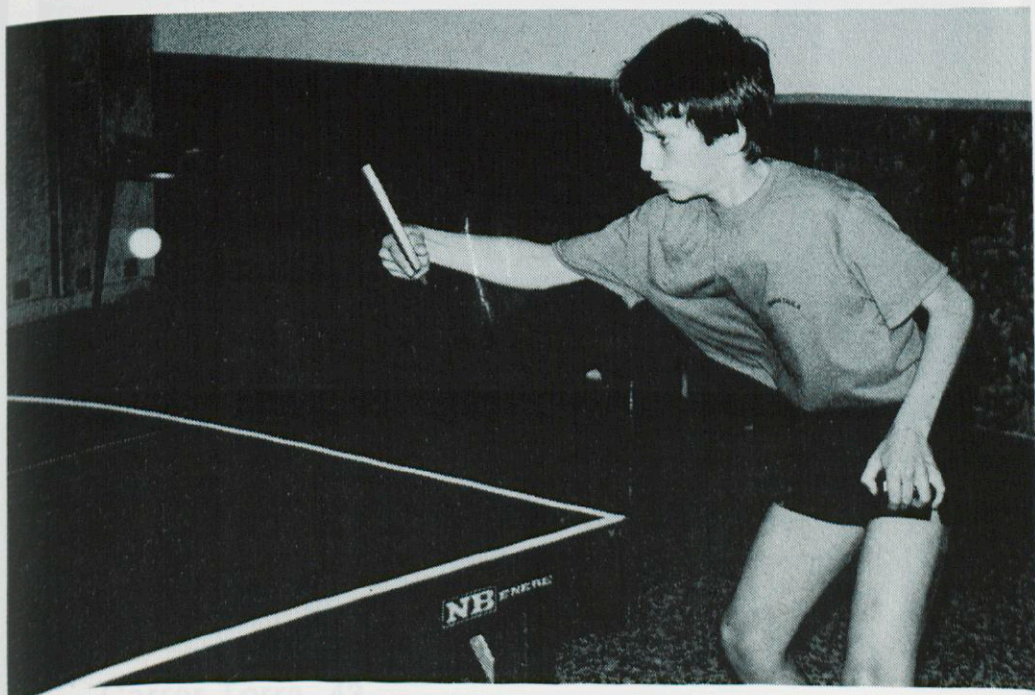
DE CARES A LA PROPERA TEMPORADA

En relació al primer equip, estem en el dubte si l'any vinent jugarem a primera o a segona divisió nacional. Assabentats que hi ha alguna vacant a la primera, i donada la privilegiada condició d'equip que vàrem promocionar, hem formulat la corresponent petició a la Federació espanyola de tennis taula, la qual ens ha contestat que donaven la deguda tramitació a la sol·licitud i que més endavant tindrem una resposta definitiva.

En funció d'això està també l'equip que es pot presentar la temporada que ve a la lliga nacional, si bé la idea que s'ha aprovat és la de comptar amb dos jugadors de primera línia –que, a la vegada, puguin jugar amb els nostres infantils i juvenils– i un tercer jugador local i de les categories inferiors del club, a fi que es vagi rodant a l'alta competició. De moment, Ramon Junyent ja ens ha confirmat que la temporada vinent seguiria vinculat al Club Tennis Taula CER Anxoves l'Escala, cosa que no deixa d'ésser una bona notícia, donades les circumstàncies de tècnica, vistositat i espectacle que comporten el seu joc.

Després d'una temporada animada, hi ha ganes de tornar a assolir una bona classificació, permetent, com enguany, de poder presenciar tennis de taula d'alt nivell i gran qualitat, i que sobretot els joves jugadors del club –infantils i juvenils– trobin en els jugadors foranis incorporats al primer equip un patró de joc, de què els nens en puguin aprendre i millorar progressivament.

FÈLIX GUANTER

David González, de 12 anys, jugador infantil amb unes grans possibilitats, entre d'altres proves, va participar als Campionats d'Espanya infantils a Badalona, de l'1 al 4 de juliol, i va ser present també al Top-Català 87, categoria alevins, jugat a Tortosa, on obtingué una brillant sisena plaça, d'entre dotze jugadors.

A la imatge, el veiem en una posició habitual en ell, entrenant el canvi de cops de revés.

FERRETERIA

M. Colomé

MARCS, VIDRES, BRICOLAGE

Carrer Moreneta, 6

L'ESCALA

CARNISSERIA
TOSSINERIA

FERMÍ VILÀ

Carnisseria FERMI VILA al vostre servei
Carns, embotits i formatges de molt bona qualitat.

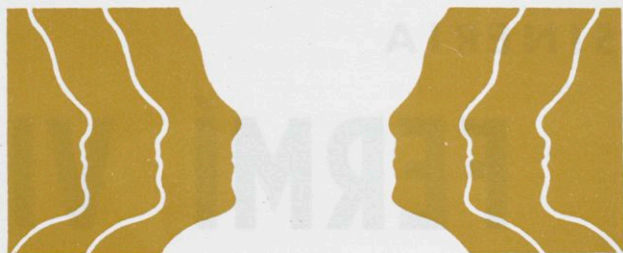
Us esperem!

Carrer Torra, 43

Telèfon 77 14 02

L'ESCALA

boutique

NELENE

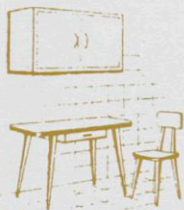
Maranges, 15 - Téléphone 77 00 73

Monturiol, 2 - Téléphone 50 16 70

L'ESCALA

FIGUERES

FUSTERIA

Josep Colomeda

C/. Riera, 38

Telèf. 77 03 59

L'ESCALA

L'AGRUPACIÓ SARDANISTA «AVI XAXU» DEL CER

L'Agrupació Sardanista «Avi Xaxu» del CER l'Escala us informa de les activitats que s'han portat i es vénen portant a terme en el decurs d'aquest any.

El 25 de gener, amb la celebració de l'aniversari de l'Avi Xaxu, començaven les ballades de l'any, i tenia lloc precisament a la plaça Avi Xaxu, amb la presència de la cobla La Flama de Farners.

El 28 de febrer era a la Riba on se celebrava una nova audició de sardanes, aquesta ocasió a càrrec de la cobla Baix Empordà.

L'Aplec de Cinclaus, que s'havia de celebrar en un principi el 29 de març es va ajornar a causa del mal temps i tingué lloc el 5 d'abril, amb el concurs d'arrossades –com cada any– i lliurament de premis als guanyadors per part de la pubilla de la sardana, la Mercè Brunsó Magret. Tampoc no hi mancà la tradicional «Coca de Cinclaus», feta i pastada per la Casa Gall, mentre que les sardanes eren interpretades per la Cobla la Principal de Llagostera.

El 26 d'abril, amb motiu de la celebració de les Noces d'Or i d'Argent, a la mateixa plaça de l'Ajuntament, cap al migdia i després de la missa, la Cobla Maxim's interpretava una nova audició de sardanes.

El 17 de maig era a la Clota, i a càrrec de la Cobla Foment de la Sardana, on s'hi feia una ballada, amb molt bona acollida però que va resultar deslluïda degut al mal temps.

El 7 de juny era la diada, enguany, del nostre *XIIè Aplec de la Sardana de l'Escala*, amb la presència de les cobles La Principal de Barcelona, Vila de Blanes, La Selvatana i Ciutat de Girona, que ens oferiren un total de 36 sardanes.

A les 12 del migdia tenia lloc una mica d'aperitiu amb una anxovada gratuïta per a tothom, preparada i servida d'una manera totalment desinteressada per una colla de dones escalenques.

En aquesta ocasió, s'estrenaren tres sardanes: «Vivint de records», de Lluís Albert; «Trenca timons» de F. Camps; i «Germans Vilabrú», d'Enric Vilà.

A la nit, i després de dues sardanes, hi hagué el ball de nit amb l'actuació de la Cobla-orquestra Selvatana a mitja part del qual es va elegir la pubilla de la sardana de l'Escala 87, sortint la senyoreta Maria Escat Tomàs.

El 20 de juny tenia lloc a Riells de Dalt un homenatge en record a la desapareguda Cobla-Orquestra La Principal de l'Escala, en honor a la qual es descobrí un monument a la mateixa plaça –per part d'en Joan Lassús, ex-component de la citada cobla– que a partir d'aquell moment adoptà el nom de plaça de La Principal de l'Escala. En el mateix indret tenia lloc una gran paella per a 350 persones, una audició de sardanes a la tarda i un gran ball a la nit, actes tots ells amenitzats per la Cobla-Orquestra La Selvatana.

I d'ara fins a final d'any, hi han previstos els següents actes, la major part d'ells ja tradicionals en unes dades determinades:

HELADOS

La JIJONENCA

C/. Santa Máxima, n.º 2
Tel. 77 02 38
LA ESCALA (Gerona)

PLAYA RIELLS
Ctra. Mongó, s/n.
LA ESCALA (Gerona)

C/. Del Coche, n.º 2
Tel. 25 84 78
CADAQUÉS (Gerona)

- 12 d'octubre. Aplec del Camp dels Pilans, amb la cobla La Flama de Farners.
- Del 30 d'octubre al 7 de novembre, cada dia al vespre, i a la platja, venda de castanyes torrades.
- 8 de novembre. Aplec de Sant Martí d'Empúries. Gran castanyada i audició de sardanes a càrrec de la cobla Ciutat de Girona.
- Durant les festes nadalenques, gran quina al CER, les vigílies i dies de festa.
- El 26 de desembre, diada de Sant Esteve, a la Riba, audició de sardanes per la Cobla Foment de la Sardana i sorteig d'un monumental tortell sorpresa.

I aquesta és, a grans trets, la relació d'algunes de les activitats més rellevants organitzades per l'Agrupació Sardanista Avi Xaxu del CER l'Escala que espera que totes les ballades hagin estat del vostre grat, a la vegada que vol agrair totes les col·laboracions rebudes al llarg de l'any i vol també deistjar a tot el poble una bona Festa Major.

AGRUPACIÓ SARDANISTA AVI XAXU
DEL CER L'ESCALA

Sardanes a la plaça de l'Ajuntament, el 26 de maig del 1987, amb motiu de la celebració conjunta de les Noces d'Or i d'Argent.

Al fons, la fermesa i serietat de la façana del nostre temple parroquial.

PERRUQUERIA — TORRENT —

PER HOMES I DONES

Carrer del Mar, 3 - Tel. 77 01 64

L'ESCALA

La Boutique Seminis

CARINA TORRENT I TEIXIDOR

Carrer del Mar, 3 - Telèfon 77 01 64

L'ESCALA

**AUTOSERVEI
QUEVIURES**

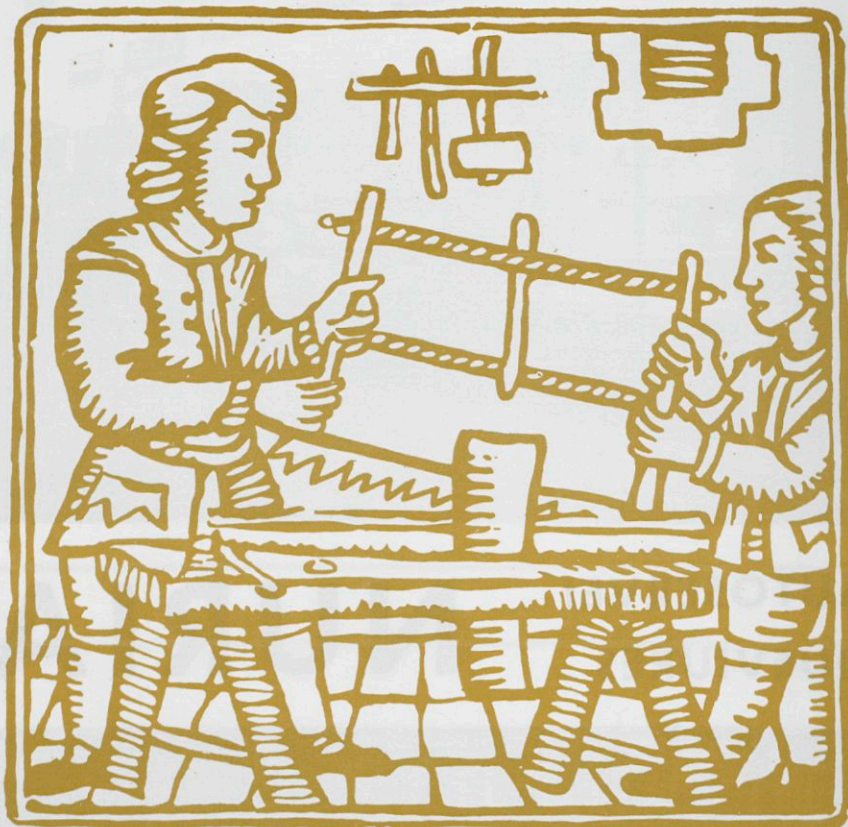
NURIA

Teléfono 77 18 99

c/. Maranges, 25

L'ESCALA

Mobles Sancho

Ctra. Palafrugell s/n (davant gasolinera)

Telèfon 77 04 85

L'ESCALA

LA HISTÒRIA ESPORTIVA D'UN ESCALENC

En Dídac Castellà i Nicolau —nosaltres el coneixem per en Diego— va néixer a l'Escala el dia 28 de novembre de 1921.

Començà a jugar a futbol en l'equip juvenil que mossèn Gaspar, vicari que era de l'Escala, va constituir a la nostra població, ja abans de la guerra civil espanyola.

Per cert, que una tarda, jugant el nostre equip juvenil en el camp del Flassà, succeí un fet molt curiós.

Mentre estaven jugant el partit, passà el tren de PortBou pel costat mateix del terreny del joc. Com que la majoria —per no dir la totalitat— dels jugadors escalencs no havien vist mai el tren, no se'ls acudí altra cosa que parar de jugar en sec i, cames ajudeu-me, tots anaren a veure passar aquell cotxe tan llarg davant l'estranyesa de la gent de Flassà.

Com la majoria de noiets de l'Escala, una vegada deixà l'escola, anà a pescar a la teranyina, si bé per poc temps.

De l'equip juvenil passà al primer equip de l'Escala, amb el qual jugaria ben pocs partits, degut a la guerra civil. Durant aquests anys començà a aprendre de mecànic, sota les ordres d'en Joan Andreu, en el garatge de Cal Monjo, on es reparaven els vehicles col·lectivitzats.

En Diego —a la dreta de la imatge—, en qualitat de capità de l'equip de Sarrià, saludant el capità de l'equip contrari, poc abans de començar un partit.

El tercet arbitral, vestit a l'antiga, està molt atent a l'amigable salutació entre ambdós jugadors.

**CARNISSERIA
CANSALADERIA**

Narcís

**GRAN ASSORTIMENT EN CARN PER A HOTELS
AMB SERVEI A DOMICILI**

C/. Pintor Joan Massanet, 38

Telèfon 77 02 95

L'ESCALA

FABRICA D'EMBOTITS

Muntanya Blanca

**ELS HOTELS I RESTAURANTS
QUE BUSQUEN QUALITAT
A EMBOTITS "MUNTANYA BLANCA"
HI TROBARAN EL MILLOR
I TOTA LA VARIETAT**

Paratge Muntanya Blanca

Telèfon 77 04 96

L'ESCALA

Més endavant, treballà a Can Solà, però no de mecànic, sinó fent llums de «Petromax» amb el Jaume Salvat. En feien un cada dia.

Acabada la guerra civil, i en el mateix 1939, quan tenia divuit anys, fitxa per la Unió Esportiva Figueres, jugant dos anys en el primer equip, dels quals, per cert, en Diego en guardaria un gran record.

Durant la seva estada a la capital de l'Alt Empordà, alternava el futbol amb la pràctica de la mecànica.

Amb el Figueres també hi jugava en Quimet Valls, però ben aviat ambdós seguirien camins diferents, si bé uns anys després es retrobarien en un mateix camp però defensant diferents equips. En Diego ho faria en el Reus i en Valls en el Lleida.

La primera fitxa professional que tingué fou la del Figueres, club que es portà molt bé amb ell i al qual en Diego hi restà sempre molt agraït, ja que no solament li concedí la baixa sinó que fins i tot negocià amb l'Espanyol la seva fitxa a fi que en pogués treure el màxim rendiment econòmic possible.

Quan era jugador de la Unió Esportiva Figueres, en Diego reforçà l'Escala en aquell famós partit en què s'enfrontà a l'Europa (i no amb el Sant Andreu, com dèiem –per errada– en el Programa de l'Aplec 87) i a qui va guanyar per 6 gols a 1, amb la intervenció en l'onze local, entre d'altres, dels espanyolistes Martorell, Juncosa, Jorge, Espada i Solé.

En Diego –segons que ens ha confessat– estava molt cofoi de poder jugar al costat de jugadors consagrats als quals, per cert, admirava molt.

La temporada 1941-42 li va sortir rodona jugant amb l'equip figuerenc, la qual cosa va motivar que en Pere Solé, entrenador en aquella època de l'Espanyol, es fixés en Diego.

En Pere Solé, per ordre del club de Sarrià, seguia molt de prop els jugadors dels equips catalans i no li passà per alt el joc d'en Diego, més encara pel fet d'ésser escalenc, donat que en Solé, com de tots és sabut, tenia una predilecció especial pels joves de l'Escala que demostraven qualitats per a la pràctica del futbol.

En Diego, per tant, de la mà d'en Pere Solé, fitxa per l'Espanyol el 24 d'agost de 1942 a l'edat de 21 anys.

El primer partit amb la camiseta blanc-i-blava el jugà, en començar la temporada 1942-43, en el camp del Castelló de la Plana, on els espanyolistes perderen per 2 a 1. L'Espanyol alineà el següent equip: Martorell, Teruel, Mariscal, Cardus, Rovira, Llimós, Oliva, Fàbregas, Jorge i Diego. En Diego ho va fer força malament, fins al punt que el diumenge següent ja no jugaria i passaria a la reserva.

Unes setmanes més tard, era cedit al Reus. Pel que es veié, en Diego estava predestinat a ésser jugador de primera divisió, ja que en fer-ho molt bé en l'equip tarragoní, aquest mateix any retornava al primer equip de Sarrià, ja de manera definitiva.

Conegué la seva actual esposa, la senyora Joaquina Serra, el dia que operaren de menisc, a Barcelona, en Pere Ros. Ell la feia d'infermera. Coincidències impensables de la vida.

Souvenirs

Jovi

LA PLATJA

L'ESCALA

TEL. 77 05 40

(COSTA BRAVA)

FARMACIA

SALVADOR ALARCON BLASCO

Carrer del Port, 44

Telèfon 77 13 75

L'ESCALA

Es casaren a Anglès el dia 3 de juny de 1953 i tenen un fill de trenta-dos-anys i són avis d'una nena anomenada Laia.

Durant les nou temporades que jugà amb l'Espanyol tingué molts entrenadors. El primer fou en Pere Solé que, com ja hem vist, el portà al primer equip. D'en Solé diu en Diego que fou el millor pel que fa a dedicació i coneixements futbolístics, però el pitjor per a ell mateix, ja que no va saber calibrar psicològicament uns veterans que no volgueren transigir amb els seus mètodes i el varen fer dimitir abans de cloure la temporada. En les darreres jornades, es va fer càrrec de l'equip en Tin Bosch.

A la temporada següent, és a dir, la seva segona com a jugador blanc-i-blau, tingué com entrenador en Baltasar Albéniz, una gran persona i tot un cavaller, però que tampoc no suportà els veterans, i només s'hi quedà una temporada.

Posteriorment tingué el «tàndem» Espada-Bosch i a l'any següent, l'entrenà en Caicedo, el més psicòleg de tots, que va saber fer-se amb els veterans, si bé ja havia entrat gent jove i la cosa canviava.

Els seus començaments no foren fàcils però ben aviat es va veure ajudat pels seus companys d'equip, sobretot per en Segarra i en Rigau, gendre aquest del famós ciclista Cañardo, el qual precisament morí el passat mes de juny.

Les primeres quatre temporades a l'Espanyol coincidiren amb un cert malestar dins l'equip degut –com ja hem vist– a la manca de compenetració entre els jugadors més veterans i llurs entrenadors.

Superats els problemes interns, amb l'entrada de nous jugadors joves i la baixa dels veterans, tot anà com una seda en les cinc darreres temporades d'en Diego a la carretera de Sarrià, fins que arribà una època que tot l'equip era com una família.

De gols en Diego no en marcà molts durant la seva carrera futbolística, ja que únicament jugà davant, d'extrem esquerre, les quatre primeres temporades.

Com a partits més ben jugats, recorda un Espanyol-València i un Múrcia-Espanyol, el resultat dels quals fou d'empat 2 a 2 i tots quatre gols foren marcats per en Diego.

No conegué, com a jugador, l'amargor del descens de l'Espanyol, ja que aquell mateix any fitxà per tres temporades pel Centre d'Esports Sabadell.

La seva activitat futbolística l'acabà en el Manresa, on hi jugà una temporada. El seu entrenador Benito necessitava un veterà a l'equip i en Diego no s'hi pogué negar.

Tampoc no conegué el famós oxígen de l'Scopelli, el qual coincidí amb el seu ingrés a l'equip sabadellenc.⁽¹⁾

A l'Espanyol li deu uns anys meravellosos. Llàstima que no li foren productius, ja que en aquella època el futbol no estava tan ben remunerat com ara. Cert és que no s'hi va fer milionari, però el poc o molt que

**FORMATGERIA i
QUEVIURES**

ROS

Maranges, 3
Telèfon 77 01 79

L'ESCALA

CREUERS

MARE NOSTRUM

**EXCURSIONS MARITIMES
COSTA BRAVA**

guanyà, ho sapigué administrar bé, tot assegurant-se un digne avenir. A canvi, en Diego aportà a l'Espanyol una disciplina i un lliurament totals, i en cap moment, no ocasionà ni un sol problema ni a l'entrenador ni a la junta. Cal dir que durant les nou temporades que estigué en l'equip de Sarrià, mai no va ser expulsat d'un terreny de joc.

En Diego mai no fou a prop de la internacionalitat, ja que a la seva època hi havia un munt de jugadors que sobresortien i no hi havia opció. Ell mateix ho reconegué així, en considerar-se un jugador modest dintre la primera divisió.

El fet de jugar amb l'Espanyol li donà peu a viatjar a l'estranger. Ell recorda especialment el viatge a Filipines amb escales a Tel Aviv, Carachi i la ciutat de Calcuta –famosa avui, entre d'altres coses, per la mare missionera Teresa de Calcuta– on hi passaren una nit. No pot semblar un desplaçament normal, pensem que, aquells anys, una «tournee» com aquesta era de les que feien content un equip.

En Diego em diu que, a més d'ell, hi hagueren d'altres escalencs que també varen jugar a primera divisió com en Josep Pasqual Segàs, que ho va fer a l'Espanyol; en Valls, en el Castelló de la Plana; i en Pere Ros en el FC Barcelona, per bé que no arribà a jugar amb el primer equip. Considera que hi ha hagut jugadors escalencs amb prou mèrit com per jugar a primera divisió però que no tingueren oportunitat. I els que la tingueren, com en Diego Cortal i en Josep M. Sabadí, no la saberen aprofitar.

Dels jugadors escalencs de la seva època que més excel·liren recorda, en primer lloc, en Josep Pasqual Segàs, una meravella de jugador que hauria arribat al cim de la fama si s'hagués sabut cuidar i explotar, com calia, les seves condicions futbolístiques. També anomena, entre d'altres, en Martí Callol, en Quim Simon, etc...

Heus aquí exposada, a grans trets, la vida d'un escalenc, senzill però honest, jugador de futbol el qual, amb el seu bon comportament en el camp i fora del mateix va saber i sap posar molt enlaire el bon nom del seu poble nadiu, l'Escala, el qual, per descomptat, sempre ha estimat i recordat des de Barcelona, la seva actual residència, de la qual se n'escapa sempre que pot per visitar-nos i recordar els seus anys de joventesa.

RICARD GUANTER

(1) El tècnic argentí Alexandre Scopelli va entrenar el R.C.E. Espanyol les temporades 52-53, 53-54 i 54-55. Aquest última no la va acabar, ja que degut als mals resultats de l'equip, va ser acomiadat abans no acabés la mateixa. En canvi, en les dues primeres temporades, l'Espanyol tingué actuacions molt destacables, aconseguint en totes dues ocasions una molt meritòria quarta plaça.

Però l'Espanyol de Scopelli va fer-se famós sobretot per l'oxigen. A la mitja part dels partits, a les casetes –on el preparador hi tenia unes ampolles d'oxigen i unes caretetes– el tècnic feia aspirar oxigen als seus jugadors, a fi de facilitar la recuperació dels jugadors, després de l'esforç realitzat.

Amb tot, la majoria reconeixia que el popular «oxigen de Scopelli» tingué un efecte més psicològic que no pas real.

JKEBANA

FLORS i REGALS

Carrer del Port, 18

Telèfon 77 15 03

L'ESCALA

PERRUQUERIA

Maria

c/. Mig, 7

Telèfon 77 00 67

L'ESCALA

EL F.C. L'ESCALA, DEU ANYS ENRERA

SEGONA CATEGORIA REGIONAL TEMPORADA 1977-78

Primera volta

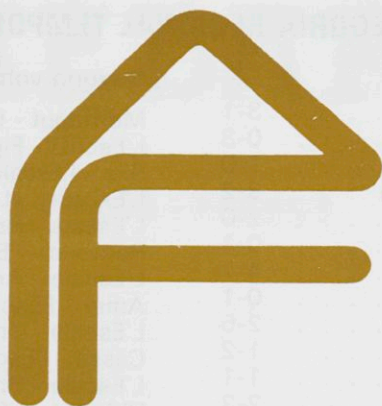
L'Escala - Montagut	3-1
Figueres - l'Escala	0-3
L'Escala - Sils	1-0
«Los Amigos» - l'Escala	3-2
Hostalric - l'Escala	2-0
L'Escala - Pontenc	0-1
Anglès - l'Escala	4-1
L'Escala - Amer	0-1
Torroella - l'Escala	2-5
L'Escala - Cassà	1-2
Borrassà - l'Escala	1-1
L'Escala - Vidreres	2-2
Canet - l'Escala	3-1
L'Escala - Farners	3-1
Salt - l'Escala	0-0
L'Escala - Peralada	3-1
La Cellera - l'Escala	4-2
L'Escala - Llançà	1-0
Castellfollit - l'Escala	2-0

Segona volta

Montagut - l'Escala	3-1
L'Escala - Figueres	1-0
Sils - l'Escala	3-0
L'Escala - «Los Amigos»	1-0
L'Escala - Hostalric	1-2
Pontenc - l'Escala	4-3
L'Escala - Anglès	2-1
Amer - l'Escala	1-1
L'Escala - Torroella	4-1
Cassà - l'Escala	1-0
L'Escala - Borrassà	1-1
Vidreres - l'Escala	1-0
L'Escala - Canet	2-0
Farners - l'Escala	1-0
L'Escala - Salt	3-1
Peralada - l'Escala	4-0
L'Escala - la Cellera	1-0
Llançà - l'Escala	1-0
L'Escala - Castellfollit	2-1

CLASSIFICACIÓ

Pontenc	38	22	11	5	77	48	55	+ 17
Anglès	38	22	8	8	87	51	52	+ 14
Llança	38	20	8	10	93	51	48	+ 10
Salt	38	20	7	11	83	54	47	+ 9
«Los Amigos»	38	19	8	12	74	68	46	+ 8
Castellfollit	38	16	11	11	76	62	43	+ 5
Farners	38	16	6	16	64	52	38	
Hostalric	38	15	8	15	65	61	38	
Cassà	38	15	8	15	44	55	38	
La Cellera	38	16	4	18	70	75	36	- 2
Amer	38	13	10	15	71	86	36	- 2
Montagut	38	15	5	18	80	75	35	- 3
Vidreres	38	14	7	17	62	64	35	- 3
Sils	38	11	12	15	60	66	34	- 4
L'ESCALA	38	14	5	19	52	55	33	- 5
Peralada	38	12	10	16	57	71	34	- 4
Borrassà	38	8	15	15	57	84	31	- 7
Figueres	38	13	3	22	57	84	29	- 9
Canet	38	10	8	19	59	82	28	- 10
Torroella	38	8	8	22	51	95	24	- 14

CASA FEIXAS

INSTAL·LACIONS SANITARIES

ELECTRIQUES i CALEFACCIO

FERRETERIA

ARTICLES REGAL

ELECTRODOMESTICS

Plaça Victor Català, 17

Telèfon 77 01 99

L'ESCALA

El campió –Pontenc– va pujar automàticament a Primera Regional. Hi pujava també el Ripoll, campió d'un altre grup. A l'Anglès, va tocar-li fer la promoció d'ascens amb el Guíxols, però no va guanyar categoria, ja que va perdre tots dos partits. Del nostre grup varen baixar Torroella i Figueres B (gironins) mentre que l'Escala, Peralada i Borrassà, igualment que l'Abadessenc –de diferent grup– es jugaren el dret a mantenir-se fent-ho, respectivament, amb Vilassar, la Pinya, Bescanó i Camprodon. L'únic que va perdre categoria fou el Borrassà, en benefici del Bescanó. Els tres restants continuaren a la mateixa categoria. Volem esmentar, encara que no tingui res a veure amb el nostre grup, que el Lloret va jugar la promoció per ascendir a Preferent, aconseguint-ho.

Hem de remarcar que d'aquesta temporada hem trobat poques ressenyes. Era quan tenia a càrrec la preparació en Ricard Torras i els jugadors que defensaven els colors escalencs eren: Valentí, Pretel I, Guisasaola, Faig, Olivé, Tomàs, Ros, Lòpez, Maldonado, Aranda, Torrents, Pretel II, Cruz, Sevillano, Moya, Deu, Gàrate, Payet, Sabadi, Ayza, Sánchez...

L'equip «Los Amigos» era de la població de Badalona.

(Seguirà)

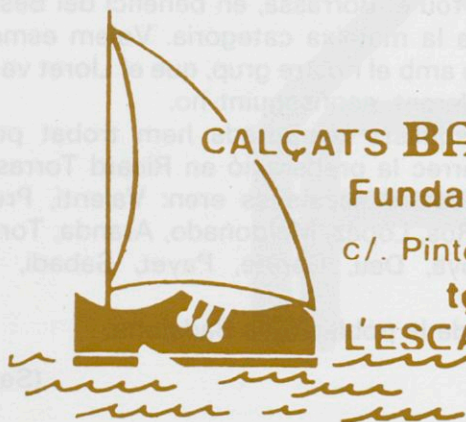
NOVETATS

MARGARIDA

ARTICLES DE PELL
BRODATS
BATES i DAVANTALS

Maranges, 24
Telèfon 77 00 87

L'ESCALA
(Girona)

CALÇATS BALLESTA

Fundada l'any 1920

c/. Pintor Joan Massanet, 10

tel.770253

L'ESCALA (Costa Brava)

CALÇATS DE TOTA MENA

ESPECIALITAT EN MAINADA

GRAN ASSORTIMENT

D'ESPARDENYES CATALANES

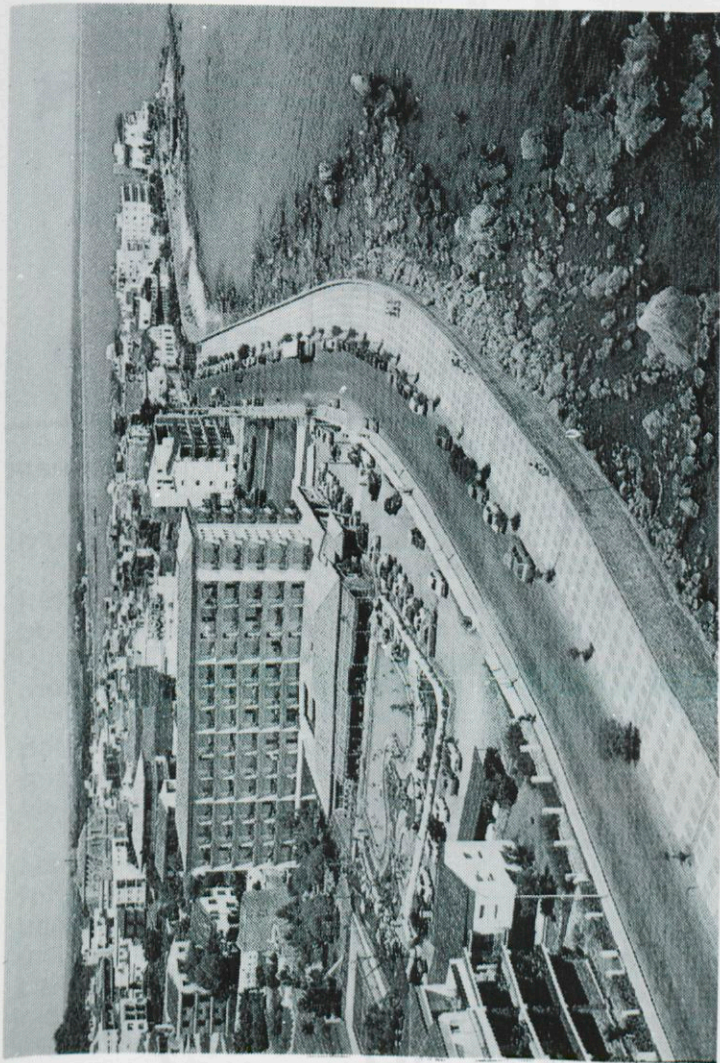
CALÇATS ESPORTIUS

**HOTEL
RESTAURANT**

"Nieves Mar"

**CUINA D'ESPECIALITATS REGIONALS
SITUAT AL PASSEIG MARITIM
PARKING i JARDI PRIVAT**

**TOTES LES HABITACIONS AMB
BANY, TERRASSA I CALEFACCIO
AIRE ACONDICIONAT AL MENJADOR
TENNIS - PISCINA - PING-PONG
SALA DE CONVENÇIONS**

Salle de bains complete
Complete bathroom

Baño completo
Mit Baderaum

Hostal «El Roser»

HOSTAL MIRYAM
HOSTAL REINA

* *

Restaurant

ESPECIALITAT EN PEIXOS i MARISCS

Calefacció Central - Aire acondicionat - Obert tot l'any
Parking Particular

Darrera l'Església. 9

Tel. 972 - 77 02 19 - 77 09 77

L'ESCALA
Costa Brava (Girona)

Restaurant “El Roser 2”

ESPECIALITAT EN PEIXOS i MARISCS

Viver de Llagostes i Mariscs

Local refrigerat - Davant del mar - Obert tot l'any

Passeig Lluís Albert, 1
Tel. (972) 77 11 02

L'ESCALA
Costa Brava - (Girona)

ADÉU AMIC, ADÉU PATRONAT DE L'ESPORT

Ja fa més o menys quatre anys que es va constituir el Patronat Municipal de l'Esport de l'Escala.

Durant aquest període de temps us hem anat informant del seu funcionament per mitjà del programa general de la Festa Major, del butlletí mensual l'Escalenc, i també de programes i tríptics informatius.

La feina feta, però, no és solament la d'aquests quatre anys, ja que molt abans del Patronat ja es feia la promoció esportiva.

Actualment s'ha arribat a la xifra de més de 500 nens i nenes participants a les Activitats Esportives i, un total de 800 a 900 persones que fan esport d'una manera més o menys programada entre els Clubs, les Entitats i el propi Patronat.

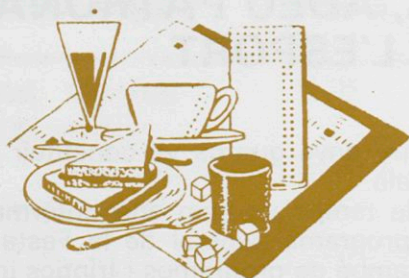
Cal destacar que, per fi, després de quatre anys també tenim una de les eines bàsiques per aconseguir els nostres objectius, un lloc idoni, força equipat, una instal·lació ben planificada, uns reals i possibles usuaris per a realitzar activitats ja conegudes i d'altres per promocionar, un públic predisposat, en definitiva un PAVELLÓ MUNICIPAL DE L'ESPORT: gran, suficient, amb uns vestuaris quasi complets, uns magatzems, un petit gimnàs, un terra dels millors per a la pràctica esportiva, perquè d'això es tracta d'un pavelló d'esport, per anar a veure esport, en definitiva per L'ESPORT.

Ara, després de quatre anys difícils, de gestió complexa, de mantenir i de saber començar noves tasques, de tenir una estructura de planificació força coherent, de tenir un «organigrama» de cares a seguir treballant per l'esport, us dic adéu. Deixo en el Patronat de l'Esport molts amics (encara que menys dels que em pensava).

Després d'exercir durant aquests anys com a Secretari-Tècnic del Patronat Municipal de l'Esport de l'Escala me'n vaig, però, amb la convicció que hem fet una bona –molt bona– feina la qual espero que qui continuï amb aquesta tasca la sàpiga, almenys, conservar. Perquè hi ha gent que encara confon la gimnàsia amb la magnèsia i la política amb la professio.

JOSEP LLUÍS SASTRE I BRUGUÉS

SNACK - BAR

COPES DE GELAT

ENTREPANS

PLATS COMBINATS

TAPES VARIADES

POLLASTRES A L'AST

TREVI

Xamfrà: Sant Pere - Avi Xaxu

L'ESCALA

El bullit i garbuix del carrer de les botigues, durant els mesos d'estiu, contrasta fortament amb la solitud i la quietud de la resta de l'any.

Mobles Bigarós

BAMBU - TERRASSA - JARDI

Avgda. Ave Maria, 27 - Camí Ample, 4
Tels. 77 19 48 i 77 04 39

L'ESCALA
(Girona)

xiquets

ROBA PER A MAINADA I JOVENT

Avi Xaxu, 9

Tel. 77 03 76
L'ESCALA

CICLUS INICIAL
1er. NIVELL
Sortides i visites: a la pinja L'Escala de l'Escuela de Jardineria, a la casa de la memoria
Excursions a la casa de la memoria
Altres
d'un vocabulari
2on. NIVELL
Sortides i visites: a la pinja L'Escala de l'Escuela de Jardineria, a la casa de la memoria
Excursions a la casa de la memoria
Altres
d'un vocabulari
3on. NIVELL
Sortides i visites: a la pinja L'Escala de l'Escuela de Jardineria, a la casa de la memoria
Excursions a la casa de la memoria
Altres
d'un vocabulari

COL·LEGI PÚBLIC «EMPÚRIES» DE L'ESCALA: REULL D'ACTIVITATS ESCOLARS DEL CURS 1986-87

ACTIVITATS PER CURSOS:

PÀRVULS:

Sortides i visites: al Camp dels Pilans per l'estudi de la tardor; al poble per l'estudi de les classes de vehicles del mercat i botigues; al forn de pa, fàbrica d'anxoves; al bosc per l'estudi de la primavera; a la platja d'Empúries; a la Clota i a l'hivernacle de l'Escola de Jardineria.

Excursions: a Barcelona amb visita al Parc Zoològic i a Albons per estudiar els animals de granja.

FUSTERIA J. ALBERTI

Carrer Gargal, 9

Telèfon 77 03 19

L'ESCALA

CICLE INICIAL

1er. NIVELL:

Sortides i visites: a la platja (classificació del trobat) i als voltants de l'escola a la recerca de plantes.

Excursions: a Barcelona a visitar el Parc Zoològic, a Figueres.

Altres: Elaboració de pannellets, muntatge d'un aqüari, confecció de contes i d'un vocabulari.

2on. NIVELL:

Sortides i visites: al bosc a recollir fulles, a la platja d'Empúries, a una fusteria.

Excursions: a Cassà de la Selva a visitar una granja-escola, a Banyoles (visita al llac) i a Figueres.

CICLE MITJÀ

3er. NIVELL:

Sortides i visites: a una granja per l'estudi dels animals, als encontorns del poble a estudiar el relleu i la costa, a l'emissora local de Ràdio, a una fàbrica d'anxoves, a l'Alfolí de la sal, a l'església, a l'oficina de turisme.

Excursions: a Figueres per visitar el Parc de Bombers, el Museu de joguines i la fàbrica La Casera; a Darnius a la festa dels peixos i visitar el pantà de Boadella.

Altres: entrevista a un pagès, un ramader, un pescador. Xerrada amb un policia municipal. Realització de dossiers: sobre els animals, les plantes i l'Escala.

El senyor Antoni Vila, excel·lent mestre durant molts anys a L'Escala, en sap un niu a l'hora d'explicar anècdotes i curiositats.

Aquí el tenim adreçant la paraula —tots l'escolten molt riallers— als inspectors d'ensenyament Sr. Miquel Juhera i Srta. M.ª Dolors Ballesta, el dia del Cinquantenari del Col·legi Empúries.

ELECTRODOMESTICS

LINDAN

A. PRADO

COLOR PAL - SECAM

DISTRIBUIDOR DE

PHILIPS-GRUNDIG

INSTAL.LACIONS D'ALARMA CONTRA ROBOS

Plaça Escoles - Telèfon 77 04 90

L'ESCALA

4rt. NIVELL:

Sortides i visites: al bosc per l'estudi de les plantes al natural.

Altres: estudi sobre la festivitat de Tot Sants «La Castanyera», sobre el Nadal, el Carnestoltes i sobre Sant Jordi. Passada de diapositives sobre els aiguamolls.

5è. NIVELL:

Sortides i visites: a Empúries en celebració de la nominació de Barcelona com a seu dels jocs olímpics del 92, als voltants de l'escola a conèixer les flors, al poble amb els alumnes de 5è del Col·legi A. Machado de Ciutat Badia amb els quals hem mantingut correspondència, al Pavelló Polisportiu el dia de la inauguració.

Excursions: a Sant Pere de Roda per la repoblació forestal amb visita al Monestir i dòlmens de Vilajuïga; a Barcelona per a visitar Catalunya en Miniatura, l'aeroport del Prat i el Col·legi A. Machado de Ciutat Badia.

Altres: projecció de la pel·lícula «A la recerca del foc», pasada de diapositives sobre plantes i animals dels aiguamolls, xerrada amb el cap de la policia municipal sobre circulació amb bicicleta.

CICLE SUPERIOR

6è. NIVELL:

Sortides i visites: al bosc per a conèixer les plantes i recollir fulles per a fer un herbari.

Excursions: a les ruïnes d'Empúries per a visitar l'antiga ciutat i a Ullastret l'antiga ciutat ibèrica, als aiguamolls de l'Empordà per a conèixer la flora i la fauna.

Altres: Observació de diapositives de plantes i animals dels aiguamolls, de diapositives sobre la vida dels mosquits i projecció d'una pel·lícula sobre la vida dels egipcis.

Aspecte de la residència en l'acte principal de la Festa del Cinquantenari del Col·legi Empúries.

Es també el moment que l'Inspector d'ensenyament de zona, Sr. Miquel Juhera — també antic mestre del centre— s'adreça al públic assistent.

JOIERIA

L'HAM

Records de Mar

ARTESANIA CORAL

Agent oficial de:

PERLES MAJORICA

Maranges n.º 5

L'ESCALA

Tel. 77 08 53

(Costa Brava)

7è. NIVELL:

Sortides i visites: a Santa Caterina.

Excursions: a Sant Pere de Roda i Sta. Maria de Vilabertran; al pantà de Susqueda per a visitar la central hidroelèctrica i la fàbrica d'aigua Fonter; a Barcelona al Museu de la Ciència i el Tibidabo.

Altres: Elaboració de panellots, projecció de pel·lícules: «Missing» dintre la campanya de solidaritat amb Xile, «La bèstia del Regne» i pel·lícula S-8 d'animació.

8è. NIVELL:

Sortides i visites: a Santa Caterina.

Excursions: a Olot per a visitar els volcans, a Mallorca en excursió de fi de curs.

Altres: Projecció de la pel·lícula sobre el Guernica, vídeo: «Un Sant Jordi», diverses activitats pro-viatge fi de curs, curset de circulació vial amb la policia municipal.

ESPORTS

A nivell intern s'han celebrat els següents campionats:

VIIIè. CAMPIONAT D'ESCACS. Previament s'ha fet el curset d'ensenyament.

Vè. CAMPIONAT DE TENNIS DE TAULA

CORAL INFANTIL I GRUP INSTRUMENTAL

Actuació al CER pels alumnes de pre-escolar, cicle inicial i mitjà.

Participació al VIIIè. Festival de Música Vocl-Instrumental de Castelló d'Empúries.

El pati del Col·legi, ple de gent i més animat que mai, el dia de la popular arrossada, un dels actes més rellevants de la Commemoració del Cinquantenari.

TORRENT A.P.I.

**VENEM MILLOR
LES VOSTRES
FINQUES**

Carrer del Port, 21 - Tel. 77 01 91
Avda. Montgó, 1 - Tel. 77 12 53

L'ESCALA

El dia 30 de maig al CER dintre la vetllada musical amb motiu del CINQUANTENARI.

CONCURSOS

El dia 23 d'abril, celebració del XIIè. Concurs de Redacció amb motiu del dia del llibre i de la diada de Sant Jordi. El tema d'enguany ha estat: «Tinc unes botes màgiques».

Concurs de Cartells anunciadors de les festes del CINQUANTENARI.

ALTRES ACTIVITATS

Celebració de la CASTANYADA.

Celebració de les festes del CARNAVAL. Arribada del Carnestoltes el dia de dijous gras amb l'ofrena de les claus del col·legi i d'un parlament de benvinguda. Cercavila pel poble amb les disfresses confeccionades pels propis alumnes i la cremada del rei Carnestoltes al pati. Fi de festa amb coca i beguda per a tothom. Per la tarda del dijous gras, totes les classes van anar a fer la berenada.

Plantada d'arbres a diversos punts de la vila el dia de la Festa de L'ARBRE.

Participació a la CAMPANYA d'ajut als pobles de NICARAGUA recollint llibres, llibretes i altres materials escolars.

Festival de PLAY-BACK, pro-viatge fi de curs i organitzat pels alumnes de vuitè de bàsica.

Edició del núm. 11 (desembre) i 12 (juny) de la revista escolar «ESCOLAPI» dedicades a Barcelona «Jocs Olímpics'92» i al Col·legi «50è. ANIVERSARI».

També cal ressaltar els actes organitzats en ocasió del CINQUANTENARI de la nostra escola:

GIMCANA INFANTIL amb la participació d'uns 400 alumnes.

FESTA ESCOLAR INFANTIL al pati del col·legi amb l'actuació del grup «De cara a la paret» i amb xocolata, coca, beguda i gelat per a tota la mainada.

ACTUACIÓ al CER amb els grups Estrella de Mar, Coral Infantil del Col·legi, Grup Instrumental, Coral Juvenil, en Lluís Gardella i el gran il·lusionista internacional «Xevi».

SARDINADA POPULAR per a tothom al pati de l'escola.

ARROSSADA POPULAR amb tiquet al pati i a la sobretaula cantada d'havaneres a càrrec del grup Oreig de Mar.

AUDICIÓ DE SARDANES I BALL POPULAR a les pistes del col·legi i a càrrec de l'Orquestra Costa Brava.

Descobriments d'una PLACA COMMEMORATIVA situada a l'entrada de l'edifici i enfront del despatx.

EXPOSICIÓ de fotografies, llibres, llibretes, manuals de totes les èpoques.

Edició d'un llibret «50 ANYS DEL COL·LEGI P. EMPÚRIES» que recull els fets més fonamentals que configuren la història escolar i il·lustrat amb fotografies.

Acte d'inauguració de l'exposició, descobriment de la placa i presentació del llibret amb assistència de les autoritats, mestres, ex-mestres i ex-alumnes i aperitiu.

Sessió de CINEMA LOCAL amb la projecció de pel·lícules antigues d'afeccionats i de vídeos dels actes del CINQUANTENARI.

Participació en el XIIè. APLEC de la Sardana organitzat per l'Agrupació Sardanista Avi Xaxu del CER i dedicat a l'escola en ocasió del 50è. ANIVERSARI.

DIRECCIÓ I COMISSIÓ DE CULTURA
(Organitzadora del CINQUANTENARI)

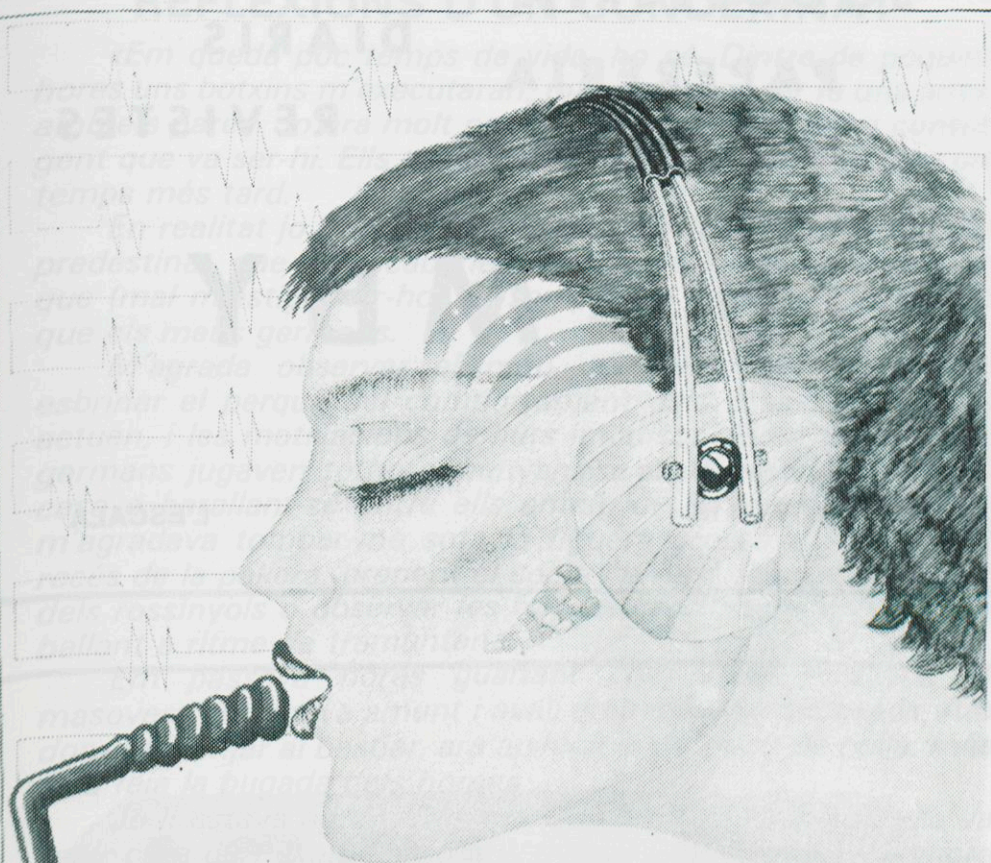

I casa darnés

Ctra. Estartit, s/n.

Teléfono 75 94 58

TORROELLA DE MONTGRI

Acuarium

DISCO

L'ESCALA

davant dels teus ulls. Efectivament... parlovent. A

JOGUETERIA

PAPERERIA

LLIBRERIA

DIARIS

REVISTES

BAMBY

Avinguda Ave Maria s/n

Telèfon 77 00 13

L'ESCALA

JOPA

nautica

Closa del Llop, s/n.

Tel. (972) 77 07 55

L'ESCALA (Girona)

EMBARCACIONS - MOTORS - ACCESSORIS

EVINRUDE

REFLEXIONS D'UN CONDEMNAT

«Em queda poc temps de vida, ho sé. Dintre de poques hores uns botxins m'executaran, tal com varen fer fa uns anys amb els pares. Jo era molt petit, és clar, però m'ho ha contat gent que va ser-hi. Ells també varen seguir la mateixa sort un temps més tard.

En realitat jo ja vaig comprendre ben aviat que hi estava predestinat, que tots acabaríem de la mateixa manera. És clar que (mal m'estigui dir-ho), jo sempre he estat més espavilat que els meus germans.

M'agrada observar el món que m'envolta i intentar esbrinar el perquè del comportament dels éssers vius, com actuen, i les motivacions de llurs impulsos. Mentre els meus germans jugaven tothora, banyant-se en les basses de vora casa o barallant-se entre ells enmig de la polsaguera, a mi m'agradava tombar-me sota la figuera grossa a l'estiu o al recés de la paller, prenent el sol, a l'hivern, i escoltar el cant dels rossinyols o observar les formes capritxoses dels núvols ballant a ritme de tramuntana.

Em passava hores guaitant com l'àvia Conxita, la masovera, trafegava amunt i avall amb els seus cabassos. Ara donava menjar al bestiar, ara apilonava un munt de palla, més tard feia la bugada dels homes...

Jo li estava agraït. Des que varen faltar els pares ella va tenir cura de nosaltres: no ens faltava mai el menjar a l'hora i ella mateixa s'encarregava de portar-nos a jaç quan fosquejava.

Malgrat que més tard vaig comprendre quines eren, en definitiva, les intencions últimes de les seves atencions, sempre li vaig tenir una certa afecció.

En canvi els eus néts eren uns bordegassos de la pell del dimoni. Cada tarda, en tornar del col·legi de la vila, no se'ls acudia més que jugar a córrer al nostre darrera per camps i marges fins a deixar-nos reventats i esbufegant desalerats. I com reien els ximplets!...

Els records se m'amunteguen. Diuen que en els últims instants de la teva vida, tots els esdeveniments, fins i tot els més insignificants, desfilen com en una cinta cinematogràfica davant dels teus ulls. Efectivament, jo ho estic comprovant. A

CAIXA D'ESTALVIS PROVINCIAL DE GIRONA

Plaça Víctor Català, 9

L'ESCALA

través dels barrots de fusta de la meva presó, estic revivint totes i cadascuna de les vivències de la meva curta existència. I sento una rara placidesa, una conformitat enfront el que m'espera, que em demostra que quelcom, o algú, pel damunt nostre, procura per nosaltres en els darrers instants... Sento passes.

Pel damunt de la gresca que fan els convidats a Festa Major a la sala, enmig dels xerrics de vi del celler pres amb porrò, del guirigall de la mainada i del tràfec de les dones a la cuina, sento que se m'acosta l'hora.

S'obre la porta de l'estança i veig com s'apropa la mestressa...».

L'àvia Conxita obrí la porta de la gàvia on hi havia l'ànec i amb fermesa i delicadesa a l'hora, l'agafà pel coll. El mirà amb una certa tendresa, dubtà un instant, i d'una revolada enfilà cap a la cuina. S'havia de preparar el rostit, i la gent tenia gana...

F. X. VILA I MITJÀ

EE

Centre d'Estètica

per a la dona

Dolors Quintana

DESITJA AL POBLE DE L'ESCALA
UNA BONA FESTA MAJOR

ESTETICISTA - VISAGISTA DIPLOMADA
PER L'ESCOLA JEAN D'ESTRÉES

ESPECIALISTA EN

ESTÈTICA FACIAL - CORPORAL - MAQUILLATGE

C/. Pintor Joan Massanet, 35

Tel. 972/77 14 10

L'ESCALA (Girona)

QUÈ HAS SOMNIAT AVUI?

–Què has somniat avui? Jugarem al joc dels somnis i mirarem de dir la veritat, tota, tota...

Irene, Eloi i Clara fent rotllana i amb les mans agafades.

–Tu, Clara, només tens cinc anys i com que ets la més petita ets l'última. Vinga, comencem!

L'Eloi és el més gran, farà set anys el mes que ve. És un nen rialler de rissos rossos i petita boca. Viu al costat de ca la Maria, aquella dona velleta que ven flors al mercat els diumenges. Quan està tot sol juga amb un «puzzle» gegant que li van portar els reis i que encara no ha aconseguit d'acabar mai perquè és molt complicat. De vegades amb el seu pare fan joguines de fusta i llavors les pinten de colors molt bonics i vistosos. L'Eloi és un nen entremaliat i tanmateix quan el veus de la mà de la seva mare sembla seriós i quiet.

–He somniat que pujava dalt de la muntanya de Montgrí, per la banda del castell. El meu pare anava tot davant i la mare darrera meu. Anàvem de pressa perquè el cel era gris i semblava que havia de ploure. En arribar al cim, hem reposat un moment mirant la plana. De cara a tramuntana hi havia el barri de Sobrestany, a l'esquerra, Bellcaire, i més al fons un altre poble, i un altre, i un altre... N'hi havia molts. He vist el mar des d'allà dalt. La mare ha tret el berenar de dintre una bossa i ha estès unes estovalles a quadres vermells i blancs. Els núvols cada vegada eren més a prop. Tenia molta gana, molta, i quan anava a fer la primera queixalada, han començat a caure unes gotes, unes gotes... grosses com un bou. Plovia massa per baixar a l'ermita i ens hem refugiat dintre el castell, però no hi ha teulada, i al cap d'una estona anàvem ben xops. Quan ha parat, el pare m'ha embolicat amb la seva «jeca» gruixuda. M'he adormit, mentre el pare baixava al pla de costat de la mare. Quan m'he llevat aquest matí m'ha costat molt i anava ben moll. Em deu haver passat de veritat. És una aventura molt bonica.

–Apa, vinga! El que passa és que t'has pixat al llit. Per això anaves tot moll. Jo, ja no me'l faig el pipí al llit. Ja sóc gran.

–Jo no m'he fet pipí, el que passa és que he suat molt perquè la mare posa la calefacció massa alta. No me n'he fet de pipí al llit, busca-fresses, reventa-pianos, tonta...

«Nens, no renyiu, que fa molt lleig això. Què no podeu jugar sense renyir una estona? Estigueu una estona més aquí que us prepararé pa amb tomata i xocolata».

Boutique

ROBA PER A MAINADA DE NADÓ

FINS A 16 ANYS

LLANES ARDILLA

PUERICULTURA

Torre, 49 - Telèfon 77 11 51

L'ESCALA

La Irene és la mitjana, duu dues cues amb un llacet a cadascuna. Fa molt goig i és molt presumideta. Sempre està: Mamà, avui posem el xandal rosa que és molt bonic! Mamà, fes-me només una cua, em queda millor! Mamà, has vist quines sabates més boniques. Compre-me-les! Mamà, em fa mal la panxona, avui no podré anar al Col·legi, oi? Tot el dia està agafada a les faldilles de la seva mare. Però té molt bon cor la Irene. Sempre estrena coses i l'altre dia a l'escola portava uns llàpissos de trinca, de molts colors diferents; i me'ls va deixar per pintar el gat de taques roses que vaig dibuixar. La meva mare diu que la Irene és una mimada i que l'estan fent malbé a casa seva.

—Bé, he somniat una cosa molt, molt, molt bonica. Jo era una gran ballarina. Duia els cabells llargs i una diadema de pedretes brillants, com aquestes que porten les princeses, doncs, igual de maca. Les sabatilles eren blanques de conjunt amb el vestit blanc de gasa i satí. Ballava dalt d'un escenari i tothom aplaudia i en volia més, més... Em cridàvem que ballés de nou i jo ja estava massa cansada. Jo era la millor, sortia a les revistes i tothom parlava de mi. En parlaven bé, és clar. Un senyor molt important em venia a fer una entrevista per a la televisió quan de sobte, la mare m'ha despertat per anar a l'escola. Quina rabia, era un somni tan bell...

Quan sigui gran seré ballarina, i seré la millor de totes, i també la més bonica. Portaré vestits preciosos...

—Atura't, atura't. La setmana passada volies ser infermera, i fa dues setmanes artista de cinema, i fa tres setmanes pintora... Ben segur que la setmana que ve voldràs ésser bomber.

—Calla, «marrut», set-ciències, poca-cosa... Què t'has cregut! Vull ser ballarina, jo ho sé que vull ser ballarina... La mare m'ha dit que aconseguiré tot allò que vulgui, què t'has cregut...

«Nens, no renyiu, que fa molt lleig això. Què no podreu jugar sense renyir una estona? Vinga, vinga.»

La Clara és una nena que sense ésser bonica omple de lluminositat on es troba. Riu sempre, i escolta amb ulls astorats i curiosos la gent gran. És molt amiga de l'àvia Anneta, i sempre li demana que li expliqui contes de quan ella era petita. L'àvia Anneta en sap de molt bufons. Li agrada pintar els fulls blancs de la llibreta de pàrvuls. La senyoreta els hi fa fer unes línies i números... Ella voldria saber llegir com el papà, que quan arriba a casa, obre el diari i li llegeix els titulars en veu alta, o com la mama, que abans d'anar a dormir li llegeix un tros d'una història molt maca d'en Romeu i la Teresa. La Clara voldria ser més gran perquè sempre és la darrera per culpa de ser la més petita. La Clara voldria saber escriure per redactar els contes de l'àvia Anneta. La Clara quan està sola dibuixa ocells i cases de colors, aigua de colors i cel blau. Sap que de vegades el cel és més blau que d'altres, que hi ha dies que plou i d'altres que fa sol. Que a l'estiu pot anar de màniga curta perquè fa calor, i a l'hivern, la mare li posa un abric gruixut perquè fa fred, molt de fred. A la Clara li agrada somniar amb els contes de l'àvia Anneta.

Administración de Fincas

**Alquileres de Villas
y Apartamentos**

DELEGADO

FINANCIERA NACIONAL DE SEGUROS

Fincas «XAXU»

JUAN VICENS MORNAU

Despacho Agencia "Xaxu"
Plaza Iglesia - Tel. 77 02 10

LA ESCALA
Costa Brava

ADOLF COSTALS

CONSTRUCTORS D'OBRES

Carrer Pirineus (Pinedes del Port)
Telèfon 77 09 91

L'ESCALA

–Voleu que us expliqui el meu somni?

–Tu ets molt petita, segur que el teu somni també ho és de petit. Petit com tu.

–Us l'explico? Se'n diu «L'Hort d'en Cesc». Jo, els hi poso noms als somnis i llavors els recito a casa a l'hora de l'esmorzar. El pare i la mare sempre em diuen que tinc bonics somnis que són tendres i dolços, com tots els infants. Doncs, en Cesc era un noi molt eixerit, alt i fort. Tenia els ulls grossos com els de l'àvia Anneta, i negres com el vellut negre. El seu pare era mort i ell havia de mantenir tota la seva família, mare i quatre germans petits. Cada dia treballava a l'hort i el que en treia ho portava al mercat a vendre. Això ho feia, fes fred o calor, pluja o neu, vent o calamarsa... Sempre anava al mercat amb la seva mula vella. Un dia, la mula va empassegar i es trencà una cama. La van haver de matar perquè patia molt. En Cesc, l'endemà no podia anar al mercat perquè era molt lluny. No podia carregar les cols, bròquils, patates i enciam al llom de la seva mula perquè era morta. Mentre plorava... va sentir el trotar d'un cavall i que aquest es parava davant de la porta de la casa. No sabia què fer, perquè ara no sentia cap soroll. En sortir a fora va veure un home mal ferit, amb la seva mare el van entra dintre i el curaren. L'home s'estava morint. Els hi va dir que es podien quedar amb el seu cavall i amb els quatre duros que portava al damunt. En Cesc ja tenia un cavall i amb els diners van poder arreglar la teulada de la casa i comprar unes sabates als petits. L'hivern no seria tan dur, encara que malauradament l'home s'hagués mort. Aquell any va anar molt bé, millor va ser el segon... i així fins que es va comprar una tartana i la família va prosperar. En Cesc va trobar una noia molt bonica que es deia Rosita, es casaren a l'església del poble i van posar una botiga de verdures i fruites que anà molt bé. Al cap d'un any va néixer el seu fill, l'Andreu, i al cap de cin anys, la seva filla Anneta. Van ser molt feliços... I així acaba el meu somni.

–Sí, van ser molt feliços i van menjar niços... Apa, vinga, això no és un somni, és un conte que segurament t'ha explicat l'àvia Anneta. Ens ha enganyat.

–Jo, sempre els somnio els contes que m'explica l'àvia Anneta, i quan sigui gran somniaré els meus somnis. Ara, com vosaltres dieu, sóc massa petita i tinc somnis petits, però un altre dia, somniaré els meus somnis perquè aquest creixeran amb mi.

«Nens, pa, tomata i xocolata. Cap a taula. El berenar és a punt».

–Saps Clara, ha estat bonic el teu somni. El més bonic de tots!

ASSUMPCIÓ COSTALS

L'Escala, 30 del mes d'octubre de 1986

1r. de Novembre de 1986

Quera JOIERS

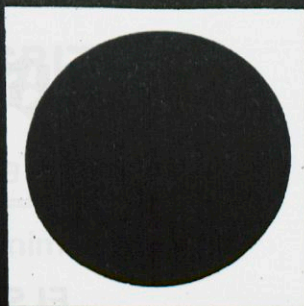
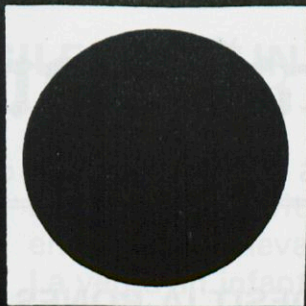
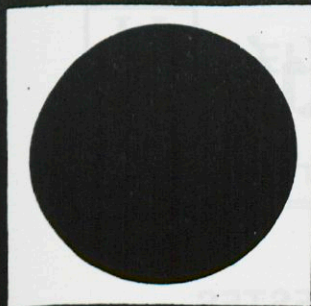
Agencia Oficial ROLEX-OMEGA-LONGINES

PATEK PHILIPPE - VACHERON - BAUME & MERCIER

PLATERIA, 22
AV. JAUME I, 35 **GIRONA**

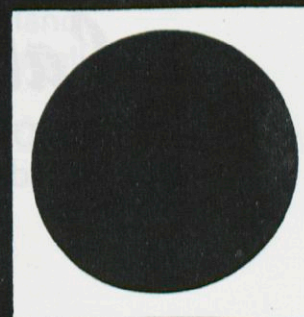
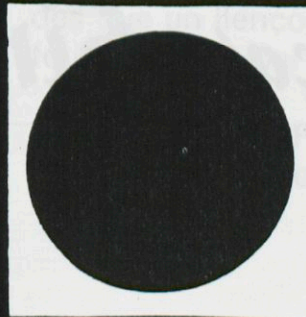
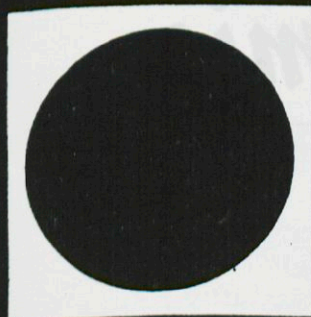
L'ESCALA carrer MARANGES, 10

ST. FELIU DE GUÍXOLS	Carrer Major, 41
PALAMÓS	Avda. de Rhoda, 181
PLATJA D'ARO	Galerias Neptuno, 38
ROSES	Sant Elm, 69
L'ESTARTIT	Sta. Anna, 51

ALMACENES CARMEN

SOUVENIRS Y OBJETOS DE REGALO
C/. PUIG SUREDA, 13 · TEL. 77 03 89 · L ' ESCALA · (Costa Brava)

Hostal Garbí

RESTAURANT-HOTEL

ELS DESITJA BONES FESTES

c/. Santa Màxima, n.º 7
Tel. 77 01 65

L'ESCALA
(Girona) (Costa Brava)

Calçats Sirmis

TOT PELL

Carrer del Mar, 7
Telèfon 77 01 92

L'ESCALA

EL SILENCI D'UN CRIT

El silenci d'un crit
ensordeix la meva ànima.
La veu d'un infant,
militant de la Pau,
esdevé un llençol blanc
en les tres cantonades.

La guerra i misèria
revolten els homes,
però un infant,
amb dos llacs als ulls
de gotes salades,
n'és portador de Pau,
un mot de tres lletres
que a molts no complau.

El silenci d'un crit
ensordeix la meva ànima,
racó d'esperes agres
des que un llençol blanc
fou esmicolat per gentalla.

ASSUMPCIÓ COSTALS
L'Escala, octubre de 1985

Esca: 2001

c/. Germans Masferrer, 23 - Tel. 77 19 07
L'ESCALA

Edifici MAR-BLAU Avda. Montgó n.º 6
Platja de Riells **L'Escala**

DE L'ESCALA, EL BELL APLEC

Doneu-me aquell neguit que surt del cor
quan tot és olorós de primavera,
quan tot canta amb la joia d'un sol d'or
i abranda al pit encès, l'amor primera.
La gràcia de l'aplec posa un esclat
al cor de cada un dels seus dansaires
que senten un anhel de llibertat
amb un sentit de pau volant pels aires...
Doneu-me el blau vibrant, encegador,
del mar que té una mena d'enyorança
sentint les gaies notes, que amb dolçor
emergixen de la cobla amb delectança
i diuen aquell nom que es fa estimar
amb tota aquella gràcia tan polida:
l'Escala...!, nom excels que fa vibrar
perquè és la flor fragant més exquisida.
Doneu-me les ones del mar brau
que vénen a dansar a la platja humida...
Les notes van pujant vers el cel blau
per endolcir els moments de nostra vida;
i volen les gavines pel cel fi
mirant els saltirons de tants dansaires
que entrelaçant les mans saben sentir
l'amor a aquesta terra de bells aires;
que amb la frisança d'un espai novell
es donen tots les mans i fan sardana
sentint l'esgarrifança a frec de pell
tot enfortint molt més la gran rotllanda.

* * *

«Que aquesta airosa vila en puntejar
les ales pugui obrir de l'esperança;
emprendre un vol serè, confins enllà,
amb el segell sublim de nostra dansa».

JOAN SISAMON I BORRÀS

HELADERIA EL PORT

CREPERIA

HELADERIA

PIZZERIA

BAR EL PORT

Tel. 77 03 34 - LA ESCALA

ROSA-MARIA **BALLESTA**

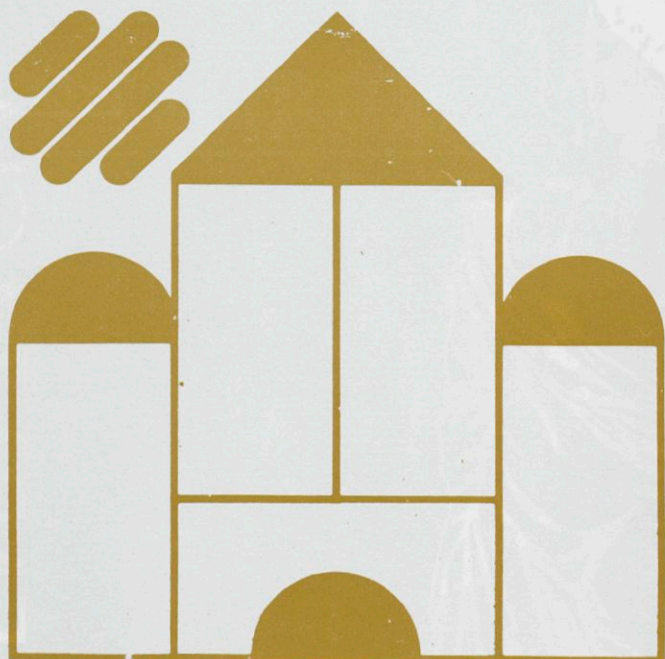
FARMÀCIA

**CENTRE D'ESPECIFICS
FORMULES MAGISTRALS**

Pintor Joan Massanet, 4 Tel. 771575

L'ESCALA Alt Empordà

**Visqui en propietat
a preu de lloguer.**

**VIURE EN
PROPIETAT**

PRÉSTEC HABITATGE

BANCA CATALANA

BANC INDUSTRIAL DE CATALUNYA
BANC INDUSTRIAL DEL MEDITERRANI
BANC DE BARCELONA

RELIGIÓ I ÈTICA

Mossèn Salvador Jué es mostrà preocupat en l'escrit del programa de la Festa Major passada pel tema de la fe religiosa, la família, l'educació religiosa, etc... En el llibre de l'Aplec d'enguany, el rector insisteix en el tema.

Jo, aprofitant aquestes pàgines, voldria donar la meua opinió sobre certs punts en els quals discrepo i en els quals moltes persones i famílies deuen coincidir, tot tranquil·litzant els pares que s'hagin pogut neguitejar davant la possibilitat que llur fills substituïssin l'hòstia per la marihuana.

a) Aquell «estat confessional que permetia realitzar dins l'àmbit escolar, una tasca evangelitzadora i educativa en la Fe...», no ho permetia, sinó que hi obligava. I així mateix aquelles «inoblidables confessions...», per obligades eren inútils i hipòcrites i se les podria aplicar el que diu Jesús a l'Evangeli (Mt. 15, 1-8).

b) El que passarà amb les criatures que puguen ara és cosa que no sabem. El que sí és segur, és que la joventut que ara es droga, els polítics que manen, els mestres que no donen classes de religió... tots han estat educats en aquell estat confessional i varen rebre aquest ensenyament, el que demostra que no hi ha cap relació entre una cosa i l'altra. De problemàtica n'hi ha, però s'ha de buscar per altres bandes, incloent-hi la incoherència de la pròpia Església Catòlica.

c) El fet que l'escola respecti la llibertat d'educació religiosa em sembla indispensable per una veritable educació. Les famílies que tenen actituds militants catòliques, ja acudeixen a Vostè. Els que no, és que devem tenir un altre concepte de formació i educació, però no per això deixem de formar ni d'educar. És per això que jutjar quins pares ho fan més bé o criticar uns o altres em sembla innecessari. Penso que actuar segons el tarannà de cadascú, tot respectant el del pròxim, és el que millor podem fer per a la comunitat en general i per als nostres fills en particular.

BENJAMÍ BOFARULL GALLOFRÉ

Carles

PERRUQUER

Carrer Ampuria, 2

Telf. 77 16 55

L'ESCALA

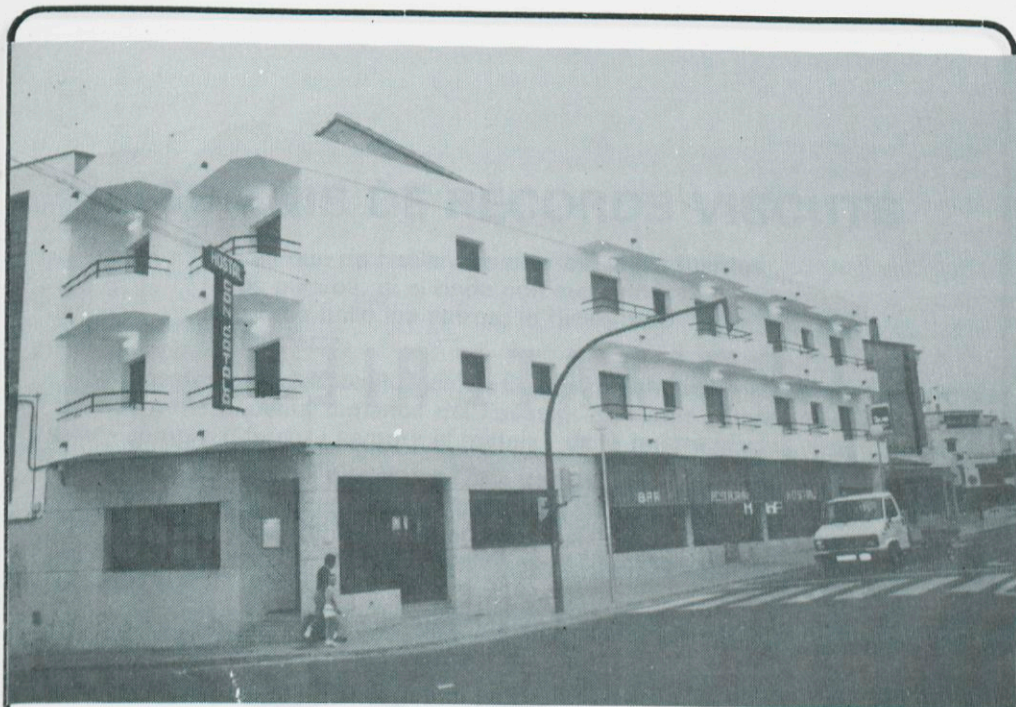

ELECTRODOMESTICOS - ELECTRICIDAD - FONTANERIA

JUAN SORIANO

Avda. de Gerona s/n. - Tel. 77 09 06

LA ESCALA

HOSTAL - Restaurant

Cân Català

Plaça de les Escoles

Tel. 77 04 43

L'ESCALA
(Costa Brava)

PEIXATERIES

MASAFONT

Carrer Enric Serra, 1 - Tel. 77 01 34

Carrer Ave Maria, 59 - Tel. 77 00 80

L' ESCALA (COSTA BRAVA)

SOMNIS DE RECORDS VISCUTS

“Dicen que no hablan las plantas, ni las fuentes,
ni los pájaros, ni el onda con sus rumores,
ni con su brillo los astros; lo dicen pero
no es cierto.”

Aquestes paraules de Rosalía de Castro m’han vingut al cap fent un tomb i retrobant-me aquests tamarius del Passeig, aquestes roques de l’Olla, aquest mar –sempre diferent i sempre el mateix– de la nostra vila.

El món modern ha portat una forta transformació de l’Escala, a voltes beneficiosa, a voltes no tant. Però no és cert que podríem parlar de l’ànima de l’Escala?; d’un etern perdurable manifestat en els seus arbres, la seva mar –vital i pacífica, a la vegada–, la majestat dels seus penya-segats, el coratge dels seus pescadors?.

Això no ha canviat. Són tots aquests elements els que et fan estimar i desitjar tornar sempre més a l’Escala.

Era un capvespre d’estiu. Ja fa prop de vint anys. Feia poc que havia tornat del Casal. Com hi “xalava”! Aleshores, després de les escoles no hi havia cap casa. Més enllà del camp de futbol tot eren pinedes on anàvem a fer la berenada mentre mossèn Marcel·lí ens explicava les històries d’en Massagan. Les cançons, els jocs de “vides” enmig dels pins fins els canyissars de la carretera, les excursions a Riells, Empúries o al Puig de la Sorra, la visita al Santíssim, a l’església del poble, per oferir-li al Senyor l’alegre companyonia amb tots, tant si eren del Padró com del Passeig –eterna rivalitat–, omplia tota la tarda. Quan arribaves a casa sempre et queia algun reny de la mare per anar més brut del compte. Però la cosa no passava d’aquí. Sopava ràpid i ajudava a secar els coberts. A casa sempre tenia algun encàrrec: comprar els queviures, regar la terrassa o anar a buscar cada matí el gel, aquella barra de 2 ptes. en què dipositaves tota la teva confiança d’un dia d’estiu.

Cap a les deu del vespre s’anaven formant aquelles xiroies tertúlies. La gent treia les seves cadires al carrer i feia petar la xerrada. Jo, després d’escoltar una estona la gent gran, demanava permís per anar a donar un volt amb en Fede, el meu amic. Sempre fèiem el mateix, però mai no ens avorríem. Cada dia era diferent, ple de riquesa, de vivències noves.

Anàvem a la platja –al Port– a veure sortir les barques i ajudàvem –possiblement destorbàvem– a posar les travesses de fusta fins que arribaven a l’aigua. Després, tot era somniar en veu alta mentre passejàvem per la Punta i el Passeig: projectes d’estudis, fantasies sobre el que arribaríem a fer de grans.

Mirant el mar, noble, clapejat de llumetes de les teranyines, aixecant els ulls a un cel estrellat i immens, era fàcil madurar, pensar i plantejar-te –sense cap remor, ni soroll al teu voltant– les grans preguntes que tot home s’ha de fer: què faig en aquesta vida? quin sentit té el meu treball? quin és el meu fi? Sí... tot allò

NOVETATS CASA BATALLÉ

Carrer del Port, 47 * Tel. 770215
L'ESCALA (COSTA BRAVA)

Bar El Pescall

Avgda. Ave Maria, s/n.

L'ESCALA

em parlava de Déu i de la dimensió transcendent de la vida humana. Qui no entén això, encara no s'hi ha fixat bé. Potser seria bo que un vespre de quietud tornés a anar a la Punta i li ho preguntés a la mar i al cel.

Sempre he pensat que la meua adolescència a l'Escala, amb el tipus de vida que portava llavors —no pas ara— i el clima de llibertat responsable que vaig trobar a casa meua, m'ajudaren a conformar la meua personalitat, els meus valors, el que crec i el que sóc.

Tanmateix, avui, quan torno a passejar per aquestes contrades, m'és fàcil recordar temps passats, temps de records, d'adolescència alegre, de nobles ideals, d'il·lusió de futur. Somniar, recordar, és reviure un temps pretèrit. És, potser, viure dues vegades. La capacitat de gaudir d'allò que, si bé ja ha succeït en el món de la realitat, ningú no pot impedir-te de recrear-lo a l'àmbit tan humà de la imaginació i la utopia.

Així mateix acabava el seu poema la poetessa gallega:

"Astros y fuentes y flores, no murmuréis de
mis sueños; sin ellos, ¿cómo admiraros,
ni cómo vivir sin ellos?"

("En las orillas del Sar")

RAMON MONCUNILL BERNET

ESMORZARS

I BERENARS

GRANJA BAR

L'ARCADA

ESPECIALITATS: ENTREPANS
XOCOLATA DESFETA
CREMA CATALANA
SUISSOS
XOCOLATA AMB XURRUS

C/. Alfoli, 11

L'ESCALA

ÍNDIX

Salutació	1
El llibret de la Festa procura informar bé	7
Per Sant Pere... vaig fer vaga	11
La Festa del Carme	15
Entrevista amb Paquita Bassa	23
En defensa dels llocs sagrats ancestrals.	29
Vicenç Bou Geli	35
Evocació a la Cobla La Principal de l'Escala	47
Entorn de la 3ª edat	53
Als companys jubilats	61
Decencís?	65
Començar, néixer i créixer	67
Les dones de l'Escala	71
Els oficis	75
Els mestres d'aixa	89
Una mica d'història	93
Tot ascendint pels graons de la història.	95
Programa.	103
Marxa ascendent de l'Escala	109
Festa Major 87 poema.	111
Pegues del nostre segle	113
Setembre.	117
Escut C.E.R.	119
Tennis Taula	121
Agrupació Sardanista Avi Xaxu.	139
La història esportiva d'un escalenc	145
El F. C. l'Escala 10 anys enrera	153
Adéu amic, adéu Patronat de l'Esport	159
Recull activitats Col·legi Empúries	163
Reflexions d'un condemnat.	175
Que has somniat avui?.	179
El silenci d'un crit	187
De l'Escala el bell Aplec	189
Religió i ètica	193
Somnis de records viscuts	197

Reg- 6364

Siga CL 394.26(467.1

Em A (L'Escala) (06) Fes

**ESTACIONES
DE
SERVICIO**

ANGEL SANCHEZ CORTINA

LA ESCALA
TELEF. 77 02 74
E. S. 15459

SAUS
EXCLÒS DE PRÉSTEC

TEL. 79 41 20
E. S. 31451

B-1

VILADEMAT
TELEF. 78 80 60
E. S. 3732

assegurances

zurich

COMPRES
VENDES
LLOGAMENTS
ASSEGUANCES
ADMINISTRACIONS

ESCALACENTER
Societat de Serveis Immobiliaris
Tel. 9-72. 77 02 89
Telex 57369

Passeig del Mar, 4 - L'ESCALA (Girona)

Royal

Insurance

assegurances

CL
(4
L
(0